

Iránymutatások

02/2022. sz. iránymutatás az általános adatvédelmi rendelet 60. cikkének alkalmazásáról

1.1. verzió

Elfogadva: 2022. március 14.

Korábbi változatok

1.1. verzió	2022. július 1.	Kisebb javítások
1.0. változat	2022. március 14.	A 02/2022. sz. iránymutatás elfogadása

VEZETŐI ÖSSZEFOGLALÓ

Az általános adatvédelmi rendelet által bevezetett egyik legfontosabb újítás az egységességi (egyablakos ügyintézési) mechanizmus volt. A határokon átnyúló adatkezelési ügyekben az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó tevékenységi központja szerinti tagállam felügyeleti hatósága játszik vezető szerepet az általános adatvédelmi rendelet érvényre juttatásában a határokon átnyúló adatkezelési tevékenységek tekintetében, és ennek során együttműködik az összes olyan hatósággal, amelyet érinthetnek a szóban forgó adatkezelési tevékenységek hatásai: akár az adatkezelő vagy adatfeldolgozó azon tevékenységi helyein keresztül, amelyek a hatóság tagállamának területén találhatóak, akár a tagállam területén lakóhellyel rendelkező személyek által ezen adatkezelési tevékenységekkel kapcsolatban benyújtott panaszok révén. Az érintettek számára lehetővé kell tenni, hogy könnyen érvényesíthessék adatvédelmi jogait, és a szokásos tartózkodási helyük szerinti felügyeleti hatóságnál panaszt tehessek. A panaszkezelési folyamat során mindvégig ez a felügyeleti hatóság marad a kapcsolattartó a panaszos számára. E követelmények teljesítése érdekében az általános adatvédelmi rendelet 60. cikke szabályozza a fő felügyeleti hatóság és a többi érintett felügyeleti hatóság közötti együttműködési eljárást.

Jelen iránymutatás a felügyeleti hatóságok egymással, az Európai Adatvédelmi Testülettel és harmadik felekkel az általános adatvédelmi rendelet 60. cikke szerint folytatott együttműködésével foglalkozik. Célja az együttműködési eljárás elemzése, valamint útmutatás nyújtása a rendelkezések konkrét alkalmazásával kapcsolatban.

Általános szempontok

A fogalmak és alapfogalmak egységes értelmezése előfeltétele annak, hogy az együttműködési eljárást a lehető leggyorsabban lehessen lefolytatni.

Az iránymutatás először is leszögezi, hogy:

- az együttműködési eljárást elvileg az összes határon átnyúló adatkezelési esetre alkalmazni kell,
- az ilyen esetek kezeléséért elsősorban a fő felügyeleti hatóság felelős, arra azonban nincs felhatalmazva, hogy végső soron önállóan döntsön, valamint
- az együttműködési eljárás nem befolyásolja a felügyeleti hatóságok függetlenségét, e hatóságok ugyanis az együttműködés keretében megőrzik a mérlegelési jogkörüket.

Emlékeztetünk arra, hogy a nemzeti eljárási szabályok hatásai nem eredményezhetik az általános adatvédelmi rendelet szerinti együttműködés korlátozását vagy akadályozását.

Az iránymutatás szerkezete és tartalma

Az iránymutatás a 60. cikkben meghatározott követelményeken alapul, és bekezdésről bekezdésre tisztázza a rendeletből fakadó feltételeket és azok gyakorlati alkalmazását.

Az általános adatvédelmi rendelet 60. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben megállapítható, hogy az együttműködési eljárás egésze során követendő elvek kölcsönös kötelezettségek. Hangsúlyozni kell, hogy bár a felügyeleti hatóságok közötti konszenzus elérése nem kötelező, a megegyezésen alapuló konszenzusos döntésre való törekvés egy átfogó célkitűzés, amelyet az összes releváns információ kölcsönös és következetes cseréje révén kell elérni. Ez az információcsere valamennyi érintett felügyeleti hatóság számára kötelező, beleértve a fő felügyeleti hatóságot is. A „releváns” szó jelentését ezen összefüggésben további példákkal világítjuk meg. Ami az időszerepét illeti, a dokumentum azt ajánlja, hogy a releváns információkat proaktívan és a lehető leggyorsabban osszák

meg. Végezetül emlékeztetünk arra a lehetőségre, hogy a konszenzus elérése érdekében informális kommunikációs eszközöket is lehet használni.

A következő, a 60. cikk (2) bekezdésére vonatkozó szakasz azzal a helyzettel foglalkozik, amikor a fő felügyeleti hatóság az érintett felügyeleti hatóság(ok)tól a 61. cikk szerint kölcsönös segítségnyújtást kér, valamint a felügyeleti hatóságok a 62. cikk szerinti közös műveleteket végeznek; a szakasz iránymutatást nyújt ezen eszközöknek a folyamatban lévő együttműködési eljárást érintő előírásairól.

A dokumentum kitér a döntéstervezetnek az általános adatvédelmi rendelet 60. cikkének (3) bekezdése szerinti benyújtásának folyamatára. Kiemeli, hogy a fő felügyeleti hatóságnak proaktívan és a lehető leggyorsabban kell fellépnie, és hogy az érintett felügyeleti hatóságoknak hozzá kell tudniuk járulni az eljárás egészéhez, még a döntéstervezet létrehozása előtt is (pl. információcserével). Emellett a fő felügyeleti hatóság köteles döntéstervezetet benyújtani az érintett felügyeleti hatóságoknak minden olyan esetben, amikor határokon átnyúló adatkezelésről van szó.

Az általános adatvédelmi rendelet 60. cikkének (4)–(6) bekezdésére vonatkozó szakaszok felvázolják azokat a különböző forgatókönyveket, amelyek a fő felügyeleti hatóság döntéstervezetének benyújtását követik, biztosítva ezzel a következetes megközelítést azon eljárásra vonatkozóan, amelyet a (módosított) döntéstervezet benyújtása és a döntéstervezet releváns és indokolt kifogás hiányában történő kötelező erejűvé válása, vagy a vitarendezési eljárásra való benyújtás közötti időszakban alkalmazni kell. Az iránymutatás elismeri továbbá, hogy a fő felügyeleti hatóságnak lehetősége van a négyhetes időszak lejárta előtt kiigazítani és újra benyújtani az általános adatvédelmi rendelet 60. cikkének (4) bekezdése alapján benyújtott döntéstervezetet, feltéve, hogy az ilyen kiigazítást új tényezők vagy megfontolások indokolják, és ezek elég jelentősek ahhoz, hogy az együttműködési eljárás gyors lefolytatását késleltessék. Az iránymutatás pontosítja, hogy több módosított döntés is lehet, de csak azokban az esetekben, amikor a fő felügyeleti hatóság és más érintett felügyeleti hatóság(ok) álláspontja közötti lényegi konvergencia miatt valószínűleg sikerül konszenzusra jutni.

Ezután elemzést kapunk arról, hogy milyen forgatókönyvek léteznek azt követően, hogy a (módosított) döntéstervezet kötelezővé vált a fő felügyeleti hatóságra és az érintett felügyeleti hatóságokra nézve. Az iránymutatás pontosítja, hogy melyik felügyeleti hatóságnak kell elfogadnia az általános adatvédelmi rendelet 60. cikkének (7)–(9) bekezdése szerinti nemzeti jogerős döntést a kötelező erejűvé vált döntéstervezet alapján, és melyik felügyeleti hatóságnak kell közölnie a döntést az adatkezelővel/adatfeldolgozóval vagy a panaszossal. Ezzel kapcsolatban kitér a közlés és a tájékoztatás közötti különbségre is.

Ezen túlmenően az iránymutatás foglalkozik azzal a fontos különbséggel is, amely fennáll egyrészt a panasz visszautasításának/elutasításának minősülő helyzetek – amelyek esetében a panaszt fogadó felügyeleti hatóság fogadja el a jogerős döntést –, másrészt azon helyzetek között, amelyekben a fő felügyeleti hatóság eljár a panasz ügyében az adatkezelőt illetően, aminek következtében a fő felügyeleti hatóság hozza meg a jogerős döntést. Ezzel összefüggésben hangsúlyozni kell, hogy a tagállami jogra kifejezett utalást nem tartalmazó uniós jogi fogalmakat általában önállóan és egységesen kell értelmezni.

A következő szakasz felvázolja, hogy az adatkezelőre vagy adatfeldolgozóra milyen kötelezettségek hárulnak annak biztosítása érdekében, hogy az adatkezelési tevékenységek valamennyi tevékenységi helyén megfeleljenek a jogerős döntésnek (az általános adatvédelmi rendelet 60. cikkének (10) bekezdése).

Az utolsó szakasz azt tárgyalja, hogy az általános adatvédelmi rendelet 66. cikkének (sürgősségi eljárás) egy folyamatban lévő együttműködési eljárás során történő alkalmazása milyen konkrét követelményekkel jár (az általános adatvédelmi rendelet 60. cikkének (11) bekezdése).

Az iránymutatásokhoz csatolt áttekintő útmutató célja, hogy a felügyeleti hatóságok szakemberei számára gyors áttekintést nyújtson az eljárásról, és illusztrálja az összetett eljárást.

Tartalomjegyzék

VEZETŐI ÖSSZEFOGLALÓ	3
1 Bevezetés.....	9
2 A 60. cikk az egyablakos rendszerben	10
2.1 Az együttműködési eljárás alkalmazandósága	10
2.2 A fő felügyeleti hatóság/érintett felügyeleti hatóság mint érintett szereplő.....	12
2.3 A felügyeleti hatóságok függetlensége az együttműködési eljárásban	14
2.4 A nemzeti eljárási szabályok hatása	15
3 60. cikk (1) bekezdés – kölcsönös kötelezettség	16
3.1 Általánosságban	16
3.2 A konszenzus elérésére irányuló törekvés	16
3.3 Az összes releváns információ cseréjére vonatkozó kötelezettség.....	17
3.3.1 A „releváns információ” kifejezés	17
3.3.2 Az információcsere időzítése.....	19
4 60. cikk (2) bekezdés – Kölcsönös segítségnyújtás és közös műveletek	20
4.1 Általánosságban	20
4.2 A 60. cikk (2) bekezdésében előírt követelmények.....	20
4.2.1 A fő felügyeleti hatóság kérheti	20
4.2.2 A „bármikor” kifejezés.....	21
4.2.3 A többi érintett felügyeleti hatóság mint címzettek	21
4.3 Kölcsönös segítségnyújtás iránti megkeresések	21
4.4 Közös műveletek létrehozása	24
5 60. cikk (3) bekezdés – A fő felügyeleti hatóság általi tájékoztatás és a döntéstervezet kötelező ereje.....	24
5.1 A 60. cikk (3) bekezdésének 1. mondata: A fő felügyeleti hatóság azon kötelezettsége, hogy késedelem nélkül közölje az információkat	24
5.1.1 A „késedelem nélkül” kifejezés	24
5.1.2 A „releváns információ” kifejezés	26
5.2 A 60. cikk (3) bekezdésének 2. mondata: A fő felügyeleti hatóságnak a „döntés tervezetének” benyújtására vonatkozó kötelezettsége	28
5.2.1 A döntés tervezetének benyújtására vonatkozó jogi kötelezettség	28
5.2.2 A „döntéstervezet” kifejezés	30
5.2.3 A „haladéktalanul” kifejezés a döntéstervezet benyújtása tekintetében.....	32
5.2.4 A „véleményüket kellően figyelembe veszi” kifejezés	33
6 A 60. cikk (4) bekezdése – A kifogások értékelése és vitarendezési eljárás kezdeményezésének lehetősége	34

6.1	A rendelkezés célja	34
6.2	Az érintett felügyeleti hatóság releváns és megalapozott kifogásai.....	35
6.2.1	A határidő kiszámítása	35
6.2.2	Releváns és megalapozott kifogások.....	36
6.2.3	A tervezettel szemben a 60. cikk (4) bekezdése alapján benyújtott kifogások értékelése 37	
6.3	Benyújtás a Testületnek	38
7	60. cikk (5) bekezdés – A módosított döntéstervezet	40
7.1	Benyújtás a többi érintett felügyeleti hatóságnak	40
7.1.1	A fő felügyeleti hatóság helyt kíván adni	40
7.1.2	A módosított döntéstervezet benyújtására vonatkozó jogi kötelezettség	40
7.1.3	A módosított döntéstervezet benyújtása.....	42
7.1.4	A többi érintett felügyeleti hatóság álláspontja.....	43
7.2	A módosított döntéstervezet: Értékelési eljárás	43
7.2.1	A 60. cikk (5) bekezdése második mondatának és a 60. cikk (4) bekezdése szerinti eljárásnak az együttes alkalmazása.....	43
7.2.2	A módosított döntéstervezettel szembeni releváns és megalapozott kifogások más érintett felügyeleti hatóságok általi benyújtásának korlátai.....	45
8	A (módosított) döntéstervezet kötelező ereje.....	46
8.1	Úgy kell tekinteni, hogy a döntéstervezettel egyetértenek	46
8.2	A döntéstervezet rájuk nézve kötelező	46
9	60. cikk (7) bekezdés – a fő felügyeleti hatóság elfogadja a döntést és közli azt	48
9.1	Általánosságban	48
9.2	A fő felügyeleti hatóság jogerős döntésének elfogadása.....	48
9.3	Közlés és tájékoztatás.....	49
9.4	A releváns tények és indokok összefoglalása	51
10	60. cikk (8) bekezdés – A panasz visszautasítása/elutasítása.....	51
10.1	A (7) bekezdéstől eltérve.....	52
10.2	A „visszautasítás/elutasítás” kifejezés	52
10.3	A döntés elfogadása	56
10.4	Tájékoztatás és közlés	56
11	60. cikk (9) bekezdés – részleges visszautasítás/elutasítás	57
12	60. cikk (10) bekezdés – az adatkezelő vagy adatfeldolgozó által elfogadott intézkedések közlése a fő felügyeleti hatósággal/hatóságokkal.....	58
13	60. cikk (11) bekezdés – sürgősségi eljárás	59
13.1	A 66. cikkre való hivatkozás feltételei	59

13.2 A 60. cikk szerinti, folyamatban lévő együttműködési eljárással való kapcsolat	60
Áttekintő útmutató	63

Az Európai Adatvédelmi Testület,

tekintettel a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: általános adatvédelmi rendelet) 70. cikke (1) bekezdésének e) pontjára,

tekintettel az EGT-megállapodásra és különösen annak az EGT Vegyes Bizottság 2018. július 6-i 154/2018 határozatával módosított XI. mellékletére és 37. jegyzőkönyvére¹,

tekintettel eljárási szabályzatának 12. és 22. cikkére;

ELFOGADTA A KÖVETKEZŐ IRÁNYMUTATÁST:

1 BEVEZETÉS

1. A határon átnyúló adatkezelési tevékenységekkel kapcsolatos nemzeti végrehajtási eljárások száma folyamatosan növekszik, és sok eljárást az általános adatvédelmi rendelet együttműködési mechanizmusának keretében rendeznek. Míg az 57. cikk (1) bekezdésének g) és f) pontja meghatározza az általános együttműködés keretét, az egyablakos ügyintézési mechanizmust az általános adatvédelmi rendelet 56. és 60. cikke hozza létre². Ez a konkrét eljárás előírja, hogy a fő felügyeleti hatóságnak együtt kell működnie a többi érintett felügyeleti hatósággal a konszenzus elérése érdekében.
2. Hangsúlyozni kell, hogy az egyablakos modell, amely lehetővé teszi valamennyi tagállam felügyeleti hatósága számára, hogy részt vegyen egyfajta együttdöntési eljárásban, új koncepciót jelent az adatvédelmi jogszabályokban, melyet az általános adatvédelmi rendelet vezetett be.
3. Ez az iránymutatás a felügyeleti hatóságok egymással, az Európai Adatvédelmi Testülettel és harmadik felekkel a 60. cikk szerint folytatott együttműködésére vonatkozik. Célja, hogy elemezze a rendelkezések konkrét alkalmazását, és útmutatást adjon azzal kapcsolatban. Mivel az együttműködési eljárás adatkezelési tevékenységekre vonatkozik, annak eredménye természeténél fogva az ilyen adatkezelésben részt vevő szereplőket (érintettet, adatkezelőt, adatfeldolgozó[ka]t stb.) érinti. Mivel azonban a 60. cikkben foglalt együttműködési kötelezettség a felügyeleti hatóságokra vonatkozik, ez a dokumentum a fő felügyeleti hatóság és más érintett felügyeleti hatóság(ok) kötelezettségeire összpontosít.
4. Ezen iránymutatás nem terjed ki a fő felügyeleti hatóság és más érintett felügyeleti hatóságok kijelölésének kérdésére. Abból az előfeltételezésből indul ki ugyanis, hogy ezt az 56. cikknek megfelelően tisztázták és elfogadták, mivel a 60. cikk szerinti eljárás konkrét hatásköröket és intézkedéseket ír elő az érintett felügyeleti hatóságok számára azok szerepe alapján. Ezért az

¹ Ezen iránymutatásban a „tagállamokra” való hivatkozásokat az „EGT-tagállamokra” való hivatkozásként kell értelmezni.

² A „cikk” kifejezés további pontosítás nélkül az általános adatvédelmi rendelet cikkeire utal.

iránymutatás feltételezi, hogy az általános adatvédelmi rendelet 60. cikke szerinti munka megkezdését megelőzően már elegendő információt osztottak meg a különböző szerepek megállapításához.

5. Különleges helyzetekben azonban előfordulhat, hogy később megváltoznak a felügyeleti hatóságok hatáskörei és szerepei (pl. a tevékenységi központ új helyszínre költözik vagy közös adatkezelés esetén). Ezért amint a felügyeleti hatóságok tudomást szereznek bármely olyan körülményről, amely befolyásolhatja az ügynek az együttműködési szakaszban történő kezelésére vonatkozó hatáskört, haladéktalanul meg kell osztani ezen információkat a felügyeleti hatóságok között az új feltételezett fő felügyeleti hatóság azonosítása és a szerepek elosztásáról való megállapodás érdekében³.
6. Megállapodás esetén a 60. cikk szerinti eljárás ennek megfelelően folytatódik. Amennyiben nem sikerül konszenzust elérni, az ügyet a 65. cikk (1) bekezdésének b) pontja alapján az Európai Adatvédelmi Testület elé kell utalni.
7. Minden olyan esetben, amikor ezen iránymutatások az „*Európai Adatvédelmi Testület információs rendszere*” használatára hivatkoznak, ez a hivatkozás a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről és a 2008/49/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 1024/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁴ (IMI-rendelet) szerinti belső piaci információs rendszert (IMI) jelenti. Az Európai Adatvédelmi Testület információs rendszerét a 60. cikk (12) bekezdésével összhangban kell használni a 60. cikkben előírt valamennyi információ szolgáltatására. Emellett a felügyeleti hatóságoknak a kommunikáció minden formáját – például e-mail, telefon, videokonferencia vagy személyes megjelenés – alkalmazniuk kell a konszenzus elérését célzó folyamat megkönnyítése érdekében.

2 A 60. CIKK AZ EGYABLAKOS RENDSZERBEN

2.1 Az együttműködési eljárás alkalmazandósága

8. A fő felügyeleti hatóság és a többi érintett felügyeleti hatóság közötti, az 56. cikk (1) bekezdése és a 60. cikk szerinti együttműködési eljárás feltételei lényegében a következők: az adatkezelési műveletnek a 4. cikk 23. pontja értelmében határokon átnyúlónak kell lennie, ami azt is jelenti, hogy az adatkezelő vagy adatfeldolgozó fő vagy egyetlen tevékenységi helye az EU-ban kell, hogy legyen. A 4. cikk 23. pontja két alternatív, egymással összefüggő fogalom meghatározást tartalmaz. Először is, a 4. cikk 23. pontjának a) alpontja előírja, hogy az adatkezelő vagy adatfeldolgozó egynél több tagállamban rendelkezzen tevékenységi hellyel. Másodsor, a kérdéses adatkezelési tevékenységre az adatkezelő vagy adatfeldolgozó több tagállamban található tevékenységi helyein folytatott tevékenységekkel összefüggésben kell, hogy sor kerüljön. A 4. cikk 23. pontjának b) alpontja szerint a határokon átnyúló adatkezelést az érintettekre gyakorolt hatások is meghatározhatják. Abban az esetben, ha az adatkezelésre az adatkezelő vagy adatfeldolgozó Unión belüli egyetlen tevékenységi helyén végzett tevékenységekkel összefüggésben kerül sor, a határokon átnyúló adatkezelés akkor

³ Lásd még: 8/2019. számú vélemény a felügyeleti hatóságnak a tevékenységi központhoz vagy az egyetlen tevékenységi helyhez kapcsolódó körülmények megváltozása esetén fennálló illetékességéről.

⁴ Lásd még az Európai Adatvédelmi Testület eljárási szabályzatának 17. cikkét.

vélelmezhető, ha az adatkezelés több tagállamban jelentős mértékben vagy valószínűsíthetően jelentős mértékben érinti az érintetteket⁵.

9. Az Európai Adatvédelmi Testület hangsúlyozza, hogy az 56. és 60. cikk⁶ minden, határokon átnyúló adatkezelésen alapuló ügyben alkalmazandó a felügyeleti hatóságok közötti együttműködésre, függetlenül az ügy eredetétől (panasz, hivatalból indított vizsgálat stb.). Mindez nem érinti az 55.⁷ és a 65. cikk rendelkezéseit.
10. Míg a panaszok kezelésére csak a 60. cikk (7) bekezdésének utolsó mondata, valamint a (8) és a (9) bekezdés utal, az 56. cikk (1) bekezdése és a 60. cikk mint az együttműködési eljárásra vonatkozó alapvető rendelkezések általában véve vonatkoznak a határokon átnyúló adatkezelésre. Az együttműködési mechanizmus tekintetében a 60. cikk (3) bekezdése azt is említi, hogy a fő felügyeleti hatóság „közli [...] az ügygel kapcsolatos releváns információkat”, azaz általában véve az ügyet, tehát az együttműködési mechanizmus egyáltalán nem korlátozódik a panaszon alapuló ügyekre. Az „ügy” kifejezés magában foglalja például a hivatalból indított eljárásokat és az 57. cikk (1) bekezdésének h) pontja szerinti vizsgálat lefolytatásának lehetőségét, például egy másik felügyeleti hatóságtól vagy más hatóságtól származó információk alapján. Mivel a panaszkezelésre már kiterjed az 57. cikk (1) bekezdésének f) pontja, az 57. cikk (1) bekezdésének h) pontja szerinti információszolgáltatásnak nem kell panaszon alapulnia.
11. Ezt támasztja alá az 58. cikk (2) bekezdése szerinti lehetséges szankciók vagy jogorvoslatok tekintetében alkalmazott szisztematikus megközelítés is, amely az adatkezelés valamennyi típusára vonatkozik, nem csak a panaszokra.

1. példa: A médiától vagy a visszaélést bejelentő személyektől származó, az érintett felügyeleti hatóság által rendelkezésre bocsátott források alapján is kezdeményezhető a 60. cikk szerinti eljárás, ha e források specifikusak és érdemi információt tartalmaznak, azaz a tényeket konkrét és hiánytalan módon mutatják be. Egy újságcikk részletesebb információ – pl. az illetékes felügyeleti hatóság első értékelése – nélkül történő egyszerű továbbítása azonban rendszerint nem minősül elegendő bizonyítéknak az adatvédelmi incidens megtörténtére vonatkozóan, és ezért nem tekinthető kellően megalapozottnak ahhoz, hogy felügyeleti intézkedéseket eredményezzen. Viszont a 60. cikk szerinti eljárás megindításához nem kell szilárd bizonyítékot szolgáltatni, mivel az eljárás célja éppen annak megállapítása, hogy történt-e jogsértés vagy sem. A fő felügyeleti hatóság azonban széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik annak eldöntésére, hogy mikor indít hivatalból vizsgálatot azon információk alapján, melyeket más érintett felügyeleti hatóságoktól vagy forrásoktól esetleges jogsértésekre vonatkozóan kapott.

12. Az együttműködési mechanizmusnak az összes határokon átnyúló ügyben történő alkalmazása az együttműködési mechanizmus céljából is következik: Azért hozták létre, hogy az egységes értelmezésen keresztül „támogassa az adatvédelmi szabályok egységes alkalmazását”⁸, és biztosítsa

⁵ Lásd még: A WP 244. sz. iránymutatás az adatkezelő vagy adatfeldolgozó fő felügyeleti hatóságának meghatározásáról.

⁶ Kivéve a 13. pontban ismertetett esetet.

⁷ Lásd még: (128) preambulumbekkezdés.

⁸ SWD(2020) 115 final, 6. o.

azok eredményes felügyeletét és végrehajtását az Unióban. A panaszon alapuló ügyekre történő korlátozás ellentmondana ennek a célnak.

13. A kizárólag helyi hatással járó ügyek tekintetében az 56. cikk (2) és (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a panaszt kézhez vevő vagy az esetleges jogsértésről tudomást szerző felügyeleti hatóság illetékes, ha a fő felügyeleti hatóság úgy dönt, hogy nem jár el az ügyben. Ezen esetekben a 60. cikk nem alkalmazandó. Az 56. cikk (4) bekezdése szerint a 60. cikk csak abban az esetben alkalmazandó, ha a fő felügyeleti hatóság úgy határoz, hogy eljár az ügyben.

2.2 A fő felügyeleti hatóság/érintett felügyeleti hatóság, mint érintett szereplő

14. Az 56. cikk (1) bekezdése tartalmazza az illetékes fő felügyeleti hatóság jogi meghatározását; ezt a meghatározást a 60. cikkel összefüggésben kell értelmezni, amely meghatározza a fő felügyeleti hatóság alapvető feladatait és hatásköreit a 60. cikk szerinti eljárásban⁹. A fő felügyeleti hatóság az adatkezelő vagy adatfeldolgozó Unión belüli fő tevékenységi helye vagy egyetlen tevékenységi helye szerinti felügyeleti hatóság, amely illetékes az adott adatkezelő vagy adatfeldolgozó által végzett, határokon átnyúló adatkezelés tekintetében. Továbbá a fő felügyeleti hatóság az adatkezelő vagy adatfeldolgozó 56. cikk (6) bekezdés szerinti egyetlen kapcsolattartója.
15. A fő felügyeleti hatóság meghatározásának releváns kiindulópontja az adott adatkezelő vagy adatfeldolgozó által végzett konkrét, határokon átnyúló adatkezelés¹⁰.
16. A WP244. sz. iránymutatás egyértelművé teszi, hogy „a fő felügyeleti hatóság az a hatóság, amely elsődlegesen felelős a határokon átnyúló adatkezelési tevékenységért”. Más szóval, a fő felügyeleti hatóság rendelkezik hatáskörrel az adott adatkezelő vagy adatfeldolgozó által végzett, határokon átnyúló adatkezelésre, mivel az 56. cikk (6) bekezdése értelmében az adott adatkezelő vagy adatfeldolgozó egyetlen kapcsolattartója az adott tagállamban. A 60. cikkben meghatározott együttműködési eljárás keretében és az 56. cikk (1) bekezdése értelmében ez a hatáskör „vezető szerepet” jelent, azaz irányító szerepet tölt be az ügy előrevitelében, az együttműködési eljárás megszervezésében a többi érintett felügyeleti hatóság bevonása céljából, a vizsgálatok koordinálásában, a bizonyítékok gyűjtésében stb., valamint a döntéstervezet benyújtásáért való felelősségben, amelyet a többi érintett felügyeleti hatóság véleményezhet vagy kifogást emelhet ellene¹¹.
17. Az Európai Adatvédelmi Testület azonban úgy véli, hogy a fő felügyeleti hatóság nem rendelkezik kizárólagos hatáskörrel az együttműködési folyamat tekintetében, vagyis az általános adatvédelmi rendelet közös felelősséget ír elő az általános adatvédelmi rendelet következetes alkalmazásának nyomon követésére és érvényesítésére, mivel a fő felügyeleti hatóság álláspontja a többi érintett felügyeleti hatóság véleményétől függ, és a döntésnek konszenzussal kell megszületnie. Ezt egyértelművé teszi az uniós jogalkotó azon döntése, miszerint a felügyeleti hatóságok közötti tartós

⁹ Az 56. cikk (2) bekezdése szerinti „helyi ügyek” esetében be kell tartani az 56. cikk (3) és (4) bekezdésének rendelkezéseit.

¹⁰ E kérdésről részletesebben lásd még: WP244 rev.01: „Íránymutatás az adatkezelő vagy adatfeldolgozó fő felügyeleti hatóságának meghatározásáról”.

¹¹ E tekintetben a fő felügyeleti hatóság szerepét többször is úgy jellemezték – például a főtanácsnok a 645/19. sz. ügyre vonatkozó indítványának 111. pontjában – mint amely „első az egyenlők között”.

nézeteltérések esetén ezeket az Európai Adatvédelmi Testületnek kell megoldania a 65. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint.

18. A 4. cikk 22. pontja szerint az érintett felügyeleti hatóság az a felügyeleti hatóság, amelyet a személyes adatok kezelése a következő okok valamelyike alapján érint:
- (a) az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó az említett felügyeleti hatóság tagállamának területén rendelkezik tevékenységi hellyel¹²;
 - (b) az adatkezelés jelentős mértékben érinti vagy valószínűsíthetően jelentős mértékben érinti a felügyeleti hatóság tagállamában lakóhellyel rendelkező érintetteket; vagy
 - (c) panaszt nyújtottak be az említett felügyeleti hatósághoz.
19. Az Európai Adatvédelmi Testület úgy véli, hogy ezek a követelmények alapvetően maguktól értetődőek és egyszerűen vannak meghatározva, ezért itt elvben nem kell különleges követelményeket betartani. Ami az a) alpontot illeti, a tevékenységi hely megléte általában könnyen megállapítható. Ugyanez vonatkozik a c) alpontra és arra a kérdésre, hogy egy adott felügyeleti hatósághoz érkezett-e panasz. Meg kell jegyezni, hogy a b) alpontban az érintettnek csupán lakóhellyel kell rendelkeznie a szóban forgó tagállamban; nem kell az adott állam állampolgárának lennie¹³.
20. Kétség esetén helyénvalónak tűnik a jogkövetkezmények tekintetében, hogy alapvetően minden hatóságnak indokolnia kell az érintettségét.
21. A „*jelentős mértékben érinti*” kifejezést a WP244. sz. iránymutatás részletesebben meghatározta azon tényezők megnevezése révén (például egy adott nyelv használata, egy adott pénznem használata, szolgáltatás rendelkezésre állása az érintett tagállamban, az adatkezelőn vagy adatfeldolgozón keresztüli konkrét cím stb.), amelyeket minden hatóságnak figyelembe kell vennie annak értékelésekor, hogy érintett-e.
22. Ha egy korábban nem érintett felügyeleti hatóság bármikor érintetté válik a 60. cikk szerinti folyamatban lévő eljárás során (például panasz beérkezésével), a következő alapeljárás képzelhető el:
-) Az érintett felügyeleti hatóságnak haladéktalanul értesítenie kell a fő felügyeleti hatóságot státuszáról, és kérnie kell bevonását az egyablakos ügyintézési eljárásba.
 -) A fő felügyeleti hatóságnak gondoskodnia kell az új érintett felügyeleti hatóság bevonásáról, különösen az adott ügynyilvántartásba, és tájékoztatnia kell az új érintett felügyeleti hatóságot a döntéshozatali eljárásba való bevonásáról. Ha a fő felügyeleti hatóság tudomására jut egy még nem érintett hatóság érintett felügyeleti hatósági minősége, vagy az, hogy az adott hatóság érintett felügyeleti hatósággá vált, tájékoztatnia kell azt a státuszának megváltozásáról¹⁴.
23. Az újonnan érintett felügyeleti hatóság folyamatban lévő együttműködési eljárásba való bevonását az ügy bármely szakaszában lehetővé kell tenni, de ez nem befolyásolhatja a 60. cikkben meghatározott

¹² A „*tevékenységi hely*” fogalmával kapcsolatos további információkért lásd az Európai Adatvédelmi Testület 3/2018. sz. iránymutatásának 5–8. oldalát, valamint a „*tevékenységi helyen folytatott tevékenységekkel összefüggésben*” kifejezéssel kapcsolatban ugyanezen iránymutatás 8–10. oldalát.

¹³ Lásd még: A WP 244. sz. iránymutatás az adatkezelő vagy adatfeldolgozó fő felügyeleti hatóságának meghatározásáról, 10. oldal.

¹⁴ Az egész folyamatot az Európai Adatvédelmi Testület információs rendszerének használatával kell lefolytatni.

eljárást. Ennek eredményeként a 60. cikkben előírt határidők és eljárások – például a 60. cikk (4) bekezdésében foglalt határidő, miután a fő felügyeleti hatóság benyújtotta döntéstervezetét – változatlanok maradnak, függetlenül attól, hogy időközben egy új érintett felügyeleti hatóság csatlakozhat az eljáráshoz.

24. Ezért az érintett felügyeleti hatóság mérlegelheti, hogy ügye továbbra is hatékonyan kezelhető-e a folyamatban lévő együttműködési eljárás keretében, vagy inkább új eljárást kellene-e indítania, például azért, mert a jelenlegi eljárás nem foglalkozik (néhány) alapvető kérdéssel az érintett felügyeleti hatóság előtt folyamatban lévő ügyben.

2.3 A felügyeleti hatóságok függetlensége az együttműködési eljárásban

25. Az együttműködési eljárás keretében mind a fő felügyeleti hatóság, mind a többi érintett felügyeleti hatóság az 52. cikk (1) bekezdése szerint független felügyeleti hatóságként jár el.
26. Az EUB azonban hangsúlyozta¹⁵, hogy a felügyeleti hatóságok függetlenségét azért vezették be, hogy nagyobb védelmet biztosítsanak az érintetteknek, és nem azért, hogy különleges jogállást biztosítsanak a felügyeleti szerveknek¹⁶. A függetlenséget ezért a külső befolyással szembeni abszolút védelemként kell értelmezni. Ebben az összefüggésben azonban a felügyeleti hatóságok egy európai közigazgatási hálózat keretében egységet alkotnak, amelyen belül felelősek az általános adatvédelmi rendelet Unió-szerte egységes alkalmazásának biztosításáért.
27. A felügyeleti hatóságokat létrehozó rendelkezésben (51. cikk (2) bekezdés) az együttműködési eljárásra való hivatkozás hangsúlyozza az együttműködési mechanizmus fontosságát az egységes felügyelet és az általános adatvédelmi rendelet Unión belüli következetes alkalmazása révén megvalósuló hatékony védelmi norma működése szempontjából.
28. E tekintetben az Európai Adatvédelmi Testület hangsúlyozza, hogy az együttműködési eljárás valamennyi lépése összeegyeztethető az elsődleges jog és az 52. cikk értelmében a felügyeleti hatóságok számára biztosított, jogszabályban előírt függetlenséggel, mivel ez a függetlenség külső befolyástól mentes, amint azt fentebb tisztáztuk, és nincs hatással a 60. cikkben átfogó kötelezettségként meghatározott általános együttműködési kötelezettségre.
29. Meg kell jegyezni, hogy a felügyeleti hatóságok mint nemzeti közigazgatási hatóságok a nemzeti jog alapján bizonyos mérlegelési jogkörrel rendelkeznek, amikor kellő gondossággal döntenek arról, hogy milyen lépésekkel érhetnék el leginkább az általuk szolgált közérdeket (lásd az 51. cikk (1) bekezdését). Ezt a mérlegelési jogkört az általános adatvédelmi rendelet rendelkezéseivel, valamint az uniós és a tagállami jogban meghatározott megfelelő eljárási biztosítékokkal összhangban, pártatlanul, tisztességesen és észszerű időn belül kell gyakorolni.
30. Tehát a független közigazgatási hatóságként eljáró, külső érdekelt felek befolyásától mentes felügyeleti hatóságok számára biztosítandó mérlegelési jogkör nem lehet korlátlan, különösen az uniós jog tekintetében, mivel (mind a fő felügyeleti hatóságnak, mind a többi érintett felügyeleti hatóságnak)

¹⁵ A Bíróság ítélete, Bizottság kontra Németország, C-518/07, ECLI:EU:C:2010:125, 25., 32. és azt követő pontok; Schrems kontra DPC, C-362/14, ECLI:EU:C:2015:650, 99. pont; amelyet megerősített a C-311/18. sz., Schrems II. ügyben hozott ítélet 115. pontja (ECLI:EU:C:2020:559).

¹⁶ A C-518/07. sz. ügyben hozott ítélet 25. pontja (ECLI:EU:C:2010:125), lásd még a C-362/14. sz. ügyben hozott ítélet 41. pontját.

együttműködve kell eljárnia, és elszámoltathatónak kell lennie az adott ügygel kapcsolatos döntéseiért (vagy a döntés elmaradásáért).

2.4 A nemzeti eljárási szabályok hatása

31. Mivel az általános adatvédelmi rendelet nem szabályozza az együttműködés valamennyi részletét, az 57. és 58. cikk által a felügyeleti hatóságokra ruházott feladatokat és hatásköröket a nemzeti eljárásjogra támaszkodva kell teljesíteni.
32. Bevett gyakorlat, hogy az uniós jogi eszközök tartalmazhatnak eljárási rendelkezéseket (például az általános adatvédelmi rendelet azon cikkei, amelyek bizonyos hatásköröket ruháznak a felügyeleti hatóságokra), de amennyiben az uniós jog nem ír elő konkrét eljárási szabályokat, a nemzeti eljárásjog alkalmazandó. Ezekben az esetekben a nemzeti eljárási autonómia elve, amely az uniós jog általános elve, általánosan alkalmazandó. Ezt az általános elvet – amint azt az EUB ítélezési gyakorlata részletesen kifejti – az egyenértékűség és a tényleges érvényesülés uniós elvei korlátozzák¹⁷. Ezek az elvek kimondják, hogy az alkalmazandó nemzeti szabályok nem kezelhetnek kedvezőtlenebbül egy EU által meghatározott kérdést, mint a tisztán nemzetieket (egyenértékűség). Ezenkívül a nemzeti rendelkezések alkalmazása nem bonyolíthatja meg jelentősen vagy nem teheti gyakorlatilag lehetetlenné az európai jogi normák céljának elérését (tényleges érvényesülés).
33. Mivel azonban léteznek ilyen eltérő nemzeti közigazgatási szabályok, alkalmazásuk eltérésekhez vezethet, és (részben) ez lehet az oka annak, hogy a felügyeleti hatóságok eltérően kezelik az ügyeket, és azokat eltérően vizsgálják ki. Mindazonáltal ezek a nemzeti (eljárási) jogbeli különbségtételek nem vezethetnek olyan helyzetekhez, amelyekben sérül az egyenértékűség és a tényleges érvényesülés elve.
34. Ennek megfelelően, ha nem lehet ily módon összeegyeztetni az uniós jogot a nemzeti követelményekkel, azaz ha a nemzeti rendelkezés ellentétes az uniós joggal, az uniós joggal ellentétes nemzeti szabályozásokat főszabály szerint nem szabad alkalmazni¹⁸.
35. Az együttműködési mechanizmust illetően az Európai Adatvédelmi Testület ezért hangsúlyozza, hogy az olyan nemzeti (eljárási) jog, amely *„jelentős mértékben bonyolítja vagy gyakorlatilag lehetetlenné teszi”* a hatékony együttműködést, nem egyeztethető össze az általános adatvédelmi rendelettel, és *„össze kell egyeztetni a közösségi jog egységes alkalmazásának követelményével az egyenlőtlen bánásmód elkerülése érdekében”* (EB, C-290/91. sz. ügyben hozott ítélet, 8. pont). Mivel ez az összes tagállam számára előírt kötelezettség, amennyiben a fenti összeegyeztetés lehetetlennek bizonyul, az azzal a következménnyel jár, hogy a hatóságnak mérlegelnie kell, hogy nem alkalmazza ezen nemzeti jogi rendelkezéseket.

¹⁷ Az egyablakos ügyintézési mechanizmussal kapcsolatban lásd: a 645/19. sz. ügyben hozott ítélet 53. pontja: *„Az »egyablakos ügyintézés« mechanizmusának alkalmazása ezért – amint azt a 2016/679 rendelet (13) preambulumbekzdése megerősíti – megköveteli a fő felügyeleti hatóság és a többi érintett felügyeleti hatóság közötti lojális és hatékony együttműködést”*.

¹⁸ Lásd még: EUB: a C-215/83. sz. ügyben hozott ítélet 19. pontja; a C-94/87. sz. ügyben hozott ítélet 12. pontja; a C-280/13. sz. ügyben hozott ítélet 37. pontja.

3 60. CIKK (1) BEKEZDÉS – KÖLCSÖNÖS KÖTELEZETTSÉG

3.1 Általánosságban

36. A 60. cikk (1) bekezdése általános együttműködési kötelezettséget ír elő, amely valamennyi érintett felügyeleti hatóságot egyformán kötelezi. A megfogalmazás a „kell” kifejezés használatával egyértelművé teszi, hogy az együttműködési kötelezettség nem mérlegelés tárgya, hanem jogi kötelezettség.
37. A 60. cikk (1) bekezdése meghatározza azokat az alapvető és átfogó elveket, amelyek a felügyeleti hatóságok közötti együttműködés teljes időtartama alatt alkalmazandók. E cikk megfogalmazásával összhangban az együttműködési eljárás kulcsfogalmai a „*konszenzusra irányuló törekvés*” és a „*minden releváns információ cseréjére*” vonatkozó kötelezettség.
38. Az Európai Adatvédelmi Testület kifejezetten rámutat arra, hogy ezeket a kötelezettségeket a fő felügyeleti hatóságnak és minden más érintett felügyeleti hatóságnak teljesítenie kell (kölcsonös kötelezettség).

3.2 A konszenzus elérésére irányuló törekvés

39. A „*konszenzusra irányuló törekvést*” jogi célként kell értelmezni¹⁹, amely nem vezet az adott ügyben konszenzus elérésére irányuló jogi kötelezettséghez. Ez a jogi célkitűzés azonban meghatározó hatással van valamennyi érintett felügyeleti hatóság valamennyi intézkedésére az együttműködési folyamat egésze során, azaz meghatározza az együttműködés irányát oly módon, hogy a felügyeleti hatóságok minden tőlük telhetőt megtegyenek, és „*komoly, határozott erőfeszítést*”²⁰ tegyenek a konszenzus elérése érdekében.
40. A „*konszenzusra törekedve*” folytatott együttműködési eljárás szükségszerűen magában foglalja az üggyel kapcsolatos vélemények és dokumentumok kölcsönös cseréjét. E kölcsönös információcsere célja annak biztosítása, hogy az ügy valamennyi lényeges körülményét figyelembe vegyék, és így hozzájárulhat a viták megelőzéséhez is²¹.
41. Azt, hogy alapvetően konszenzussal kell eljárni, a 60. cikk (11) bekezdésében és a 66. cikk (1) bekezdésében foglalt rendelkezések is alátámasztják, amelyek szerint „*rendkívüli körülmények fennállása esetén*” és „*a 60. cikkben említett eljárástól eltérve*” az érintett felügyeleti hatóság sürgős intézkedéseket hozhat²².
42. E célkitűzés fontosságát megerősíti a jelenlegi szöveg és az általános adatvédelmi rendeletre vonatkozó eredeti, 2012. évi bizottsági javaslat összehasonlítása, amely nem említette a „*konszenzust*”, és csupán a fő felügyeleti hatóság kizárólagos hatáskörét irányozta elő a határokon átnyúló ügyekben. A jelenlegi szöveg az uniós jogalkotó által támogatott eltérő megközelítést tükrözi,

¹⁹ Lásd még: a C-645/19. sz. ügyben hozott ítélet 51. pontja: „[...] a fő felügyeleti hatóságnak többek között konszenzus elérésére kell törekednie.”

²⁰ Merriam-Webster: „konszenzusra irányuló törekvés”.

²¹ Lásd még: 09/2020. sz. iránymutatás az (EU) 2016/679 rendelet szerinti releváns és megalapozott kifogásokról, 9. pont.

²² Lásd még: A (138) preambulumbekzdés kimondja, hogy „Az egyéb határokon átnyúló jelentőségű ügyekben a fő felügyeleti hatóság és az érintett felügyeleti hatóságok közötti együttműködési mechanizmust kell alkalmazni, [...] anélkül [...], hogy az egységességi mechanizmust aktiválnák”.

amely a felügyeleti hatóságok kötelező együttműködésére helyezi a hangsúlyt, amelynek tisztességesnek és konstruktívnak kell lennie²³. A konszenzus elérésére irányuló törekvéseik során a felügyeleti hatóságoknak minden lehetséges eszközt fel kell használniuk, ideértve a releváns információk kölcsönös cseréjét is, lehetőséget kell biztosítaniuk egymásnak arra, hogy véleményyt nyilváníthassanak a kicserélt információkról, és figyelembe kell venniük a többi érintett felügyeleti hatóság álláspontját²⁴.

43. Ez tehát azt jelenti, hogy a fő felügyeleti hatóságot és a többi érintett felügyeleti hatóságot kölcsönös kötelezettség terheli abban a tekintetben, hogy olyan együttműködési módokat válasszanak ki, amelyek a legmegfelelőbbek a konszenzus eléréséhez a leírt módon.

3.3 Az összes releváns információ cseréjére vonatkozó kötelezettség

Az együttműködési eljárás egyik kulcseleme és további kiemelt eleme, hogy az érintett felügyeleti hatóságok „*összes releváns információt*” kicserélnek egymással, ami egy kötelezettség számukra – és a teljes együttműködési eljárás során érvényes.

44. A releváns információk cseréje kölcsönös kötelezettség, amely szükséges ahhoz, hogy a fő felügyeleti hatóság és a többi érintett felügyeleti hatóság hatékonyan be tudja tölteni szerepét, például annak megállapításakor, hogy sor került-e az általános adatvédelmi rendelet megsértésére²⁵.
45. A kölcsönös információcsere különösen akkor fontos, ha a fő felügyeleti hatóság nem irányoz elő közös műveleteket (60. cikk (2) bekezdés, 62. cikk), és nem folyamodnak kölcsönös segítségnyújtás iránti megkeresésekhez (60. cikk (2) bekezdés, 61. cikk) a releváns információk közös gyűjtése céljából. E kiegészítő eljárások nélkül, amelyek természetesen további szerepvállalást és koordinációt igényelnek, a fő felügyeleti hatóságnak és a többi érintett felügyeleti hatóságnak a 60. cikk (1) bekezdésének 2. pontja szerinti kölcsönös információcserére kell támaszkodnia.

3.3.1 A „releváns információ” kifejezés

46. Az adott eset körülményeitől függ, hogy mely információ tekintendő „*relevánsnak*”. Elvben minden olyan információt, amely közvetlenül vagy közvetve elősegíti az eljárás lezárását, relevánsnak kell minősíteni. Ez magában foglalja az ügy tényállási elemeire és jogi kérdéseire vonatkozó elegendő információt. A már ismert vagy nyilvánosan hozzáférhető információkat nem kell feltétlenül megosztani.
47. Az információcsere tehát nem önmagában vett cél, hanem az összes érintett felügyeleti hatóság számára arra szolgál, hogy segítse őket az ügy intézésében és a felügyeleti hatóságként betöltött szerepük megfelelő gyakorlásában. A gyakorlati végrehajtás érdekében ezért elengedhetetlen, hogy valamennyi érintett fél megfelelően, azaz arányosan és a jó együttműködés szellemében járjon el. Ezért minden egyes esetben alapvetően azt a kérdést kell feltenni, hogy milyen információkra lenne szüksége minden felügyeleti hatóságnak az ügy elbírálásához.
48. Például a fő felügyeleti hatóság esetében ez az adatkezelővel vagy adatfeldolgozóval való kapcsolattartás során összegyűjtött valamennyi releváns információra vonatkozik – mivel a fő

²³ Lásd még: Főtanácsnoki indítvány a C-645/19. sz. ügyben, 87. pont.

²⁴ 2012/0011 (COD) 51. cikk (2) bekezdés.

²⁵ Lásd még: Az Európai Adatvédelmi Testületnek az általános adatvédelmi rendelet 65. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében elfogadott 01/2020. sz. határozata, 134–136. pont.

felügyeleti hatóság az adatkezelő „*egyetlen kapcsolattartója*” (vizsgálatok megállapításai, jelentések, az adatkezelővel folytatott információcsere, találkozókra készült jegyzőkönyvek, további bizonyítékok stb.).

49. Amennyiben az információk mennyisége és hatóköre különösen jelentős, a fő felügyeleti hatóságnak meg kell találnia annak módját, hogy a döntéstervezetben kifejtett érvek alátámasztására összefoglalókat, kivonatokat és jelentéseket nyújtson be.
50. Egy másik érintett felügyeleti hatóság esetében ennek azt a kötelezettséget kell jelentenie, hogy a fő felügyeleti hatósággal és a többi érintett felügyeleti hatósággal proaktívan közölje a birtokában lévő összes, az ügygel kapcsolatos releváns információt (panasz, adatvédelmi incidens bejelentése stb.), amely segítséget nyújt az ügy jog- és ténykérdéseinek értékeléséhez. Ez magában foglalhat bármely beadványt, érvelést, az érintettekkel folytatott levelezést vagy az illetékes felügyeleti hatóság által például az átvilágítási szakasz során tett bármely megállapítást, vagy olyan nemzeti ellenőrzéseket, amelyek során az adatkezelő adott tagállambeli tevékenységi helyén határokon átnyúló jellegű, lehetséges jogsértést tártak fel.

Például az alábbi információk cseréjére kerülhet sor a felügyeleti hatóságok között:

- olyan információk, amelyek hatással vannak a fő felügyeleti hatóság hatásköreinek újraelosztására és az érintett felügyeleti hatóságok szerepköreinek/minősítésének elosztására²⁶ (pl. az adatkezelő kilétének vagy a tevékenységi központnak a megváltozása stb.);
- az adatkezelővel/az érintettekkel valamely panasz vagy vizsgálat tárgyában folytatott levelezés;
- találkozók adatkezelőkkel vagy adatfeldolgozókkal: napirend, hatókör és feladat, a találkozó jegyzőkönyve/a találkozó eredményének értékelése, tervezett nyomkövetési intézkedések;
- meghallgatásokról és újbóli meghallgatásokról készült jegyzőkönyvek – az ügy egyes kérdéseivel kapcsolatban is;
- az adatkezelőnek/adatfeldolgozónak küldött kérdőívek;
- a vizsgálat/ellenőrzés lehetséges első jelentéstervezete;
- lehetséges (jogi, műszaki) szakértői jelentések külső szolgáltatóktól is;
- a vizsgálat tervezett hatálya/ellenőrzési jelentés/a vizsgálatokról készült jegyzőkönyv;
- tanúvallomások és egyéb jogi bizonyítékok, egyéb releváns adatok, az adatkezelővel vagy adatfeldolgozóval vagy az adatkezeléssel kapcsolatos tapasztalat, igazgatási gyakorlat;
- a megfelelő fókusz megtalálásához szükséges információk: például egy nagyon technikai tárgyú vizsgálat esetében valószínű, hogy a technikai szempontokkal kapcsolatos információk nagyon relevánsak, míg más esetekben a technikai szempontok kevésbé relevánsak.
- Megjegyzés: a fent közölt példák felsorolása nem kimerítő jellegű. Az adott eset körülményeitől függ, hogy a felügyeleti hatóságok mely információkat tekintik relevánsnak.

Az ilyen információk cseréjéhez az Európai Adatvédelmi Testület információs rendszerét kell használni.

²⁶ Lásd az 5. pontot.

51. Az 5. cikk (1) bekezdésének c) pontjában foglalt adattakarékossági elv tekintetében eseti alapon kell értékelni, hogy szükség van-e a személyes adatok közlésére. Személyes adatokat csak akkor szabad megosztani, ha erre egy konkrét kérdés kezelése érdekében szükség van.
52. A fő felügyeleti hatóság és más érintett felügyeleti hatóságok bizonyos információkat (szigorúan) bizalmasként jelölhetnek meg, különösen akkor, ha ez szükségesnek tűnik a nemzeti jogszabályokban meghatározott titoktartási kötelezettségek teljesítéséhez. Ilyen esetben a felügyeleti hatóságoknak haladéktalanul tájékoztatniuk kell egymást, és közösen keresniük kell a megoldás jogi lehetőségeit, tekintettel arra, hogy a titoktartási rendelkezések általában külső harmadik felekre vonatkoznak, nem pedig az érintett felügyeleti hatóságokra. E tekintetben a nemzeti titoktartási szabályok hatálya alá tartozó, kapott információkat – amennyiben lehetséges – nem szabad közzétenni vagy harmadik felek részére átadni a kibocsátó hatósággal folytatott előzetes konzultáció nélkül.
53. A nyilvános hozzáférés iránti kérelmek tekintetében – a nemzeti átláthatósági szabályok sérelme nélkül – a felügyeleti hatóságoknak konzultálniuk kell egymással az együttműködési eljárás során kicserélt dokumentumokhoz való hozzáférés megadása vagy megtagadása előtt.

3.3.2 Az információcsere időzítése

54. A 60. cikk (1) bekezdése nem ír elő konkrét ütemtervet, mivel ez általános kötelezettség, függetlenül az időzítéstől. Az általános adatvédelmi rendelet Unió-szerte történő hatékony érvényesítése azonban megköveteli, hogy valamennyi érintett felügyeleti hatóság időben, azaz a lehető leghamarabb megkapja az összes releváns információt. Ezért az Európai Adatvédelmi Testület úgy véli, hogy az összes releváns információ cseréjére vonatkozó kölcsönös kötelezettség már a fő felügyeleti hatóság döntéstervezetének benyújtása előtt alkalmazandó.
55. A konszenzus elérésének megkönnyítése érdekében az információkat olyan időpontban kell megosztani, amikor a fő felügyeleti hatóság még mindig figyelembe veheti a többi érintett felügyeleti hatóság álláspontját. Ennek érvényesnek kell lennie az eljárás összes szakaszában, és fő célja annak megakadályozása, hogy a többi érintett felügyeleti hatóságot kész tények elé állítsák, például azért, mert az eljárás egyes szakaszait a nemzeti jog alapján ki lehet zárni.
56. E tekintetben a 60. cikk „gondolkodási lehetőséget” biztosít mind a fő felügyeleti hatóságok, mind a többi érintett felügyeleti hatóság számára, mivel „minden releváns információ” „informális” cseréje megkönnyíti a konszenzus elérését, szigorú határidők nélkül, a „formális” lépések elindítását megelőzően. Minél átfogóbb az érintett felügyeleti hatóságok közötti információcsere, és minél inkább kellő időben történik, annál nagyobb a valószínűsége annak, hogy a lehető leghamarabb sikerül konszenzusra jutni.
57. Az Európai Adatvédelmi Testület ezért minimumkövetelményként azt ajánlja, hogy a fő felügyeleti hatóság tegyen meg minden erőfeszítést annak érdekében, hogy a többi érintett felügyeleti hatósággal proaktívan megossza döntéstervezetének hatályát és főbb következtetéseit annak hivatalos benyújtása előtt. Ez lehetővé teszi a többi érintett felügyeleti hatóság számára, hogy kialakítsák saját véleményüket e tekintetben, és időben jelezzék a fő felügyeleti hatóságnak esetleges kérdéseiket. A fő felügyeleti hatóság dönthet úgy, hogy foglalkozik ezekkel a kérdésekkel a döntéstervezet hivatalos kiadása, és így a 60. cikk (4) és (5) bekezdésében előírt, a döntéstervezettel szembeni kifogás emelésére vonatkozó nagyon szigorú eljárás megindítása előtt.

58. Mindent összevetve azt kell szem előtt tartani, hogy az együttműködési mechanizmus célja az, hogy támogassa az adatvédelmet, és segítse annak hatékony érvényesítését az EU-n belül. A felügyeleti hatóságoknak ki kell alakítaniuk a bevált gyakorlatokat azáltal, hogy az együttműködés optimális módjainak rugalmas kiválasztásával folyamatosan gyűjtik a gyakorlati tapasztalatokat.

4 60. CIKK (2) BEKEZDÉS – KÖLCSÖNÖS SEGÍTSÉGNYÚJTÁS ÉS KÖZÖS MŰVELETEK

4.1 Általánosságban

59. A 60. cikk (2) bekezdése a fő felügyeleti hatóság és a többi érintett felügyeleti hatóság közötti, a 60. cikkben előírt együttműködési eljárás – vagyis az egyablakos ügyintézési mechanizmus – keretében folytatott együttműködés konkrét formáival foglalkozik.
60. A 60. cikk (2) bekezdése túlmutat a 60. cikk (1) bekezdésében előírt, az összes vonatkozó információ cseréjére vonatkozó kötelezettségen, és konkrét együttműködési formát ír elő, melyet a fő felügyeleti hatóság konkrét esetben folytathat, ha szükséges: az érintett felügyeleti hatóság(ok) kölcsönös segítségnyújtásra való felkérését, vagy az érintett felügyeleti hatóság(ok) felkérését a fő felügyeleti hatóság által folytatott közös műveletben való részvételre.
61. A 61. és 62. cikknek a 60. cikk (2) bekezdésével kapcsolatban történő alkalmazása e cikkek rendelkezéseinek a 60. cikkel összefüggésben történő értelmezését vonja maga után, ezért e rendelkezések alkalmazását hozzá kell igazítani az együttműködési eljárás pontos kontextusához, valamint az egyablakos ügyintézési mechanizmus által biztosított, különösen a 60. cikk (2) bekezdésében előírt szerepmegosztáshoz.
62. Azáltal, hogy meghatározza az ilyen együttműködés fő céljait – vagyis olyan vizsgálatok lefolytatását vagy olyan intézkedések végrehajtásának nyomon követését, amelyek valamely másik tagállamban tevékenységi hellyel rendelkező adatkezelővel, illetve adatfeldolgozóval kapcsolatosak –, a 60. cikk (2) bekezdése az együttműködési eljárás két olyan szakaszát hangsúlyozza, amelyekben ezen együttműködési eszközök alkalmazandók: az első a vizsgálati szakasz, a jogerős döntés elfogadása előtt; a második a végrehajtási szakasz, miután a jogerős döntést elfogadták és azt közölték az adatkezelővel vagy adatfeldolgozóval.

4.2 A 60. cikk (2) bekezdésében előírt követelmények

4.2.1 A fő felügyeleti hatóság kérheti

63. A fő felügyeleti hatóságra való hivatkozással ez a rendelkezés keretbe foglalja az egyablakos ügyintézési mechanizmus keretében teendő intézkedést, miközben azt – a fő felügyeleti hatóság meghatározását követően – a kezelt konkrét ügybe helyezi. Hangsúlyozni kell, hogy a 60. cikk (2) bekezdése szerinti kölcsönös segítségnyújtás vagy közös vizsgálatok igénybevételének lehetősége az adott folyamatban lévő, határokon átnyúló üggyel kapcsolatos együttműködési eljárásra korlátozódik.
64. Azt követően, hogy a rendelkezés meghatározza a fő felügyeleti hatóság mérlegelési jogkörének szintjét a vizsgálat lefolytatására vagy az adatkezelő vagy adatfeldolgozó által a döntésnek való megfelelés érdekében hozott intézkedések nyomon követésére, a „kérheti” megfogalmazás felhatalmazza a fő felügyeleti hatóságot a kezdeményezés megtételére, de csak akkor, ha azt a szóban forgó ügyben

szükségesnek vagy megfelelőnek tartja. A fő felügyeleti hatóság feladata annak eldöntése, hogy a 61., illetve a 62. cikk alapján kölcsönös segítségnyújtást kér-e vagy közös műveletet hajt-e végre, mivel az általános adatvédelmi rendelet nem kötelezi a fő felügyeleti hatóságot e lehetőségek igénybevételére.

65. A 60. cikk (2) bekezdése csak a fő felügyeleti hatóság által benyújtott megkeresésekre vonatkozik, az érintett felügyeleti hatóságnak a 60. cikk szerinti együttműködési eljárás keretében a fő felügyeleti hatósághoz intézett megkereséseire²⁷ nem, mivel ezeket a 60. cikk (1) bekezdése már előíranyozza a releváns információk cseréjével.

4.2.2 A „bármikor” kifejezés

66. Ez a kifejezés azt jelenti, hogy a fő felügyeleti hatóság kölcsönös segítségnyújtás vagy közös művelet iránti megkeresést küldhet minden olyan esetben, amikor úgy ítéli meg, hogy a fellépés indokolt ahhoz, hogy teljes mértékben gyakorolja hatáskörét a 60. cikkben előírt együttműködési eljárás során.
67. Egy adott esethez kapcsolódó ugyanazon együttműködési eljárás során belül a fő felügyeleti hatóság több különböző megkeresést is küldhet, akár kölcsönös segítségnyújtásra, akár közös műveletre, akár mindkettőre vonatkozóan. A fő felügyeleti hatóságnak ugyanakkor szem előtt kell tartania, hogy az ilyen megkereséseknek szükségesnek és megfelelőnek kell lenniük a vizsgálati és döntéshozatali folyamathoz, illetve a fő felügyeleti hatóság által hozott döntés adatkezelő vagy adatfeldolgozó általi végrehajtásának nyomon követéséhez.

4.2.3 A többi érintett felügyeleti hatóság mint címzettek

68. A 60. cikk (2) bekezdése szerint a fő felügyeleti hatóság kéréseinek címzettjei általában a többi érintett felügyeleti hatóság, amelyek aktívan kifejezték, hogy érintettek a konkrét együttműködési eljárásban²⁸. A 61. cikk szerinti kölcsönös segítségnyújtás iránti megkeresések esetében ez nem jelenti azt, hogy valamennyi érintett felügyeleti hatóság automatikusan címzettje a megkereséseknek, vagy részt kell vennie a szóban forgó intézkedésben. Ez a fő felügyeleti hatóság arra vonatkozó értékelésétől függ, hogy ki tud a legjobban hozzájárulni a folyamatban lévő ügyhöz. Ezzel szemben, ha a fő felügyeleti hatóság közös műveleteket kíván végrehajtani, valamennyi releváns érintett felügyeleti hatóságnak joga van a részvételhez a 62. cikk (2) bekezdése szerint²⁹.
69. Az együttműködési eljárás utolsó szakaszában, amelyről a 60. cikk (10) bekezdése rendelkezik, és amely a fő felügyeleti hatóság által hozott jogerős döntés adatkezelő vagy adatfeldolgozó általi betartásának nyomon követéséhez kapcsolódik, a fő felügyeleti hatóság szintén eldöntheti – az eset sajátosságaitól függően – hogy mely érintett felügyeleti hatóság(ok)at (pl. azon tagállamok érintett felügyeleti hatóságait, amelyekben az adatkezelő vagy adatfeldolgozó tevékenységi hellyel rendelkezik) kell bevonni a döntés végrehajtásának helyszíni ellenőrzését célzó intézkedésekbe, és a segítségnyújtás iránti kérést ennek megfelelően fogja küldeni.

4.3 Kölcsönös segítségnyújtás iránti megkeresések

²⁷ Az 56. cikk (5) bekezdése értelmében minden olyan esetben, amikor a fő felügyeleti hatóság úgy határoz, hogy az ügyet helyi jellege miatt nem kezeli, akkor az érintett felügyeleti hatóság átveszi a vezető szerepet a vizsgálatban, és azt a 61. és 62. cikknek megfelelően kezeli. Ha az ügyben eljáró érintett felügyeleti hatóságnak segítséget kell kérnie a fő felügyeleti hatóságtól, a 60. cikk szerinti eljárás nem alkalmazandó, tehát a 61. és a 62. cikk közvetlenül alkalmazandóvá válik a 60. cikk (2) bekezdésének hatályán kívül.

²⁸ Lásd a 36189. és a soron következő pontokat a döntéstervezet kötelező hatályáról.

²⁹ A fő felügyeleti hatóság azonban kiterjesztheti a részvételt a nem érintett felügyeleti hatóságokra is.

70. A kölcsönös segítségnyújtási eszköz számos lehetőséget kínál a felügyeleti hatóságok számára az általános adatvédelmi rendelet következetes végrehajtása és alkalmazása érdekében folytatott együttműködésre, figyelembe véve az adatkezelők vagy adatfeldolgozók tevékenységi helyei és az érintettek földrajzi megoszlását. A kért segítség konkrét típusa azonban az ügy sajátos körülményeitől függ, figyelembe véve azt is, hogy a fő felügyeleti hatóság az adatkezelő vagy adatfeldolgozó egyetlen kapcsolattartója az adott, határokon átnyúló adatkezelési ügyben.
71. A 60. cikk szerinti eljárás keretében kezelt, határokon átnyúló ügyekben a fő felügyeleti hatóság bármilyen típusú kölcsönös segítségnyújtás iránti megkeresést küldhet az érintett felügyeleti hatóság(ok)nak, amelyet hasznosnak tart az adott ügyben történő döntéshozatalhoz.
72. A vizsgálati szakaszban számos olyan helyzet adódhat, amikor a fő felügyeleti hatóságnak kölcsönös segítségnyújtást kell kérnie más érintett felügyeleti hatóság(ok)tól. A leggyakoribb eset talán az, amikor a panasz benyújtásának helye szerinti illetékes felügyeleti hatóságtól kér segítséget (pl. további információkra van szükség a panaszostól; bizonyos tényeket ellenőrizni kell vagy bizonyítékokat kell gyűjteni az adott tagállambeli tevékenységi helyen). Ilyen helyzetekben csak egyetlen érintett felügyeleti hatóságot kell bevonni.
73. Előfordulhat azonban, hogy a fő felügyeleti hatóságnak tájékoztatást kell kérnie az érintett felügyeleti hatóság(ok)tól, vagy vizsgálatot kell végeznie az adatkezelő vagy adatfeldolgozó meghatározott tevékenységi helyein néhány tagállamban, tekintettel az adatkezelés feltételeire vagy a felelősségi körök tevékenységi helyek közötti megosztására. Ilyen körülmények között a fő felügyeleti hatóság a megkeresést a releváns érintett felügyeleti hatóság(ok)hoz intézi.
74. A 60. cikk szerinti eljárás végén, miután az adatkezelő vagy adatfeldolgozó a 60. cikk (10) bekezdésének megfelelően értesítette a fő felügyeleti hatóságot a fő felügyeleti hatóság jogerős döntésének való megfelelés érdekében hozott intézkedésekről, a fő felügyeleti hatóság – az erről a tényről a többi érintett felügyeleti hatóság részére nyújtott tájékoztatás alapján – kérhet az érintett felügyeleti hatóság(ok)tól további kölcsönös segítségnyújtást annak ellenőrzése formájában, hogy az adatkezelő vagy adatfeldolgozó végrehajtotta-e a döntést, és ha igen, hogyan.
75. A 60. cikk (2) bekezdése alapján küldött kölcsönös segítségnyújtás iránti megkereséseknek a 61. cikk általános szabályait kell követniük, egyrészt a fő felügyeleti hatóság megkeresését alátámasztó célok és indokok, másrészt az érintett felügyeleti hatóság(ok) lehetséges válasza tekintetében.
76. A 61. cikk (2) bekezdésével összhangban a fő felügyeleti hatóság megkeresésének kézhezvételkor az érintett felügyeleti hatóság(ok) megteszik a megfelelő lépéseket annak érdekében, hogy „*indokolatlan késedelem nélkül*”, de legkésőbb „*a megkeresés kézhezvételétől számított egy hónapon belül*” választ adjanak.
77. A 60. cikk szerinti eljárás bizonyos mértékű elsőbbségének elvét már a 60. cikk (3) bekezdése is megfogalmazza, amelyben a „*haladéktalanul*” kifejezés szerepel, valamint a (4) és (5) bekezdésben előírt szigorú határidők is ezt tükrözik. A 61. cikkben használt „*indokolatlan késedelem*” kifejezés is azt hangsúlyozza, hogy a felügyeleti hatóságnak haladéktalanul cselekednie kell, bár a kölcsönös segítségnyújtás iránti megkeresések tárgyát képező intézkedések sokfélesége eltérő határidőket tehet szükségessé, hogy teljes mértékben eleget lehessen tenni a kérésnek. Az érintett felügyeleti hatóság(ok) a kérelem kézhezvételétől számított egy hónapon belül bármilyen módon tájékoztatják a

fő felügyeleti hatóságot „az ügyben elért eredményekről vagy adott esetben a megkeresés teljesítése érdekében hozott intézkedésekkel kapcsolatos fejleményekről”, a 61. cikknek – a 61. cikk (5) bekezdésével összefüggésben értelmezett – (2) bekezdése szerint.

4.4 Közös műveletek létrehozása

78. A 60. cikk (2) bekezdésével összhangban a fő felügyeleti hatóság a 62. cikk alapján közös műveleteket végezhet, különösen egy másik tagállamban tevékenységi hellyel rendelkező adatkezelőt vagy adatfeldolgozót érintő vizsgálat lefolytatása vagy ezen adatkezelőt, illetve adatfeldolgozót érintő intézkedés végrehajtásának nyomon követése céljából.
79. Ezért a fő felügyeleti hatóságnak a 60. cikk szerinti eljárásban betöltött vezető szerepe részeként, amikor a fő felügyeleti hatóság úgy véli, hogy a folyamatban lévő ügy számára előnyös lenne a közös vizsgálat vagy a közös végrehajtási intézkedések, a fő felügyeleti hatóság közös műveletet hozhat létre oly módon, hogy felkéri az érintett felügyeleti hatóságokat az e műveletben való részvételre, bár az érintett felügyeleti hatóságok nem kötelesek e felkérésre pozitív választ adni.
80. A közös műveletet a fő felügyeleti hatóság megszervezheti a saját tagállamában, vagy az érintett felügyeleti hatóságok közös vizsgálati tevékenységeként is megszervezheti, amelyet több tagállamban kell végrehajtani, ahol az adatkezelő vagy adatfeldolgozó tevékenységi hellyel rendelkezik, hogy az együttműködési eljárás eredményéhez szükséges helyszíni ellenőrzéseket el lehessen végezni. A fő felügyeleti hatóság a releváns érintett felügyeleti hatóságok közös végrehajtási intézkedéseként is kezdeményezhet közös műveletet annak érdekében, hogy egyidejűleg nyomon kövessék a fő felügyeleti hatóság döntésének végrehajtását az adatkezelő vagy adatfeldolgozó minden olyan tevékenységi helyén, amelyre a döntés kötelező.

5 60. CIKK (3) BEKEZDÉS – A FŐ FELÜGYELETI HATÓSÁG ÁLTALI TÁJÉKOZTATÁS ÉS A DÖNTÉSTERVEZET KÖTELEZŐ EREJE

81. A 60. cikk (3) bekezdése ismerteti a döntéshozatali folyamatot, amely kulcsfontosságú lépés a fő felügyeleti hatóság és az érintett felügyeleti hatóságok közötti együttműködési eljárásban. Ennek a szakasznak az a célja, hogy gyorsan konszenzusos döntést lehessen hozni az ügy kimeneteléről.
82. A 60. cikk (3) bekezdése a fő felügyeleti hatóság feladataira összpontosít, és három fő kötelezettséget állapít meg:
-) az ügygel kapcsolatos releváns információk haladéktalan közlése az érintett felügyeleti hatóságokkal;
 -) a döntéstervezet haladéktalan benyújtása a többi érintett felügyeleti hatóságnak véleményezésre; valamint
 -) az érintett felügyeleti hatóságok véleményének kellő figyelembevétele.

Ezeket a kötelezettségeket a 60. cikk (1) bekezdésében meghatározott konszenzusos megközelítéssel összhangban kell kezelni.

5.1 A 60. cikk (3) bekezdésének 1. mondata: A fő felügyeleti hatóság azon kötelezettsége, hogy késedelem nélkül közölje az információkat

5.1.1 A „késedelem nélkül” kifejezés

83. A „késedelem nélkül”, illetve „haladéktalanul” kifejezés a 60. cikk (3) bekezdésének mindkét mondatában szerepel. Míg az első mondat tartalmazza a fő felügyeleti hatóság azon kötelezettségét, hogy késedelem nélkül közölje az ügygel kapcsolatos releváns információkat a többi érintett felügyeleti

hatósággal, a második mondat arra kötelezi a fő felügyeleti hatóságot, hogy haladéktalanul benyújtsa a döntés tervezetét az érintett felügyeleti hatóságoknak.

84. Bár a „*késedelem nélkül*” kifejezést az általános adatvédelmi rendelet több helyen is használja, a 4. cikk nem határozza meg részletesebben.
85. Mivel a 60. cikk (3) bekezdése az uniós jog egyik jogi rendelkezése, a „*késedelem nélkül/haladéktalanul*” kifejezést a nemzeti jogtól függetlenül kell értelmezni az általános adatvédelmi rendelet egységes alkalmazásának biztosítása érdekében.
86. A „*haladéktalanul*” kifejezéssel az EUB is foglalkozott a 2377/90/EGK rendelet kapcsán (1999. november 18-i ítélet, C-151/98, (25) preambulumbekzdés). Az EUB megállapította, hogy az Elsőfokú Bíróság helyesen állapította meg, hogy a 8. cikk (3) bekezdésének b) pontja nem határozza meg pontosan azt a határidőt, amelyen belül a Bizottságnak javaslatot kell tennie a Tanácsnak az elfogadandó intézkedésekre, és hogy a „*haladéktalanul*” kifejezés használatával a közösségi jogalkotó, miközben gyors cselekvésre kötelezte, bizonyos mozgásteret biztosított a Bizottság számára.
87. Ezért az EUB ítéletével összhangban az Európai Adatvédelmi Testület a 60. cikk (3) bekezdésének 1. mondatával összefüggésben a „*késedelem nélkül*” kifejezést a gyors cselekvés kötelezettségének tekinti³⁰.
88. Az a tény, hogy a jogalkotó ebben az összefüggésben beillesztette a „*késedelem nélkül/haladéktalanul*” kifejezést, azt jelzi, hogy úgy látta: cselekvésre van szükség a döntéstervezettel kapcsolatos információáramlás felgyorsítása érdekében. Mindazonáltal az ügyek sokfélesége miatt e tekintetben nem lehetett konkrét határidőt meghatározni. Ezért az Európai Adatvédelmi Testület úgy véli, hogy a „*késedelem nélkül/haladéktalanul*” kifejezés azt jelenti, hogy az információt nem szó szerint azonnal vagy meghatározott időkereten belül, hanem habozás nélkül, azaz az egyedi eset körülményeinek megfelelően mérendő felülvizsgálati időszakon belül kell megadni. Összefoglalva, ez azt jelenti, hogy a fő felügyeleti hatóságnak proaktívan és a lehető leggyorsabban, az ügynek megfelelően kell eljárnia. Ez természetesen vonatkozik a többi érintett felügyeleti hatóságnak a fő felügyeleti hatóság megkereséseire adott válaszára is.
89. Annak érdekében, hogy megkönnyítse a többi érintett felügyeleti hatóság számára a döntéstervezethez való hozzájárulásuk tervezését, a fő felügyeleti hatóságnak mérlegelnie kell, hogy miként lehet támogatni a többi érintett felügyeleti hatóság munkájának ütemezését. Ez adott esetben történhet például egy indikatív ütemterv létrehozásával.

2. példa: A vizsgálat előtt a fő felügyeleti hatóság proaktívan és gyorsan megosztja az általa tervezett lépések menetrendjét. A fő felügyeleti hatóság a vizsgálat befejezését követően kellő időben feljegyzés formájában összefoglalót küld az érintett felügyeleti hatóságoknak a vizsgálatok eredményeiről, rövid

³⁰ Bobek főtanácsnok a C 645/19. sz. ügyre vonatkozó indítványának 115. pontjában megállapítja, hogy az általános adatvédelmi rendelet a határokon átnyúló adatkezeléssel kapcsolatos ügyekben főszabály szerint megköveteli, hogy a fő felügyeleti hatóság haladéktalanul cselekedjen. Bár a haladéktalan cselekvés nem szinonimája a gyors cselekvésnek, az Európai Adatvédelmi Testület úgy véli, hogy ha a fő felügyeleti hatóság proaktívan és a lehető leggyorsabban jár el, akkor megfelel a haladéktalan cselekvés követelményeinek is.

és észszerű határidőt³¹ szabva az észrevételek megtételére az Európai Adatvédelmi Testület információs rendszerében folytatott „informális konzultáció” keretében.

Ezt követően a fő felügyeleti hatóság megosztja az összegyűjtött releváns információkat, és aktualizálja az ütemtervet, megadva azt az időpontot, amikor meg kívánja osztani az előzetes döntéstervezetet, azt az időpontot, amikorra kéri az érintett felügyeleti hatóságok észrevételeit ezen előzetes döntéstervezettel kapcsolatban, valamint azt, hogy mely időszakokban szándékozik konzultálni az érintett felekkel.

90. Bevált gyakorlatként a fő felügyeleti hatóság és az érintett felügyeleti hatóságok megállapodhatnak abban, hogy a releváns információk „késedelem nélküli” cseréjére vonatkozó kötelezettség akkor teljesül, ha az összes releváns információt proaktív, gyors és átfogó módon cserélik ki, ami lehetővé teszi az érintett felügyeleti hatóságok számára, hogy kellő időben átvizsgálják és értékeljék azokat, valamint reagáljanak rájuk.

5.1.2 A „releváns információ” kifejezés

91. A releváns információ fogalmával kapcsolatban hivatkozni lehet a 3.3. szakaszban szereplő megjegyzésekre.
92. A 60. cikk (3) bekezdésének 1. mondata tájékoztatási kötelezettséget állapít meg a fő felügyeleti hatóság számára az érintett felügyeleti hatóságok felé, szemben a 60. cikk (1) bekezdésének 2. mondatával, amely a fő felügyeleti hatóság és más érintett felügyeleti hatóságok közötti kölcsönös információcserét szabályozza. A releváns információknak a fő felügyeleti hatóság általi, a 60. cikknek – a 60. cikk (1) bekezdésének 2. mondatával összefüggésben értelmezett – (3) bekezdésének 1. mondata szerinti közzévétele végső soron a döntéstervezet benyújtásához kapcsolódik. A kizárólag a fő felügyeleti hatóság számára hozzáférhető releváns információkat az Európai Adatvédelmi Testület információs rendszerén keresztül kell továbbítani a többi érintett felügyeleti hatóságnak.
93. Az együttműködési eljárás lényege, hogy konszenzusos döntés és az ügy megoldása a fő felügyeleti hatóság és a többi érintett felügyeleti hatóság közötti együttműködés útján születik meg. Ezért a többi érintett felügyeleti hatóság együttműködési eljárásban való részvétele nem korlátozódik a 60. cikk (4) bekezdése szerinti releváns és megalapozott kifogás kifejezésének jogára. Többek között az érintett felügyeleti hatóságoknak a döntéstervezet létrehozása előtt hozzá kell tudniuk járulni az átfogó eljáráshoz, és a döntéstervezet létrehozása előtt is kifejtethetik véleményüket.
94. E célból a fő felügyeleti hatóságnak általánosságban törekednie kell az előzetes eredmények cseréjére a döntéstervezet benyújtása előtt, különösen akkor, ha eltérő álláspontokra lehet számítani, vagy amikor a többi érintett felügyeleti hatóságnak időre lehet szüksége ahhoz, hogy kellően megismerje az ügy tárgyát. Ez lehetővé teszi a fő felügyeleti hatóság számára, hogy tájékozódjon a többi érintett felügyeleti hatóság álláspontjáról annak érdekében, hogy ezeket a véleményeket már a döntéstervezet előkészítése során megfelelően figyelembe vehesse.

3. példa: Egy panaszon alapuló ügy előzetes vizsgálata során kiderül, hogy az üzleti partnerek a személyes adatokat egyéb célokra is felhasználják. A fő felügyeleti hatóság az eljárás korai szakaszában megosztja ezt a felfedezést a többi érintett felügyeleti hatósággal annak érdekében,

³¹ Azt, hogy mit értünk észszerű alatt, eseti alapon kell értékelni, és néhány héttől egy hónapig vagy annál hosszabb ideig is terjedhet.

hogy megállapodjanak arról, hogy kizárólag a panasz tárgyában járjanak el, vagy kiterjesszék a vizsgálatot ezen másodlagos adatkezelésre is.

4. példa: A tényfeltárás lezárásakor a fő felügyeleti hatóság összefoglalja a főbb eredményeket a többi érintett felügyeleti hatóság számára, és az esetnek megfelelően azonosítja azokat a kulcsfontosságú kérdéseket is, amelyeket meg kell vizsgálniuk annak érdekében, hogy megkezdjék a közös alap kialakítását az ügy érdemi értékeléséhez. A fő felügyeleti hatóság és a többi érintett felügyeleti hatóság közötti tervezett interakció elengedhetetlen ahhoz, hogy kezdettől fogva feltárják az eltérő nézőpontokat, és így a lehető legjobban előmozdítsák a szükséges konvergenciát.

5. példa: Egy későbbi, a döntéstervezet benyújtásához közelebb álló szakaszban valamennyi érintett felügyeleti hatóság áttekinti a tényeket, és értékeli a vizsgálati szakaszban feltárt lehetséges jogsértéseket. Ezek az előzetes eredmények és további értékelések kiterjednek olyan rendelkezésekre is, amelyeket esetleg megsértettek, és a felügyeleti hatóságok által az 58. cikk (2) bekezdése és a 83. cikk (2) bekezdése alapján meghozandó tervezett intézkedésekre.

95. Amint azt a fentiekben és a példákban kifejtettük, a vitatott vagy eltérő jogi álláspontok egymással való megosztása, valamint a megteendő vagy meg nem teendő kiegészítő lépésekről és/vagy a benyújtandó vagy be nem nyújtandó elemekről szóló véleménycsere általános gyakorlat kell, hogy legyen. Ezzel meg lehet akadályozni, hogy az általános adatvédelmi rendelet különböző értelmezéseiről szóló vita és az azokra vonatkozó döntés vitarendezési eljárás tárgyává váljon.
96. Mindazonáltal, ha a fő felügyeleti hatóság úgy dönt, hogy saját kezdeményezésére indít vizsgálatot, nem pedig a többi érintett felügyeleti hatóság által továbbított elemek alapján, ezt mérlegelési jogkörén belül teszi, és ezért a többi érintett felügyeleti hatóság álláspontja nem eredményezheti azt, hogy a fő felügyeleti hatóságot a vizsgálat hatókörének megváltoztatására kényszerítsék³².

³² Mindazonáltal az érintett felügyeleti hatóság végső esetben kifogást emelhet a hatállyal kapcsolatban, amint az Európai Adatvédelmi Testület releváns és megalapozott kifogásról szóló 09/2020. sz. iránymutatásának 9. pontja kiemeli, feltéve, hogy megfelel a 4. cikk 24. pontjában előírt valamennyi követelménynek, amint azt az iránymutatás kifejti.

5.2 A 60. cikk (3) bekezdésének 2. mondata: A fő felügyeleti hatóságnak a „döntés tervezetének” benyújtására vonatkozó kötelezettsége

5.2.1 A döntés tervezetének benyújtására vonatkozó jogi kötelezettség

97. A 60. cikk (3) bekezdésének 2. mondata kötelezi a fő felügyeleti hatóságot, hogy a döntés tervezetét benyújtsa a többi érintett felügyeleti hatóságnak. Ezt mutatja a „*benyújt*” ige kijelentő módú használata, ami olyan szabályt jelent, amelyet minden olyan esetben követni kell, amikor a 60. cikk alkalmazandó.
98. A döntéstervezetnek a 60. cikk (3) bekezdésének 2. mondata szerinti benyújtása olyan kötelezettség, amely a fő felügyeleti hatóságra valamennyi egyablakos ügyintézési eljárás keretében alkalmazandó. A fő felügyeleti hatóság hatásköre az 56. cikk (1) bekezdésén alapul, amelyet *lex specialis*nek kell tekinteni, ha a határokon átnyúló adatkezelési műveletekkel kapcsolatban kérdés merül fel. A fő felügyeleti hatóság 56. cikk (1) bekezdése szerinti hatáskörét ilyen esetekben „*a 60. cikkben meghatározott eljárással összhangban*” gyakorolja; ezért az egyablakos ügyintézési rendszer keretében eljáró fő felügyeleti hatóságot kötik a 60. cikk rendelkezései, beleértve a 60. cikk (3) bekezdésének 2. mondatát is.
99. Ennek megfelelően a fő felügyeleti hatóság minden esetben köteles a döntés tervezetét benyújtani a többi érintett felügyeleti hatóságnak, abban az esetben is, ha a panaszt a panaszos a 60. cikk szerinti eljárás megindítását követően visszavonja, vagy ha a nemzeti jog szerint nem adnak ki érdemi (végleges) döntést.
100. A döntéstervezet ezekben az esetekben is az egyablakos ügyintézési eljárásban részt vevő valamennyi felügyeleti hatóság közötti végső koordinációként szolgál, beleértve a 60. cikk (4) és azt követő cikkeiben biztosított jogi lehetőségeket is. A panaszon alapuló ügyekben a döntéstervezet biztosítja az alapot az érintett felügyeleti hatóságok 60. cikk (8) és (9) bekezdése szerinti döntéseikhez.

6. példa: Panaszon alapuló egyablakos ügyintézési eljárást kezdeményeztek, és az adatkezelő a fő felügyeleti hatóság megkeresését követően gyorsan megszünteti a jogsértést. Az ügyre és az adatkezelő magatartására való tekintettel a fő felügyeleti hatóság megállapítja, hogy az ügyet le lehet zárni. A fő felügyeleti hatóság döntéstervezetet ad ki, amelyben bejelenti az ügy lezárására irányuló szándékát, és amelyben alaposan megindokolja az eljárás menetét, majd a 60. cikk szerinti eljárás hátralévő lépései következnek.

101. Amint a 3.2. szakasz kifejtette, és az Európai Adatvédelmi Testület is emlékeztetett rá a 09/2020. sz. iránymutatásában, „*valamennyi részt vevő felügyeleti hatóságnak oly módon kell a konszenzuseresési folyamat hiányosságainak megszüntetésére törekednie, hogy az egy konszenzuson alapuló döntéstervezet létrejöttét eredményezze*”. A fő felügyeleti hatóság benyújtja a döntéstervezetet a többi érintett felügyeleti hatóságnak, „*hogy azok véleményezhessék*”, azaz a cél az érintett felügyeleti hatóságokkal való konzultáció a döntéstervezet tartalmáról (lásd még a 60. cikk (4) bekezdésében szereplő hivatkozást „*az e cikk (3) bekezdése szerinti konzultációra*”, amelyet a fő felügyeleti hatóságnak le kell folytatnia). Tehát a konzultációt is – amely a döntéstervezet benyújtásának célja – annak a konszenzusra irányuló célkitűzésnek a fényében kell szemlélni, amely az egész 60. cikk szerinti mechanizmus alapját képezi (lásd az 5.2.4., „*véleményüket kellően figyelembe veszi*” kifejezést magyarázó szakaszt).

102. Bevált gyakorlatként az Európai Adatvédelmi Testület azt ajánlja, hogy a fő felügyeleti hatóság előzetesen tájékoztassa a többi érintett felügyeleti hatóságot a döntéstervezet benyújtására irányuló szándékáról. Ezzel összhangban a fő felügyeleti hatóság a (60. cikk (1) bekezdése szerinti) releváns információk részeként rendelkezésre bocsáthat egy indikatív ütemtervet, különösen a nagyszámú érintett felügyeleti hatóságot érintő és/vagy érzékeny kérdéseket felvető esetekben. Az, ha előre tudják, mire számíthatnak, mindenképpen segíteni fogja az érintett felügyeleti hatóságokat a döntéstervezet értékelésének megszervezésében és a 60. cikk (4) bekezdésében előírt négyhetes határidő maradéktalan kihasználásában.
103. Ami a kötelezettség „benyújtási” részét illeti, az Európai Adatvédelmi Testület azt ajánlja, hogy a döntéstervezet benyújtására kizárólag az Európai Adatvédelmi Testület információs rendszerén keresztül kerüljön sor egyrészt azért, hogy a benyújtás időpontjáról kellő bizonyossággal meg lehessen győződni, ugyanis ez az időpont a 60. cikk (4) bekezdésében említett négyhetes időszak kezdete, másrészt azért, hogy valamennyi érintett felügyeleti hatóság egyidejűleg kaphassa meg a döntéstervezetet. Ez a megközelítés biztosítja a benyújtás biztonságát és bizalmas jellegét, és a döntéstervezettel szembeni esetleges kifogások, valamint a fő felügyeleti hatóság és az érintett felügyeleti hatóság közötti egyet nem értés miatt is szükséges, amelyek elindítják a 65. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti eljárást³³. Úgy tűnik, hogy az Európai Adatvédelmi Testület információs rendszerének használata a legmegfelelőbb csatorna annak biztosítására, hogy egyértelmű időbélyegző álljon rendelkezésre a döntéstervezet benyújtására vonatkozóan, a 60. cikk (12) bekezdésének való megfelelést is szem előtt tartva.
104. Ami a benyújtott tervezet tartalmát illeti, a döntéstervezetnek elvben tartalmaznia kell az összes olyan elemet, amely szükséges ahhoz, hogy az érintett felügyeleti hatóság értékelje a tervezetet (lásd a 6.2.2. szakaszt). Továbbá – különösen azokban az ügyekben, amikor korrekciós intézkedést fogadnak el, és a döntéstervezet alapját képező érvelés és elemzés megértése érdekében nagy mennyiségű releváns információ cseréjére került sor –, a döntéstervezet célját szolgáló „releváns információk” cseréjére a döntéstervezet benyújtása előtt kellett volna, hogy sor kerüljön, figyelembe véve, hogy az egész együttműködési eljárásnak a konszenzus a célja. Más, egyszerűbb esetekben, amikor a döntéstervezet magától értetődő, és nem vagy csak nagyon kevés releváns információ cseréjére van szükség, a releváns információkat meg lehet osztani a döntéstervezettel együtt. Tehát a 60. cikk (3) bekezdésének 2. mondata szerinti kötelezettség elvben annyit jelent, hogy a fő felügyeleti hatóságnak csak magát a döntéstervezetet kell benyújtania.
105. Az Európai Adatvédelmi Testület emlékeztet továbbá arra, hogy amennyiben a nemzeti jog így rendelkezik, a fő felügyeleti hatóságnak gondoskodnia kell arról, hogy az általa ebben a szakaszban benyújtott döntéstervezet teljes mértékben megfeleljen az általa megcélzott felek (különösen a szóban forgó adatkezelő/adatfeldolgozó és a panaszos, amennyiben a panaszt az alkalmazandó nemzeti jogszabályoknak megfelelően vissza kell utasítani vagy el kell utasítani) meghallgatáshoz való jogára vonatkozó nemzeti jogi rendelkezéseknek. A fő felügyeleti hatóság ezért nem köteles a döntéstervezettel együtt és egyidejűleg benyújtani azokat a dokumentumokat, amelyek szükségesek

³³ Az eljárási szabályzat 11. cikke (2) bekezdésének e) pontja valójában előírja, hogy a fő felügyeleti hatóságnak „a (módosított) döntéstervezet rendelkezésre bocsátásának időzítését és formátumát igazoló dokumentumot” kell benyújtania, amely lehetővé teszi a titkárság számára annak ellenőrzését, hogy a döntéstervezetet (vagy a módosított döntéstervezetet) és a kifogásokat az alkalmazandó határidőkön belül nyújtották-e be.

lehetnek a meghallgatáshoz való jog tiszteletben tartásának bizonyításához, hanem a döntéstervezetben hivatkozni kell a megfelelés biztosítása érdekében tett lépésekre.

5.2.2 A „döntéstervezet” kifejezés

106. A döntéstervezet benyújtása az együttműködési mechanizmus egyik kulcsfontosságú elemének tekintendő, mivel egyrészt a fennmaradó nézeteltérésekkel kapcsolatos kölcsönös konzultáció döntő és végső lehetőségét jelenti, másrészt pedig a többi érintett felügyeleti hatóság számára az egyetlen lehetőséget arra, hogy megalapozott és releváns kifogásokat fogalmazzon meg.
107. Maga az általános adatvédelmi rendelet nem határozza meg a döntéstervezet fogalmát. Az együttműködési eljárás értelmére és céljára tekintettel az uniós szintű döntéstervezet fogalmára vonatkozóan olyan közös minimumszabályokat kell kidolgozni, amelyek lehetővé teszik valamennyi érintett felügyeleti hatóság számára a döntéshozatali folyamatban való megfelelő részvételt.
108. Az EUMSZ 288. cikkének (1) bekezdése szerint a határozat [az Unió] hatásköreinek gyakorlása érdekében hozott aktusnak minősül. Ebben az összefüggésben az általános adatvédelmi rendelet a „feladatok” (57. cikk) és a „hatáskörök” (58. cikk) kifejezéseket használja az adatvédelmi hatóságok hatásköreinek megállapítására.
109. Azon jogilag kötelező intézkedéseket illetően, amelyek meghozatalára a felügyeleti hatóságok felhatalmazást kaptak, az alaki követelmények leírása a (129) preambulumbekkezdésben található:
-) írásbeli forma;
 -) világos és egyértelmű megfogalmazás;
 -) az intézkedést hozó felügyeleti hatóság feltüntetése³⁴;
 -) az intézkedés meghozatalának dátuma;
 -) a felügyeleti hatóság felhatalmazott tagjának aláírása;
 -) az intézkedés indokai;
 -) hivatkozás a hatékony jogorvoslathoz való jogra.
110. Ezek a formai szempontok összhangban vannak az Európai Bíróságnak az EUMSZ 288. cikkének (1) bekezdése³⁵ szerinti uniós szervek határozataival kapcsolatos ítélkezési gyakorlatával, valamint az Alapjogi Chartával³⁶. Bár e rendelkezések célja az uniós szervek szabályozása, iránymutatással szolgálnak, és következtetések vonhatók le belőlük a döntéstervezet formájára és tartalmára vonatkozóan, mivel a vonatkozó hatásköröket az uniós jog ruhazza a felügyeleti hatóságokra.
111. A fentebb felsorolt feltételek alapján azt a következtetést vonhatjuk le, hogy minden jogkövetkezménnyel járó határozatnak tartalmaznia kell a releváns tények leírását, a megfelelő indokolást és a megfelelő jogi értékelést. Ezek a követelmények lényegében a jogbiztonság és az

³⁴ Ez kiterjed a panasz visszautasítására/elutasítására is.

³⁵ Vö. az Európai Bíróság 11/66. sz. („kötelező joghatások”) egyesített ügyekben; C-317/19 P. sz. ügyben („panaszuk kellő részletességgel történő vizsgálata és megfelelő indokolás”), 8–11/66. sz. egyesített ügyekben („e határozat kellő egyértelműséggel megindokolja”); valamint C-24/62. sz. ügyben („az alapjául szolgáló jog- és ténykérdések”) hozott ítéletével.

³⁶ A 41. cikk (2) bekezdésének c) pontja („az igazgatási szervek azon kötelezettségét, hogy döntéseiket indokolják”).

érintett felek jogvédelmének célját szolgálják. Az adatvédelmi felügyelet területére alkalmazva ez azt jelenti, hogy biztosítani kell, hogy az adatkezelő, az adatfeldolgozó és a panaszos megismerhesse az összes indokot annak eldöntése érdekében, hogy az ügyet bíróság elé viszi-e³⁷. Tekintettel az együttműködési mechanizmuson belüli döntéshozatali folyamatra, az érintett felügyeleti hatóságoknak is képesnek kell lenniük arra, hogy döntsenek a lehetséges intézkedésekről (pl. a döntéssel való egyetértés, véleménynyilvánítás a kérdésről).

112. A 60. cikk (3) bekezdésének 2. mondata szerint a „*döntés*” kifejezéshez a „*tervezet*” szó kapcsolódik, és módosítja azt. A tervezet általában olyan dokumentumot jelent, amely nem végleges. A dokumentum egy korábbi változata, amelynek véglegessé válásához még egy további lépés szükséges. A véglegesítő lépéstől eltekintve a tervezet a végleges dokumentum összes elemét tartalmazza, de további megbeszélés vagy kiigazítás tárgyát képezheti. E megbeszélések eredményeképp a tervezetet az azt megvitató felek vagy elfogadhatják, vagy az észrevételeiknek megfelelően módosíthatják. Ez összhangban van az általános adatvédelmi rendelet szövegével, amely kimondja, hogy a döntéstervezetet be kell nyújtani a többi érintett felügyeleti hatóságnak, „*hogy azok véleményezhessék*”.
113. Annak érdekében, hogy az együttműködési eljárás keretében el tudják látni az érintett felügyeleti hatóságként rájuk háruló feladatokat, a többi érintett felügyeleti hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy átfogó dokumentáció alapján értékelje az ügyet. A többi érintett felügyeleti hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy teljes mértékben megértse az ügyet, a fő felügyeleti hatóság következtetéseit és az e következtetésekhez vezető érvelést.

7. példa: Ahhoz, hogy megértsék a bíróság helyénvaló voltát, a többi érintett felügyeleti hatóságnak ismernie kell a javasolt bíróság összegét és az értékelés konkrét körülményeit. Ezeket a fent említett minimumkövetelményeknek megfelelő döntéssel kapcsolatban rendszeresen és átfogó módon ismertetni kell.

114. A fent említett megállapításokat figyelembe véve a döntéstervezet egy ideiglenes javaslat, melynek formája megegyezik a végleges javaslatéval. Az eljárási szempontokon kívül a döntéstervezet és a végleges határozat közötti egyetlen különbség az, hogy a többi érintett felügyeleti hatósággal folytatott (végső) konzultáció szakaszára még nem került sor, és hogy a döntéstervezet kifelé még nem kötelező erejű. Amennyiben nem emelnek a 60. cikk (4) és (5) bekezdése szerint releváns és megalapozott kifogást, a döntéstervezet valamennyi felügyeleti hatóságra nézve jogilag kötelező erejűvé válik (vö. a 60. cikk (6) bekezdésével)³⁸.
115. Tekintettel az uniós jog szerinti jogi határozatra vonatkozó, fentebb említett alkotmányos követelményekre, valamint az együttműködési eljárás mibenlétére és céljára, szükségesnek tűnik, hogy a 60. cikk (3) bekezdésének 2. mondata értelmében vett döntéstervezet formájában és tartalmában egyezzen meg azzal a döntéssel, amelyet az illetékes felügyeleti hatóság az adott esetben elfogadni készül. E tekintetben az Európai Adatvédelmi Testület úgy véli, hogy a „*tervezet*” fogalma csak arra az ideiglenes jellegre utal, amely a 60. cikk (3) bekezdésének 2. mondatában foglalt kötelező részvételi követelményből ered.

³⁷ Lásd még: (129) preambulumbekzdés, utolsó mondat.

³⁸ Ebben a szakaszban tisztázni kell, hogy a döntést a 60. cikk (7), (8) vagy (9) bekezdése alapján véglegesítik-e. Lásd a 227. pontot.

116. Azon ügyekben, amikor a panaszt a 60. cikk szerinti eljárás megindítását követően visszavonják, vagy amikor a nemzeti jog szerint nem hoznak lényegi (jogerős) döntést, a döntéstervezetet az ügynek megfelelően módosítani kell, hogy a 113. ponttal összhangban lévő megállapítások megtétele érdekében. Ez azt jelenti, hogy a döntéstervezetnek minden esetben jeleznie kell a fő felügyeleti hatóságnak az ügy lezárására irányuló szándékát, és az ügynek megfelelő, kielégítő indokolást kell tartalmaznia, amelynek legalább arra alkalmasnak kell lennie, hogy ez alapján a többi érintett felügyeleti hatóság a saját joghatóságán belül meg tudja védeni az ügyet.
117. Az Európai Adatvédelmi Testület rámutat továbbá, hogy az együttműködési eljárás keretében fennálló tájékoztatási kötelezettségek elvileg nem érintik a döntéstervezet formáját és tartalmát. Az eljárás összes szakasza során alapvetően fontos a folyamatos átláthatóság, de ez nem érinti azt, hogy a döntéstervezet részeként az ügyet megfelelően ismertetni kell, és jogi értékelést kell adni.
118. A jogalkotó által kialakított együttműködési rendszer azt sugallja, hogy az érintett felügyeleti hatóságoknak az adott ügghöz kapcsolódó összes releváns kérdésben már egy korábbi szakaszban törekedniük kell a konszenzusra folyamatos információcsere révén. Ezért az Európai Adatvédelmi Testület hangsúlyozni kívánja, hogy valamennyi részt vevő felügyeleti hatóságnak oly módon kell a konszenzuskeresési folyamat hiányosságainak megszüntetésére törekednie, hogy az egy konszenzuson alapuló döntéstervezet létrejöttét eredményezze.
119. E megállapítások a döntésekre vonatkozóan a nemzeti jog által esetlegesen előírt további követelmények sérelme nélkül érvényesek.

5.2.3 A „haladéktalanul” kifejezés a döntéstervezet benyújtása tekintetében

120. A 60. cikk (3) bekezdésének 2. mondata szerint a fő felügyeleti hatóság „*haladéktalanul*” benyújtja a döntéstervezetet a többi érintett felügyeleti hatóságnak. A döntéstervezet időben történő benyújtása csökkenti az érintettek alapvető jogainak és szabadságainak védelmét érintő kockázatokat is, mivel a felügyeleti hatóságok által kellő időben hozott korrekciós intézkedésekkel megelőzhető a jogsértések folytatása.
121. A „*haladéktalanul*” kifejezés jogi minősítésére is érvényes az 5.1.1. szakaszban elvégzett elemzés. Ezért a fő felügyeleti hatóságnak gyorsan el kell kezdenie a döntéstervezet elkészítését annak érdekében, hogy azt benyújtsa a többi érintett felügyeleti hatóságnak; tekintve azonban az ügyek összetettségét és sokféleségét, az az időkeret, amelyen belül a fő felügyeleti hatóságnak gyorsan be kell nyújtania a döntéstervezetet, meglehetősen eltérő lehet.
122. A döntéstervezet benyújtásához szükséges időt objektív mérce alapján kell felmérni. Figyelembe kell venni az adott eset jellemzőit és a 60. cikk (1) bekezdésében meghatározott, „*konszenzusra törekedve*” történő együttműködésre vonatkozó átfogó kötelezettséget is – amely ebben az esetben a döntéstervezet benyújtását megelőző szakaszra vonatkozik.

8. példa: Ha az érintettek jogaival kapcsolatos panasz kivizsgálása – amelynek eredményét a 60. cikk (3) bekezdésének 1. mondata szerinti releváns információként közölni kell a másik érintett felügyeleti hatósággal – viszonylag egyszerű, akkor a fő felügyeleti hatóságnak képesnek kell lennie arra, hogy röviddel a vizsgálat lezárását követően benyújtsa a döntéstervezetet.

Összetett megállapításokkal és vizsgálatokkal járó esetekben a fő felügyeleti hatóság számára megengedhető, hogy a vizsgálat lezárását követően (amelyről az érintett felügyeleti hatóságokat tájékoztatja) kissé több időt vegyen igénybe a döntéstervezet benyújtásához³⁹.

123. Hangsúlyozni kell, hogy az Alapjogi Charta 41. cikkének (1) bekezdése értelmében a panaszosnak joga van ahhoz, hogy panaszát észszerű időn belül kezeljék. A Bíróság 2014. május 8-i ítéletében (C-604/12. sz. ügy) megállapította, hogy a Charta 41. cikkében rögzített, megfelelő ügyintézéshez való jog az uniós jog egyik általános elvét tükrözi. Ezt a fogalmat az uniós jognak – például a 60. cikk szerinti eljárásnak – a tagállami közigazgatási jog alkalmazása révén történő végrehajtása során is tiszteletben kell tartani – annál is inkább, mivel a (129) preambulumbekendés emlékeztet arra, hogy a felügyeleti hatóságok hatásköreit (például a vizsgálati és korrekciós hatásköröket, beleértve a szankciókat is) „*tisztességesen és észszerű határidőn belül*” kell gyakorolni. Így az a határidő, amelyen belül a fő felügyeleti hatóság panaszon alapuló ügyben döntéstervezetet nyújthat be, nem eredményezheti azt, hogy a panasz kezelése észszerűtlenül sok időt igényeljen.

5.2.4 A „véleményüket kellően figyelembe veszi” kifejezés

124. Annak érdekében, hogy a fő felügyeleti hatóság figyelembe vehesse más érintett felügyeleti hatóságok véleményét, a többi érintett felügyeleti hatóságnak az a feladata, hogy az eljárás során a lehető leghamarabb kifejtse álláspontját. A kifejtendő álláspontokat tehát tágabban értelmezik, mint csupán releváns és megalapozott kifogásokat. A 60. cikk (3) bekezdésének 2. mondata ugyanis tágabb fogalomra utal, mint az, hogy a fő felügyeleti hatóság figyelembe veszi a releváns és megalapozott kifogásokat (60. cikk (4) és (5) bekezdés), beleértve az észrevételeket, a támogatás kifejezését vagy a megjegyzéseket is.

125. Az Európai Adatvédelmi Testület úgy véli, hogy a fő felügyeleti hatóság a döntéstervezet benyújtása előtt és után is köteles megfelelően figyelembe venni a többi érintett felügyeleti hatóság álláspontját, mivel a konszenzus elérésére irányuló kötelezettség az egész együttműködési eljárás során jelen van, és nem szűnik meg a döntéstervezet benyújtásával.

126. E célból a döntéstervezetnek a lehető legnagyobb mértékben foglalkoznia kell a többi érintett felügyeleti hatóság érveivel és álláspontjaival. A (125) preambulumbekendés 2. bekezdése kimondja, hogy a fő felügyeleti hatóság már a döntéshozatali folyamatba szorosan bevonja az érintett felügyeleti hatóságokat, és e folyamat során azokkal koordinál. Az, hogy ez milyen mértékben szükséges, esetenként változhat.

127. A fő felügyeleti hatóság azon kötelezettsége, hogy a döntéstervezet elkészítése során kellően figyelembe vegye a többi érintett felügyeleti hatóság véleményét, a 60. cikk (3) bekezdése 2. mondatának szövegéből is levezethető, amennyiben az a döntéstervezet benyújtását megelőzően kifejtett álláspontokra vonatkozik. A fő felügyeleti hatóság azon kötelezettsége, hogy a döntéstervezet

³⁹ Emlékeztetni kell arra, hogy az Európai Adatvédelmi Testület a releváns és megalapozott kifogásokról szóló 09/2020. sz. iránymutatásban elismerte, hogy az egyedi esetekben a vizsgálatok hatályát konszenzusos módon kell meghatározni (lásd a 27. pontot): „*A panaszon, illetve az érintett felügyeleti hatóság által bejelentett jogsértésen alapuló eljárások esetében az eljárás hatályát (azaz az adatkezelés azon vonatkozásait, amelyek esetlegesen a jogsértés tárgyát képezik) a panasz vagy az érintett felügyeleti hatóság által megosztott jelentés tartalma alapján kell meghatározni: másképp fogalmazva, a hatályt a panasz vagy a jelentés által tárgyalt szempontok alapján kell meghatározni. A saját kezdeményezésű vizsgálatok során a fő felügyeleti hatóságnak és az érintett felügyeleti hatóságoknak az eljárás hivatalos megindítását megelőzően konszenzus elérésére kell törekedniük annak hatályát (azaz az adatkezelés vizsgált szempontjait) illetően*”.

benyújtását követően megfelelően figyelembe vegye a többi érintett felügyeleti hatóság álláspontját, magában foglalja azt, hogy a fő felügyeleti hatóság ne csak a releváns és megalapozott kifogásokat vegye figyelembe, hanem a 60. cikk (4) és (5) bekezdésében meghatározott időszak alatt megfogalmazott észrevételeket vagy megjegyzéseket is.

128. A kellő figyelembevétel kötelezettsége azt jelenti, hogy a fő felügyeleti hatóságnak érdemben figyelembe kell vennie a többi érintett felügyeleti hatóság véleményét és érveit, kellő gondossággal eljárva, mivel az együttműködési eljárás célja a konszenzusos döntés.
129. Bevált gyakorlatként a fő felügyeleti hatóságnak reagálnia kell az összes érintett felügyeleti hatóság véleményére. A konszenzus elérésére való törekvés átfogó kötelezettsége egyszerre ró kötelezettségeket a fő felügyeleti hatóságra és a többi érintett felügyeleti hatóságra. Ez azt jelenti, hogy a fő felügyeleti hatóság köteles minden véleményt figyelembe venni. A fő felügyeleti hatóság azonban nem köteles minden egyes kifejtett álláspontot követni. Ez különösen akkor áll fenn, ha a többi érintett felügyeleti hatóság álláspontjai ellentmondanak egymásnak.
130. A 60. cikk (3) bekezdésének 2. mondata a „*kellően figyelembe veszi*” kifejezést használja a többi érintett felügyeleti hatóság álláspontjára vonatkozóan, míg a (130) preambulumbekkezdés 2. mondata arra utal, hogy „*a lehető legnagyobb mértékben figyelembe veszi*”⁴⁰ a panaszt benyújtó érintett felügyeleti hatóság álláspontját a joghatás kiváltására irányuló intézkedések meghozatalakor, ideértve a közigazgatási bírságok kiszabását is. Az eltérő megfogalmazás („*a lehető legnagyobb mértékben*” a „*kellően*” helyett) annak az érintett felügyeleti hatóságnak a konkrét szerepét tükrözi, amelyhez a panaszt benyújtották, és azt sugallja, hogy ezen érintett felügyeleti hatóság véleménye jelentősebb hatást gyakorol a döntéstervezetre. Ez a szóban forgó érintett felügyeleti hatóság és az ügy közötti szoros kapcsolatnak tudható be, mivel az érintett felügyeleti hatóság a panaszos egyedüli kapcsolattartó pontjaként jár el, továbbá előfordulhat, hogy a 60. cikk (8) és (9) bekezdése értelmében az érintett felügyeleti hatóságnak döntést kell elfogadnia, és azt meg kell védenie.

6 A 60. CIKK (4) BEKEZDÉSE – A KIFOGÁSOK ÉRTÉKELÉSE ÉS VITARENDEZÉSI ELJÁRÁS KEZDEMÉNYEZÉSÉNEK LEHETŐSÉGE

6.1 A rendelkezés célja

131. A 60. cikk (4) bekezdése a fő felügyeleti hatóság döntéstervezetének benyújtását közvetlenül követő időszakra vonatkozik. A benyújtást követő négyhetes időszakban bármely érintett felügyeleti hatóság kifogást emelhet a döntéstervezettel szemben.

⁴⁰ Az 56. cikk szerinti együttműködési eljárásokban, amelyekben a fő felügyeleti hatóság gyakorolta az 56. cikk (4) bekezdésének 1. mondata szerinti jogát, és úgy döntött, hogy maga kezeli az ügyet, az általános adatvédelmi rendelet az érintett felügyeleti hatóság még jelentősebb bevonását írja elő. Ezekben az esetekben az érintett felügyeleti hatóság az 56. cikk (4) bekezdésének 2. mondata szerint döntéstervezetet nyújthat be a fő felügyeleti hatóságnak, és a fő felügyeleti hatóság „*a lehető legnagyobb mértékben figyelembe veszi*” az ilyen tervezetet. Ez a megfogalmazás szigorúbb kötelezettséget sugall, mivel a „*kellően figyelembe veszi*” kitételnél még erősebb kötelezettséget vezet be a fő felügyeleti hatóság számára az érintett felügyeleti hatóság véleményének figyelembevétele tekintetében.

132. A 60. cikk rendelkezései között a 60. cikk (4) bekezdése sajátos helyzetben van, mivel kapcsolatot teremt az együttműködési és az egységességi eljárás között. Ha egy érintett felügyeleti hatóság *„releváns és megalapozott kifogást emel a döntéstervezettel szemben, a fő felügyeleti hatóság, ha nem ért egyet a releváns és megalapozott kifogással, vagy azt nem találja relevánsnak vagy megalapozottnak, az ügyet a 63. cikkben említett, egységességi mechanizmus keretében kezeli”*. Ez különös figyelmet igényel annak fényében, hogy ebben a forgatókönyvben a felügyeleti hatóságok közötti konszenzus elérésének célja – amely az együttműködési eljárás lényegi eleme – nem érhető el.
133. Az Európai Adatvédelmi Testület emlékeztet arra, hogy a 60. cikkben meghatározott eljárás egészének legfőbb célja az, hogy az ügy kimenetelére vonatkozóan konszenzusos megállapodás szülessen, és hogy a konszenzus elérésének elsőbbséget kell élveznie a vitarendezési eljárás megindításával szemben. Az együttműködési kötelezettség az eljárás minden szakaszára és valamennyi érintett felügyeleti hatóságra vonatkozik. A 60. cikk (4) bekezdése tekintetében ez azt jelenti, hogy mind a többi érintett felügyeleti hatóságnak, mind a fő felügyeleti hatóságoknak gondosan követniük kell a korábbi, a 60. cikk (1) és (3) bekezdésében megállapított lépéseket.

6.2 Az érintett felügyeleti hatóság releváns és megalapozott kifogásai

134. Miután a fő felügyeleti hatóság a 60. cikk (3) bekezdésével összhangban konzultált velük, a többi érintett felügyeleti hatóság négy héten belül releváns és megalapozott kifogást emelhet, mivel az érintett felügyeleti hatóságokkal *„a (3) bekezdés szerint”* konzultálni kellett.

6.2.1 A határidő kiszámítása

135. A négyhetes időszak akkor kezdődik, amikor a fő felügyeleti hatóság a 60. cikk (3) bekezdésének 2. mondatával összhangban benyújtotta a döntéstervezetet az Európai Adatvédelmi Testület információs rendszerén keresztül. Az esetleges kifogások előterjesztésének határidejét az 1182/71/EGK rendelet⁴¹ alapján kell kiszámítani. Az 1182/71/EGK rendelet 3. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerint *„a hetekben [...] kifejezett határidő a határidő első napja első órájának kezdetével kezdődik és az utolsó hét [...] azon napja utolsó órájának végével jár le, amely elnevezésénél vagy számánál fogva megfelel a határidő kezdőnapjának”*.
136. Ha például az az esemény, amelyről egy egyhetes határidőt számítanak, hétfőn történik meg, a határidő is hétfői napon jár le – jelen esetben a négy héttel későbbi hétfői nap lejártával (azaz 11:59:59 órakor).
137. A határidő magában foglalja a munkaszüneti napokat, a vasárnapokat és a szombatokat, mivel az általános adatvédelmi rendelet nem zárja ki kifejezetten ezeket⁴². Ha azonban a határidő utolsó napja munkaszüneti nap, vasárnap vagy szombat, úgy a határidő a következő munkanap utolsó órájának végével jár le, tehát a határidő a következő munkanapon jár le⁴³. Tekintettel az együttműködési eljárás

⁴¹ A Tanács 1971. június 3-i 1182/71/EGK, Euratom rendelete a határidőkre, időpontokra és határnapokra vonatkozó szabályok meghatározásáról; az eljárási szabályzat 40. cikke megerősíti, hogy *„az általános adatvédelmi rendeletben és ezen eljárási szabályzatban említett határidők és határnapok kiszámítása tekintetében a határidőkre, időpontokra és határnapokra vonatkozó szabályok meghatározásáról szóló 1971. június 3-i 1182/71/EGK, Euratom rendeletet kell alkalmazni”*.

⁴² Az 1182/71/EGK, Euratom rendelet 3. cikkének (3) bekezdése.

⁴³ Az 1182/71/EGK, Euratom rendelet 3. cikkének (4) bekezdése.

európai jellegére, az uniós intézmények hivatalos lapjában közzétett ünnepnapokat⁴⁴ figyelembe kell venni a munkaszüneti napok meghatározásakor. Továbbá az Európai Adatvédelmi Testület székhelyének időzónájából kell kiindulni.

138. Annak elkerülése érdekében, hogy a határidő hétvégére essen, a kezdeményezőnek (azaz a fő felügyeleti hatóságnak) ügyelnie kell arra, hogy csak munkanapokon indítsa el a munkafolyamatot, és meg kell győződnie arról, hogy a határidő nem az egyik uniós munkaszüneti napon jár le⁴⁵. Az együttműködés szellemében az Európai Adatvédelmi Testület arra ösztönzi a fő felügyeleti hatóságokat, hogy döntéstervezetük benyújtása előtt vegyék figyelembe a hosszú szabadságolási időszakok lehetséges hatását, hogy a többi érintett felügyeleti hatóságnak a lehető legtöbb idő álljon rendelkezésére a döntéstervezetre való reagálásra.
139. A négyhetes időszak alatt az érintett felügyeleti hatóság egy vagy több kifogást emelhet a fő felügyeleti hatóság által benyújtott döntéstervezettel szemben. Tekintettel azonban azokra a követelményekre, amelyek szerint a döntéstervezet egészével szemben kell releváns és megalapozott kifogás(oka)t emelni, az érintett felügyeleti hatóságnak egyetlen beadványban kell előterjesztenie kifogásait, bár egyértelműen meg kell különböztetnie a különböző kifogásokat. Ez a bevált gyakorlat megkönnyíti majd a fő felügyeleti hatóság és adott esetben az Európai Adatvédelmi Testület általi elemzést abban az esetben, ha a vitarendezési mechanizmus működésbe lép. Amennyiben a kifogás(ok)nak az Európai Adatvédelmi Testület információs rendszerébe történő bevitelét követően az érintett felügyeleti hatóság bármilyen módon és bármilyen okból módosítani kívánja beadványát, ez mindaddig lehetséges, amíg az a 60. cikk (4) bekezdésében előírt határidőn belül marad. Ezért az érintett felügyeleti hatóságnak törölnie kell a kifogás(ok) előző változatát, és fel kell töltenie az újat az Európai Adatvédelmi Testület információs rendszerébe⁴⁶, hogy a fő felügyeleti hatóság és a többi érintett felügyeleti hatóság számára mindig a beadvány frissített szövege álljon rendelkezésre.

6.2.2 Releváns és megalapozott kifogások

140. Az együttműködési eljárás e szakaszának egyik kulcseleme a „*releváns és megalapozott kifogás*” fogalmának egységes értelmezése. A 4. cikk 24. pontja a „*releváns és megalapozott kifogást*” úgy definiálja, mint a döntéstervezettel szemben benyújtott, azzal kapcsolatos kifogást, hogy ezt a rendeletet megsértették-e, illetve hogy az adatkezelőre vagy az adatfeldolgozóra vonatkozó tervezett intézkedés összhangban van-e a rendelettel; a kifogásban egyértelműen be kell mutatni a döntéstervezet által az érintettek alapvető jogaira és szabadságaira, valamint adott esetben a személyes adatok Unión belüli szabad áramlására jelentett kockázatok jelentőségét.
141. Amint azt az uniós jogalkotó javasolta (a (124) preambulumbekkezdés vége), az Európai Adatvédelmi Testület iránymutatásokat adott ki arra vonatkozóan, hogy mi minősül releváns és megalapozott kifogásnak. A következő bekezdések ezért csak olyan pontosításokat tartalmaznak, amelyek alapvető

⁴⁴ A Bizottság egy határozattal évente frissíti, a 2021-es évre vonatkozóan lásd: A Bizottság határozata (2020. március 2.) a 2021. évi munkaszüneti napokról (2020/C 69/05) ([https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/PDF/?uri=CELEX:32020D0303\(01\)&from=HU](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/PDF/?uri=CELEX:32020D0303(01)&from=HU)); Belgium és Luxemburg nemzeti ünnepeinek kivételével.

⁴⁵ Mivel az Európai Adatvédelmi Testület információs rendszere jelenleg nem biztosítja a határidő automatikus meghosszabbítását.

⁴⁶ Az Európai Adatvédelmi Testület információs rendszere automatikusan értesíti a fő felügyeleti hatóságot és a többi érintett felügyeleti hatóságot az újonnan feltöltött dokumentumról.

fontosságúak a 60. cikk szerinti eljárás szempontjából, és amelyeket a 09/2020. sz. iránymutatás nem tartalmaz.

142. A 60. cikk (4) bekezdése szerinti kifogásemelés joga minden érintett felügyeleti hatóságot külön-külön és függetlenül megilleti. Ezért nem függ attól, hogy egy másik érintett felügyeleti hatóság emelt-e már kifogást ugyanebben a kérdésben. Amennyiben az érintett felügyeleti hatóság több tétel alapján emel kifogást, mindegyiknek külön-külön meg kell felelnie a releváns és megalapozott kifogásra vonatkozó, a 4. cikk 24. pontja szerinti követelményeknek⁴⁷. Következésképpen egy másik érintett felügyeleti hatóság releváns és megalapozott kifogásának pusztá jóváhagyása vagy az arra való hivatkozás önmagában nem minősül releváns és megalapozott kifogásnak. Ebben az összefüggésben a jogbiztonság, valamint a kifogásolási eljárás egyértelműsége és megbízhatósága érdekében az Európai Adatvédelmi Testület azt ajánlja, hogy minden érintett felügyeleti hatóság nyújtson be saját és teljes körű (hivatalos) kifogást a fő felügyeleti hatóságnak, még akkor is, ha az egyik érintett felügyeleti hatóság egyet kíván érteni egy másik érintett felügyeleti hatóság kifogásával⁴⁸.
143. A 4. cikk 24. pontjában meghatározott referenciának való megfelelés érdekében az érintett felügyeleti hatóság beadványának elvben minden egyes konkrét kifogás vonatkozásában kifejezetten meg kell említenie e jogi fogalommeghatározás minden egyes elemét. Amennyiben lehetséges, a kifogás – bevált gyakorlatként – egy olyan, új szövegezési javaslatot is megfogalmazhat a fő felügyeleti hatóság számára, amellyel az érintett felügyeleti hatóság véleménye szerint orvosolhatók a döntéstervezet hiányosságai.
144. A 60. cikk (12) bekezdésében előírtak szerint az érintett felügyeleti hatóságok elektronikus úton és egységes formátumban nyújtják be kifogásaikat. E célokra az Európai Adatvédelmi Testület információs rendszerét kell használni.
145. Az érintett felügyeleti hatóság által a döntéstervezettel kapcsolatban tett pusztá „megjegyzés” nem minősül a 4. cikk 24. pontja szerinti kifogásnak. Az észrevételek megléte ezért nem vonja maga után a 65. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti eljárás megindításának kötelezettségét, ha a fő felügyeleti hatóság úgy dönt, hogy nem biztosít joghatást az észrevételnek⁴⁹.

6.2.3 A tervezettel szemben a 60. cikk (4) bekezdése alapján benyújtott kifogások értékelése

146. A fő felügyeleti hatóságnak minden lehetséges eszközt fel kell használnia arra, hogy a többi érintett felügyeleti hatósággal a releváns és megalapozott kifogásban felvetett kérdésekről kommunikáljon. Az

⁴⁷ EDPB 09/2020. sz. iránymutatás az (EU) 2016/679 rendelet szerinti releváns és megalapozott kifogásokról, elérhető a következő internetcímen: https://edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/guidelines/guidelines-092020-relevant-and-reasoned-objection-under_hu

⁴⁸ Az Európai Adatvédelmi Testületnek az (EU) 2016/679 rendelet szerinti releváns és megalapozott kifogásról szóló 09/2020. sz. iránymutatása szerint egy másik kifogásra való hivatkozás nem tekinthető úgy, hogy megfelel a 4. cikk 24. pontjában foglalt követelménynek. Az iránymutatás 7. pontja tisztázza, hogy „*az érintett felügyeleti hatóság beadványának elvben minden egyes konkrét kifogás vonatkozásában kifejezetten meg kell említenie a fogalommeghatározás minden egyes elemét*”. Az iránymutatás 8. pontja pedig leszögezi, hogy „*[e]nnek okán a »releváns és megalapozott kifogás« feltétele arra a feltételezésre épül, miszerint a releváns információk cseréjének fő felügyeleti hatóságra vonatkozó követelménye teljesül, lehetővé téve ezáltal az érintett felügyeleti hatóság(ok) számára, hogy részletesen megismerhesse az ügyet, és így szilárd és megalapozott kifogást nyújthasson be*”.

⁴⁹ Lásd az Európai Adatvédelmi Testület 03/2021. sz. iránymutatásának 17. pontját az általános adatvédelmi rendelet 65. cikke (1) bekezdésének a) pontjáról (nyilvános konzultációra szánt változat).

Európai Adatvédelmi Testület emlékeztet arra, hogy a fő felügyeleti hatóság döntéstervezetének főszabály szerint magától értetődőnek kell lennie. Mindazonáltal a kifogásokra történő válaszadás során a fő felügyeleti hatóságnak – szintén bevált gyakorlatként – magyarázatot kell adnia az érintett felügyeleti hatóságnak arra vonatkozóan, hogy a döntéstervezetben miért azt az álláspontot képviselte, és lehetőséget kell biztosítani az érintett felügyeleti hatóság számára, hogy indokolatlan késedelem nélkül még részletesebben kifejthesse kifogásait. A fő felügyeleti hatóság kezdeményezheti továbbá találkozókat szervezését vagy egyéb módon informális konzultációt is kezdeményezhet annak biztosítása érdekében, hogy az adott hatóságok érvelését megértsék.

147. Miután a kifogás felvetését követően lezajlott a fentebb felvázolt további együttműködés, az érintett felügyeleti hatóság mérlegelheti, hogy a fő felügyeleti hatóság válasza megfelelően eloszlatja-e aggályait, és ha igen, az érintett felügyeleti hatóság mérlegelheti kifogásának visszavonását⁵⁰. Ez különösen akkor fordulhat elő, ha a fő felügyeleti hatóság magyarázatait követően az ütköző álláspontok csak marginális jellegűek az érintettek alapvető jogait és szabadságait érintő kockázatok tekintetében.
148. Ha az érintett felügyeleti hatóság úgy dönt, hogy visszavonja kifogását, mindig egyértelműen meg kell jelölnie azt a kifogást, amelyet vissza kíván vonni, és kifejezetten jeleznie kell, hogy vissza kívánja vonni az említett kifogást. A visszavonásra a döntéstervezet benyújtását követő négyhetes időszak alatt, illetve módosított döntéstervezet esetében kéthetes időszakban kerülhet sor, amely esetben a visszavonást az Európai Adatvédelmi Testület információs rendszerének ugyanazon értesítésében kell elvégezni, amelyben a kifogást benyújtották. A visszavonásra ezen időszak után is sor kerülhet⁵¹. A fő felügyeleti hatóságnak gondoskodnia kell arról, hogy ennek megtörténtét dokumentálja, és erről indokolatlan késedelem nélkül értesítse a többi érintett felügyeleti hatóságot az Európai Adatvédelmi Testület információs rendszerén keresztül, mivel ez az információ a 60. cikk (1) bekezdése szerinti releváns információnak tekintendő.
149. Amennyiben a különböző érintett felügyeleti hatóságok kifogásai ellentmondanak egymásnak egy adott kérdés értékelésével kapcsolatban⁵², a fő felügyeleti hatóságnak jeleznie kell, hogy mely kifogásoknak kíván helyt adni, és milyen mértékben/hogyan kíván helyt adni azoknak. Másrészt a többi érintett felügyeleti hatóságnak gondosan mérlegelnie kell, hogy a fő felügyeleti hatóság és/vagy más érintett felügyeleti hatóságok által kifejtett vélemények fényében helyénvaló-e a visszavonás⁵³. Nem szabad szem előtt téveszteni, hogy a 60. cikk átfogó célja az, hogy a döntéseket lehetőség szerint konszenzussal hozzák meg. Ez a cél a fő felügyeleti hatóság és a többi érintett felügyeleti hatóság számára is érvényes.

6.3 Benyújtás a Testületnek

⁵⁰ Az eljárás időtartamának lejártá után az érintett felügyeleti hatóság dönthet úgy, hogy a döntéstervezet módosítása esetén nem emel kifogást.

⁵¹ Az Európai Adatvédelmi Testületnek a 65. cikk (1) bekezdésének a) pontjáról szóló 03/2021. sz. iránymutatásának 27. pontja értelmében az érintett felügyeleti hatóság a 65. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti eljárás megindítását követően is visszavonhatja kifogását. .

⁵² A felügyeleti hatóságok közötti folyamatos információcserével az ilyen helyzetek megelőzhetőek.

⁵³ Az érintett felügyeleti hatóságoknak szem előtt kell tartaniuk, hogy amennyiben vitarendezésre kerül sor, az Európai Adatvédelmi Testület (minősített) többségi szavazással hozza meg határozatát.

150. A 60. cikk (4) bekezdése két alternatív feltételről rendelkezik, amelyek mindegyike arra kötelezi a fő felügyeleti hatóságot, hogy a Testülettől kérjen döntést:

) A fő felügyeleti hatóság véleménye szerint a kifogás(ok) nem relevánsak vagy nem megalapozottak.

) A fő felügyeleti hatóság nem követi a releváns és megalapozott kifogásban /kifogásokban foglaltakat.

151. Az első esetben a fő felügyeleti hatóság azon a véleményen van, hogy az érintett felügyeleti hatóság által benyújtott kifogás nem felel meg a 4. cikk 24. pontjában meghatározott valamennyi követelménynek, azaz úgy véli, hogy a kifogás nem releváns és/vagy nem megalapozott abban a tekintetben, hogy fennáll-e az általános adatvédelmi rendelet megsértése és/vagy az adatkezelővel vagy adatfeldolgozóval kapcsolatban tervezett intézkedés megfelel-e az általános adatvédelmi rendeletnek. A második esetben a fő felügyeleti hatóság relevánsnak és megalapozottnak tartja a kifogás(oka)t, de nem kívánja az azokban foglaltakat követni..

152. A Testület elé terjesztendő „ügy” csak azokat a kifogásokat érinti, amelyekben foglaltakat a fő felügyeleti hatóság nem kívánja követni, vagy amelyek a fő felügyeleti hatóság véleménye szerint nem teljesítik a 4. cikk 24. pontjában meghatározott kritériumokat. Ezért azokat a kérdéseket, amelyekkel kapcsolatban nincs vita, nem kell a 65. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti vitarendezés útján kezelni.

153. Bár a 60. cikk (4) bekezdése nem ír elő kifejezett határidőt a benyújtásra, az a tény, hogy olyan döntés van folyamatban, amely érinti az érintettek alapvető jogait és szabadságait érintő kockázatokat, azt a követelményt vonja maga után, hogy a kérelmet az egyedi esetnek megfelelően a lehető leghamarabb be kell nyújtani⁵⁴.

154. Másrészt azokban a helyzetekben, amikor a fő felügyeleti hatóság bizonyos kifogásoknak helyt kíván adni, de más kifogásoknak nem, és/vagy azokat nem tartja relevánsnak és/vagy megalapozottnak, a fő felügyeleti hatóságnak a 60. cikk (5) bekezdése szerinti eljárás során módosított tervezetet kell benyújtania a következő szakasznak megfelelően. A fő felügyeleti hatóságnak informális kommunikáció keretében egyértelműen jeleznie kell, hogy a módosított döntéstervezetben mely kifogásokat kíván követni, és hogyan kívánja ezt megtenni. Továbbá a fő felügyeleti hatóságnak egyértelműen jeleznie kell, hogy mely kifogásokról állapították meg, hogy a későbbiekben a 65. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti vitarendezés tárgyát képezhetik⁵⁵.

155. Mindazonáltal, mivel a módosított döntéstervezet új eszköz, amennyiben fenn akarják tartani a korábban megfogalmazott kifogásaikat, a többi érintett felügyeleti hatóságnak meg kell erősítenie álláspontját azáltal, hogy a módosított döntéstervezet megosztását követően (újra) benyújtja kifogásait. Az Európai Adatvédelmi Testület úgy véli, hogy ezt a lépést kell követni, mivel az csak azon kifogások esetében teszi lehetővé a vitarendezési eljárás igénybevételét, amelyek továbbra is napirenden maradnak annak ellenére, hogy először az összes fél erőfeszítéseket tett a konszenzusos megoldás érdekében.

⁵⁴Lásd a (129) preambulumbekzdés 4. és 5. mondatát.

⁵⁵ Lásd még az Európai Adatvédelmi Testület 03/2021. sz. iránymutatását a 65. cikk (1) bekezdésének a) pontjáról.

7 60. CIKK (5) BEKEZDÉS – A MÓDOSÍTOTT DÖNTÉSTERVEZET

7.1 Benyújtás a többi érintett felügyeleti hatóságnak

7.1.1 A fő felügyeleti hatóság helyt kíván adni

156. A 60. cikk (5) bekezdésének 1. mondata lehetővé teszi a fő felügyeleti hatóság számára, hogy a releváns és megalapozott kifogásokban foglaltakat kövesse. Fontos megjegyezni, hogy a releváns és megalapozott kifogásnak való helyt adás azt jelenti, hogy a fő felügyeleti hatóság úgy ítéli meg, hogy a szóban forgó kifogás releváns és megalapozott, és a fő felügyeleti hatóság egyetért az érveléssel.
157. A hangsúly a helyt adásra irányuló „szándékon” van. A fő felügyeleti hatóság azon szándékát, hogy kövessen egy kifogásban foglaltakat, tükrözi az a tény, hogy a fő felügyeleti hatóság módosított döntéstervezetet nyújt be. Az, hogy a módosított döntéstervezet milyen mértékben ad helyt az érintett felügyeleti hatóság által benyújtott releváns és megalapozott kifogás egészének, többek között a 60. cikk (5) bekezdésének 2. mondatában (lásd a 7.2. szakaszt), és végső soron, jogvita esetén a 65. cikk (1) bekezdésének a) pontjában szabályozott eljárás tárgyát képezi.
158. Emlékeztetni kell arra is, hogy az uniós jogalkotó által a releváns és megalapozott kifogás 4. cikk 24. pontja szerinti fogalom meghatározásában meghatározott kritériumokat annak fényében is teljesíteni kell, hogy a releváns és megalapozott kifogást a 09/2020. sz. iránymutatásban meghatározottak szerint az érintett felügyeleti hatóságnak hogyan kell strukturálnia⁵⁶. Ez befolyásolja azt, hogy a fő felügyeleti hatóság hogyan értékeli a releváns és megalapozott kifogást. Mindazonáltal vitathatatlan, hogy a releváns és megalapozott kifogásnak való helyt adásra irányuló szándék összhangban van a 60. cikk szerinti eljárás egészének alapjául szolgáló, konszenzusra irányuló célkitűzéssel. A módosításnak arra kell törekednie, hogy teljes mértékben kiküszöbölje az eredeti döntéstervezet által az érintettek alapvető jogaira és szabadságaira, valamint adott esetben a személyes adatok Unión belüli szabad áramlására jelentett kockázatot, amelyet a kifogásban jeleztek.
159. Az Európai Adatvédelmi Testület emlékeztet arra, hogy a fő felügyeleti hatóságnak minden lehetséges eszközt fel kell használnia arra, hogy a többi érintett felügyeleti hatósággal a releváns és megalapozott kifogásban felvetett kérdésekről kommunikáljon. A fő felügyeleti hatóság kezdeményezheti továbbá találkozók szervezését vagy egyéb módon informális konzultációt is kezdeményezhet annak biztosítása érdekében, hogy az adott hatóságok érvelését megértsék⁵⁷. Az információcserének minden esetben el kell érnie azt, hogy a módosított döntéstervezet tartalma érje meglepetésként a többi érintett felügyeleti hatóságot, mivel őszinte együttműködés eredményeként kell, hogy létrejöjjön.

7.1.2 A módosított döntéstervezet benyújtására vonatkozó jogi kötelezettség

160. Ha a fő felügyeleti hatóság helyt kíván adni a releváns és megalapozott kifogásnak, módosított döntéstervezetet nyújt be, azaz az általános adatvédelmi rendelet értelmében nincs alternatíva, amint azt a „benyújt” ige kijelentő mód jelen idejű, kötelező erőt jelentő használata is egyértelművé teszi. A módosított döntéstervezet benyújtásának valójában egyetlen alternatívája van: hogy az ügyet a 60. cikk (4) bekezdésének utolsó mondatában említetteknek megfelelően egységességi mechanizmus keretében kezeljék.

⁵⁶ További részletekért lásd az Európai Adatvédelmi Testületnek a releváns és megalapozott kifogásról szóló 09/2020. sz. iránymutatásának 6–8. pontját.

⁵⁷ Lásd a 146. és a soron következő pontokat.

161. Meg kell jegyezni, hogy a fő felügyeleti hatóságnak csak akkor kötelessége, valamint akkor van lehetősége az általános adatvédelmi rendelet alapján módosított döntéstervezetet benyújtani, ha helyt kíván adni egy releváns és megalapozott kifogásnak. A 60. cikk (5) bekezdésének 1. mondata (és ezzel kapcsolatban a 60. cikk (4) bekezdése) csak az érintett felügyeleti hatóság által benyújtott „releváns és megalapozott kifogásra” utal, ellentétben különösen a 60. cikk (3) bekezdésével, amely a többi érintett felügyeleti hatóság „véleményét” említi⁵⁸.
162. Ennek megfelelően az a tény, hogy az érintett felügyeleti hatóság a 60. cikk (4) bekezdésében említett négyhetes időszak során észrevételeket és megjegyzéseket nyújtott be a fő felügyeleti hatóságnak, melyeket azonban nem nyilvánították világosan és egyértelműen releváns és megalapozott kifogásnak, nem keletkeztet a fő felügyeleti hatóság számára olyan kötelezettséget vagy lehetőséget, hogy módosított döntéstervezetet nyújtson be. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a döntéstervezet mind a fő felügyeleti hatóságot, mind a többi érintett felügyeleti hatóságot köti abban az esetben, ha a 60. cikk (6) bekezdése értelmében „a (4) és (5) bekezdésben említett határidőn belül” nem nyújtanak be kifogást. Ez azt jelenti, hogy a fő felügyeleti hatóság nem ad ki módosított döntéstervezetet, ha az illetékes felügyeleti hatóság a 60. cikk (4) bekezdésében meghatározott négyhetes időszakban hivatalosan nem nyújt be kifogást az Európai Adatvédelmi Testület információs rendszerén keresztül (további részletek a 8. szakaszban)⁵⁹.
163. Amennyiben a fő felügyeleti hatóság úgy ítéli meg, hogy a négyhetes időszak alatt felmerült tényezők vagy szempontok miatt – ideértve a többi érintett felügyeleti hatóság által benyújtott észrevételeket vagy megjegyzéseket vagy az adatkezelő/adatfeldolgozó további beadványait – mégis módosítani kell a 60. cikk (4) bekezdése szerint benyújtott döntéstervezetét, a fő felügyeleti hatóságnak a négyhetes időszak lejártá előtt vissza kell vonnia döntéstervezetét, és új döntéstervezetet kell benyújtania a többi érintett felügyeleti hatóságnak. Ennek során a fő felügyeleti hatóságnak meg kell találnia az egyensúlyt egyrészt a felmerülő tényezők vagy megfontolások fontossága, másrészt annak szükségessége között, hogy az együttműködési eljárás gyorsaságát biztosítsa⁶⁰. A fő felügyeleti hatóságnak minden esetben egyértelművé kell tennie az összes érintett felügyeleti hatóság számára, hogy miért vonja vissza döntéstervezetét, utalva arra a konkrét tényezőre vagy szempontokra, amely e lépésre készíti. Az új döntéstervezet benyújtását követően új négyhetes határidő kezdődik. Mint már említettük, ez a lehetőség a fenti határidő lejártá után megalapozott és releváns kifogások hiányában megszűnik, és az eredetileg kiadott döntéstervezet kötelező erejűvé válik a fő felügyeleti hatóságra és a többi érintett felügyeleti hatóságra nézve.
164. A fentiekre tekintettel fontos, hogy a fő felügyeleti hatóság és a többi érintett felügyeleti hatóság konzultáljon egymással arról, hogy a fő felügyeleti hatóság hogyan értelmezi a kifogásokat, és hogyan kívánja az azokban foglaltakat követni.
165. A módosított döntéstervezet benyújtásának módját illetően ugyanazok a szempontok érvényesek, mint a fő felügyeleti hatóság által benyújtott döntéstervezet esetében⁶¹. A 60. cikk (5) bekezdésének

⁵⁸ Lásd fentebb a „*kellően figyelembe veszi*” kifejezésről szóló 5.2.4. szakaszt.

⁵⁹ A jogerős döntés lényeges hibáinak elkerülése érdekében azonban figyelembe lehet venni a szerkesztési hibákat és elírásokat jelző megjegyzéseket.

⁶⁰ Lásd például a (129) preambulumbekkezdésben említett, a panaszok észszerű határidőn belüli kezelésére vonatkozó szempontot.

⁶¹ Lásd fentebb, a 60. cikk (3) bekezdésének benyújtásról/időzítésről szóló 2. mondatáról szóló 5.2.3. szakaszt.

2. mondatában említett kéthetes időszak kezdő időpontja a benyújtás egyértelmű időbélyegzője (dátum, óra), ezért a módosított döntéstervezetet csak az Európai Adatvédelmi Testület információs rendszerén keresztül lehet benyújtani.

7.1.3 A módosított döntéstervezet benyújtása

166. Ami a módosított döntéstervezet tartalmát illeti, a döntéstervezet tartalmával kapcsolatos megállapítások erre is érvényesek⁶². Röviden, a fő felügyeleti hatóságnak csupán egy módosított döntéstervezetet kell benyújtania. A döntéstervezettel kapcsolatban tett megállapítások és a meghallgatáshoz való jog tiszteletben tartása biztosításának szükségessége⁶³ értelemszerűen a módosított döntéstervezetre is vonatkoznak, így a fő felügyeleti hatóságnak gondoskodnia kell arról, hogy a módosított döntéstervezet egyrészt hivatkozzon a megfelelés biztosítása érdekében tett lépésekre, másrészt a releváns és megalapozott kifogásoknak való helyt adás érdekében bevezetett változtatások és az azok mögött meghúzódó okok tekintetében magától értetődő legyen⁶⁴.
167. A 60. cikk (5) bekezdésének 1. mondata nem határoz meg konkrét határidőt a módosított döntéstervezet fő felügyeleti hatóság általi benyújtására. Ez az egyik olyan eset, amikor az általános adatvédelmi rendelet rugalmasságot biztosít a felügyeleti hatóságok számára, többek között a konszenzus elérésére irányuló törekvés megkönnyítése érdekében. A megfelelő ügyintézés elve azonban továbbra is alkalmazandó, beleértve az észszerű határidő és az eljárásgazdaságosság elvét is. Ezen túlmenően a fő felügyeleti hatóságnak e tekintetben többek között a következő tényezőket kell figyelembe vennie:
-) azt, hogy a módosított döntéstervezetre a döntéstervezethez képest rövidebb (2 hét) értékelési határidő vonatkozik;
 -) a döntéstervezetnek a 60. cikk (3) bekezdése szerinti „*haladéktalan*” benyújtásának említését;
 -) a 60. cikk (3) bekezdésének 2. mondatáról szóló 5.2.4. szakaszban foglalt megállapítást arra vonatkozóan, hogy e tekintetben figyelembe kell venni a szóban forgó ügy összetettségét, és különösen a fő felügyeleti hatósághoz beérkezett releváns és megalapozott kifogások számát és jellegét;
 -) általánosabban fogalmazva, a felügyeleti hatóságok azon kötelezettségét, hogy tisztességesen és a kölcsönös bizalom szellemében működjenek együtt.
168. A fenti megállapítások rámutatnak arra, hogy a fő felügyeleti hatóságnak biztosítania kell, hogy a 60. cikk (3) bekezdése szerinti releváns és megalapozott kifogások beérkezése és a módosított döntéstervezet benyújtása között eltelt idő a lehető legrövidebb és az egyablakos ügyintézési eljárás összefüggésében megfelelő legyen. Ez nem érinti a konszenzus elérése érdekében tett erőfeszítéseket és a fő felügyeleti hatóság azon esetleges kötelezettségét, hogy a nemzeti jognak megfelelően biztosítsa a meghallgatáshoz való jogot, tekintettel a módosított döntéstervezet azon tervezett változásaira, amelyek újonnan érintik az adatkezelő vagy adatfeldolgozó jogait.

⁶² Lásd a döntéstervezet fogalmát meghatározó 5.2.2. szakaszt.

⁶³ Lásd a 105. pontot.

⁶⁴ Lásd még a módosított döntéstervezet benyújtását megelőző informális információcseréről szóló 159. pontot.

7.1.4 A többi érintett felügyeleti hatóság álláspontja

169. A fő felügyeleti hatóság módosított döntéstervezete benyújtásának célja, hogy lehetővé tegye valamennyi érintett felügyeleti hatóság számára, hogy konszenzusra jussanak, és a fő felügyeleti hatóság összegyűjtse véleményüket a javasolt módosított döntéstervezetről. E tekintetben fontos megjegyezni, hogy a 60. cikk (5) bekezdésének célja, hogy lehetőséget biztosítson az érintett felügyeleti hatóságok számára arra, hogy véleményt nyilváníthassanak a döntéstervezet eredeti – a fő felügyeleti hatóság által a 60. cikk (4) bekezdése alapján eredetileg köröztetett – szövegén végrehajtott bármely módosítással kapcsolatban. A 60. cikk (5) bekezdésének 1. mondatában szereplő „*hogy azok véleményezhessék*” kifejezés e tekintetben a 60. cikk (3) bekezdése 2. mondatának szövegét tükrözi (lásd az 5.2.1. szakaszt).
170. Ez azt jelenti, hogy – a döntéstervezethez hasonlóan – a módosított döntéstervezet benyújtását meg kell előznie a fő felügyeleti hatóság és az összes érintett felügyeleti hatóság közötti információcserének annak érdekében, hogy megosszák a fő felügyeleti hatóság által elfogadni kívánt, releváns és megalapozott kifogás(ok)ra figyelemmel tett új következtetéseket és a vonatkozó indokolást, hogy összegyűjtsék a többi érintett felügyeleti hatóság véleményét⁶⁵. Ez különösen akkor helyénvaló, ha a releváns és megalapozott kifogások a szóban forgó ügyben több kérdéssel is foglalkoznak, így az információcsere mértéke és mélysége esetenként változhat. A fő felügyeleti hatóság például adott esetben a hivatalos módosított döntéstervezet kiadása előtt megoszthatja annak előzetes változatát.
171. Ez pedig lehetővé teszi a többi érintett felügyeleti hatóság számára, hogy jelezzék azokat a fennmaradó problémákat vagy kérdéseket, amelyekkel a fő felügyeleti hatóságnak ebben a szakaszban – újfent a konszenzus elérése érdekében – még a módosított döntéstervezet hivatalos benyújtása előtt célszerű lenne foglalkoznia. A többi érintett felügyeleti hatóságnak különösen azokat a pontokat kell egyértelműen megjelölnie, amelyek tekintetében úgy vélik, hogy a fő felügyeleti hatóság valójában nem vette figyelembe a releváns és megalapozott kifogásokat (azaz nem adott helyt azoknak). Végző soron ennek az informális konzultációs szakasznak az a célja, hogy megakadályozza, hogy a többi érintett felügyeleti hatóság véleményei a módosított döntéstervezettel szembeni releváns és megalapozott kifogásokká váljanak, és ezáltal megindítsák az eljárás következő lépéseit a következő szakaszban leírtak szerint, az összes releváns következménnyel együtt.

7.2 A módosított döntéstervezet: Értékelési eljárás

7.2.1 A 60. cikk (5) bekezdése második mondatának és a 60. cikk (4) bekezdése szerinti eljárásnak az együttes alkalmazása

172. A 60. cikk (5) bekezdésének 2. mondata meghatározza a módosított döntéstervezetnek a többi érintett felügyeleti hatóság általi vizsgálatára vonatkozó hivatalos eljárást. Ez az eljárás a 60. cikk (4) bekezdésében említett eljárás, azzal a különbséggel, hogy a határidő két hétre csökken⁶⁶.
173. Meg kell jegyezni, hogy a 60. cikk (4) bekezdésére való hivatkozással az (5) bekezdés 2. mondata a fő felügyeleti hatóság által abban az esetben követendő eljárást is szabályozza, ha elutasít valamely, a többi érintett felügyeleti hatóság által a benyújtást követő két héten belül a módosított

⁶⁵ Ezen a ponton a fő felügyeleti hatóságnak figyelembe kell vennie a többi érintett felügyeleti hatóság észrevételként megfogalmazott véleményét is.

⁶⁶ A határidő kiszámításával kapcsolatban lásd a 6.2.1. szakaszt.

döntéstervezettel szemben megfogalmazott releváns és megalapozott kifogást, vagy nem ad helyt annak. Ennek több következménye is van:

174. Mindkét esetben a 60. cikk (4) bekezdésében előírt eljárásnak megfelelően az egyetlen tervezett eredmény az, hogy a fő felügyeleti hatóság az ügyet az egységességi mechanizmus, azaz (a 6.2.3. szakaszban leírtak szerint) az Európai Adatvédelmi Testület elé terjeszti annak érdekében, hogy az kötelező erejű döntést hozzon a vita rendezéséről, amelyet a fő felügyeleti hatóság és a többi érintett felügyeleti hatóság köteles betartani (a 65. cikk (2) és (6) bekezdése értelmében).
175. Amennyiben a többi érintett felügyeleti hatóság a 60. cikk (5) bekezdésének 2. mondatában említett kéthetes időszakban nem emel kifogást, a 60. cikk (6) bekezdése alkalmazandó. Ezt követően a módosított döntéstervezet kötelező erejűvé válik mind a fő felügyeleti hatóságra, mind a többi érintett felügyeleti hatóságra nézve, mivel a 60. cikk (6) bekezdése említi, hogy a „(4) és (5) bekezdésben” említett határidőn belül nem nyújtottak be releváns és megalapozott kifogásokat.
176. Így ha a kéthetes időszakban releváns és megalapozott kifogások merülnek fel, és azokat a fő felügyeleti hatóság követni kívánja, az egyetlen alternatíva a 60. cikk (5) bekezdése 1. mondatának újbóli alkalmazása annak érdekében, hogy végül megállapodás szülessen a (módosított) döntéstervezetről a 60. cikk (6) bekezdése szerint, amely akkor kötelező érvényű lesz mind a fő felügyeleti hatóság, mind a többi érintett felügyeleti hatóság számára.
177. Ez összhangban lenne egyrészt a 60. cikk (1) bekezdésében előírt, konszenzus elérésére irányuló törekvéssel, másrészt pedig megakadályozná a 65. cikk (1) bekezdése a) pontjának alkalmazását, ha ezen a ponton nem alakul ki olyan vita, amelyet rendezni kell. A (138) preambulumbekkezdés egyértelműen támogatja ezt a megközelítést, mivel az egységességi mechanizmus aktiválása előtt az együttműködési mechanizmus valamennyi eszközét ki kell meríteni.
178. Mindazonáltal, figyelembe véve az ebben az iránymutatásban vázolt megerősített együttműködési eljárásokat (pl. a releváns információk különböző szakaszokban történő cseréje és a döntéstervezet benyújtását megelőző informális konzultáció), ennek a helyzetnek nagyon kivételesnek kell lennie, és azokra az esetekre kell korlátozódnia, amikor – minden erőfeszítés ellenére – bizonyos körülmények korábban nem tették lehetővé a konszenzusos álláspont kialakítását.
179. A többi érintett felügyeleti hatóságnak és a fő felügyeleti hatóságnak azonban szem előtt kell tartania, hogy az általános adatvédelmi rendelet gyors fellépést ír elő, és hogy a felügyeleti hatóságok hatásköreit tisztességesen és észszerű időn belül kell gyakorolni, amint azt a (129) preambulumbekkezdés is említi. Valójában elmondható, hogy a jogalkotó nem kívánta elősegíteni azt, hogy a módosított döntéstervezetek a végtelenségig kövessék egymást. Ezért egy esetleges új módosított döntéstervezetet csak rendkívüli esetben lehet benyújtani, amennyiben arra az adott esetben a végleges konszenzus elérése érdekében szükség van.
180. Elismerve, hogy a 60. cikk (1) bekezdésében meghatározott, konszenzus elérésére irányuló törekvés – amely az együttműködési eljárás átfogó célkitűzése – nem vonja maga után azt a kötelezettséget, hogy mindenáron konszenzust kell elérni, amennyiben a fő felügyeleti hatóság helyt kíván adni egy releváns és megalapozott kifogásnak, és ily módon el kívánja érni ezt a célt, egy (újra)módosított döntéstervezet benyújtásával ezt kell lehetővé tenni.

181. Amennyiben a fő felügyeleti hatóság arra a következtetésre jut, hogy nem lehetséges konszenzusra jutni, mivel nincs érdemi konvergencia a fő felügyeleti hatóság és a többi érintett felügyeleti hatóság álláspontja között, vagy azért, mert az érintett felügyeleti hatóságok egymásnak ellentmondó álláspontokat fogalmazznak meg, vagy mert egyes jogi kérdések továbbra is rendezetlenek, a fő felügyeleti hatóságnak a 60. cikk (5) bekezdésének 2. mondata értelmében meg kell indítania a 60. cikk (4) bekezdésében előírt eljárást, és következésképpen az ügyet a 65. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti vitarendezési eljárás céljából az Európai Adatvédelmi Testület elé kell utalnia.

7.2.2 A módosított döntéstervezettel szembeni releváns és megalapozott kifogások más érintett felügyeleti hatóságok általi benyújtásának korlátai

182. További megvizsgálandó kérdést jelent a 60. cikk (5) bekezdésének 2. mondatával összefüggésben alkalmazott „(4) bekezdésben említett eljárás” hatálya. Ez különösen arra vonatkozik, hogy egyedi jogi korlátozások vonatkoznak-e az érintett felügyeleti hatóságokra vagy a fő felügyeleti hatóság által kiadott módosított döntéstervezettel szembeni releváns és megalapozott kifogás hatályára.

183. Emlékeztetni kell arra, hogy a fő felügyeleti hatóságot és a többi érintett felügyeleti hatóságot csak akkor köti a 60. cikk (6) bekezdése szerinti (módosított) döntéstervezet, ha az ellen nem nyújtottak be kifogást. Ha nem ez a helyzet, azaz ha a döntéstervezettel szemben a 60. cikk (4) bekezdésében előírt eljárásnak megfelelően valóban emeltek releváns és megalapozott kifogásokat, akkor az érintett felügyeleti hatóságot nem köti a döntéstervezet; ezenkívül a fő felügyeleti hatóság által a 60. cikk (5) bekezdésének 1. mondata alapján benyújtott módosított döntéstervezet más jogi eszköz, mint a 60. cikk (4) bekezdésében említett döntéstervezet. Ennek megfelelően az érintett felügyeleti hatóság releváns és megalapozott kifogást emelhet a módosított döntéstervezet ellen akkor is, ha a 60. cikk (4) bekezdésében említett négyhetes időszak alatt nem emelt kifogást a döntéstervezettel szemben.

184. A fő felügyeleti hatóság által a releváns és megalapozott kifogásoknak való helyt adás érdekében bevezetett változtatások ugyanis olyan új kérdéseket és problémákat vethetnek fel, amelyekkel az érintett felügyeleti hatóság nem ért egyet a módosított döntéstervezettel összefüggésben. A fenti iránymutatás szerint az érintett felügyeleti hatóságnak gondoskodnia kell arról, hogy az általa benyújtott minden releváns és megalapozott kifogásnak *„konkrét cikkekre/pontokra hivatkozva vagy egyéb egyértelmű utalásokkal kell megjelölnie a döntéstervezet [itt: módosított döntéstervezet] minden egyes olyan részét, amely hiányosnak vagy hibásnak minősül, illetve amelyből hiányoznak bizonyos, szükséges elemek”*⁶⁷.

185. Az Európai Adatvédelmi Testület határozottan arra ösztönzi a fő felügyeleti hatóságot, hogy ne csak a kifogást emelő érintett felügyeleti hatósággal, hanem az összes többi érintett felügyeleti hatósággal is előzetesen ossza meg a döntéstervezet módosítására irányuló szándékát. Ez biztosítani fogja, hogy a módosított döntéstervezet és annak indokolása ne érje váratlanul a többi érintett felügyeleti hatóságot, és segít megelőzni azt, hogy a javasolt változtatásokra negatívan reagáljanak.

186. A 60. cikk (5) bekezdése szerinti módosított döntéstervezet célja konszenzus elérése azokban a kérdésekben, amelyekről korábban nem született konszenzus. Következésképp az érintett felügyeleti hatóság nem emelhet releváns és megalapozott kifogást a módosított döntéstervezettel szemben, ha

⁶⁷ Lásd az Európai Adatvédelmi Testületnek az (EU) 2016/679 rendelet szerinti releváns és megalapozott kifogásról szóló 09/2020. sz. iránymutatását, 7. pont.

korábban nem volt releváns és megalapozott kifogás az adott kérdéssel kapcsolatban, és a fő felügyeleti hatóság nem módosította a döntéstervezetet az adott kérdés tekintetében.

8 A (MÓDOSÍTOTT) DÖNTÉSTERVEZET KÖTELEZŐ EREJE

187. A 60. cikk (6) bekezdése ismerteti a döntéshozatali eljárás utolsó lépését azokban az esetekben, amikor a fő felügyeleti hatóság és a többi érintett felügyeleti hatóság között konszenzus érhető el. Ebben az esetben a konszenzust az jelzi, hogy nem emeltek kifogást a (módosított) döntéstervezettel szemben, ami azt jelenti, hogy a 60. cikk (6) bekezdését kell alkalmazni. Ennek két jogkövetkezménye van:

- J úgy tekintendő, hogy a fő felügyeleti hatóság és a többi érintett felügyeleti hatóság egyetért a döntéstervezettel;
- J a döntés köti őket abban az értelemben, hogy a döntéstervezet kibocsátását követő értékelési eljárás véget ért.

8.1 Úgy kell tekinteni, hogy a döntéstervezettel egyetértenek

188. Először is, a 60. cikk (6) bekezdése kimondja, hogy kifogás hiányában úgy kell tekinteni, hogy a felügyeleti hatóságok teljes egészében egyetértenek a (módosított) döntéstervezettel. Az „*úgy kell tekinteni, hogy egyetértenek*” kifejezés egyértelművé teszi, hogy az érintett felügyeleti hatóságoknak nem kell kifejezetten jóváhagyniuk a (módosított) döntéstervezetet. Az általános adatvédelmi rendelet hallgatólagos megállapodást ír elő, és feltételezi, hogy a felügyeleti hatóságok sikeresen konszenzusra jutottak az együttműködési eljárás során. Ez a hallgatólagos megállapodás a (módosított) döntéstervezet tartalmára vonatkozik.

8.2 A döntéstervezet rájuk nézve kötelező

189. Mivel feltételezhető, hogy a fő felügyeleti hatóság és a többi érintett felügyeleti hatóság egyetért, köti őket a (módosított) döntéstervezet tartalma. Ez valamennyi érintett felügyeleti hatóságra nézve azonnali kötelező erővel bír. Ez azt jelenti, hogy a nemzeti jog szerinti bármely további intézkedés – például panasz elutasítása – elfogadásának szigorúan összhangban kell lennie az elfogadott döntéstervezettel.

190. A kötelező hatálynak két különböző dimenziója különböztethető meg, nevezetesen a (módosított) döntéstervezet hatálya alá tartozó jogalanyok (fő felügyeleti hatóság/érintett felügyeleti hatóságok) és a (módosított) döntéstervezet hatálya tekintetében.

191. Először is, mind a fő felügyeleti hatóságot, mind a többi érintett felügyeleti hatóságot köti a (módosított) döntéstervezet, mivel nem emeltek, illetve nem tartottak fenn kifogást. A kötelező hatály jogkövetkezménye az, hogy ebben az esetben a (módosított) döntéstervezetet nem lehet tovább módosítani vagy azt követően visszavonni⁶⁸. A fő felügyeleti hatóság (60. cikk (7) bekezdés) vagy az érintett felügyeleti hatóság (60. cikk (8) bekezdés) vagy a két felügyeleti hatóság által közös formában (60. cikk (9) bekezdés) elfogadandó döntés a (módosított) döntéstervezeten alapul.

192. A döntés csak a fő felügyeleti hatóságot és az együttműködési eljárásban részt vevő többi érintett felügyeleti hatóságot köti. Az ezen eljárás során hozott döntés csak azokat a felügyeleti hatóságokat

⁶⁸ A törvény által előírt bizonyos kivételes esetekben továbbra is szükség lehet ilyen változtatásokra vagy visszavonásra; lásd a 207. pontot.

kötheti, amelyek részt vettek az együttműködési eljárásban (azaz amelyek hivatalosan megerősítették a 60. cikk szerinti eljárás keretében az érintett felügyeleti hatóságként betöltött szerepüket), és lehetőséget kaptak arra, hogy releváns és megalapozott kifogást emeljenek a döntéstervezettel szemben. A többi felügyeleti hatóságnak nem volt lehetősége arra, hogy az együttműködési eljárás során kifejtse álláspontját, és nem emelhetett releváns és megalapozott kifogást a döntéstervezettel szemben.

193. Ezért ha egy olyan érintett felügyeleti hatóság, amelynek panaszát a folyamatban lévő eljárás keretében lehetne kezelni, kéri a fő felügyeleti hatóságot, hogy ügyét vonja be ebbe az eljárásba, csatlakozik az együttműködési eljáráshoz a döntéstervezet benyújtása előtt, és lehetősége lenne releváns és megalapozott kifogást emelni, az eljárás folytatódhat, és az „új” érintett felügyeleti hatóságot köti a döntéstervezet, feltéve, hogy teljesülnek a 60. cikk (6) bekezdésében foglalt követelmények.
194. Ezzel szemben, ha egy olyan érintett felügyeleti hatóság, amelynek a panasz a folyamatban lévő együttműködési eljárás keretében kezelhető, csak a 60. cikk (4) bekezdésében vagy a 60. cikk (5) bekezdésében előírt határidő lejártá után küldi meg ügyét a fő felügyeleti hatóságnak, hogy azt a többi felügyeleti hatóság ügyéhez kapcsolják (pl. mert a felügyeleti hatóság a határidők lejártá után kapott panaszt ugyanarra a jogsértésre vonatkozóan), és ezért nem volt lehetősége releváns és megalapozott kifogást emelni, ennek az érintett felügyeleti hatóságnak nagyon gondosan mérlegelnie kell, hogy e célból nem kellene-e inkább egy új együttműködési eljárást indítani, mivel ha felkéri a fő felügyeleti hatóságot, hogy a folyamatban lévő eljárás keretében ebben a szakaszban kapcsolja hozzá az új ügyet a meglévőkhöz, az érintett felügyeleti hatóság *de facto* lemond arról a lehetőségről, hogy kifogást emeljen a döntéssel szemben⁶⁹.
195. Az Európai Adatvédelmi Testület úgy véli, hogy a fő felügyeleti hatóságnak elvben nem kell folyamatosan ellenőriznie, hogy valamennyi lehetséges érintett felügyeleti hatóság, amelynek olyan ügye van, melyet hozzá lehet kapcsolni a folyamatban lévő eljárásokhoz, tájékoztatást kap-e a folyamatban lévő együttműködési eljárásról.
196. A 60. cikk (6) bekezdése által a konkrét döntés számára biztosított kötelező erő tehát szigorúan a konkrét együttműködési eljárásra korlátozódik. Az együttműködési eljárás egy konkrét kérdéssel foglalkozik, és célja, hogy konszenzust érjen el az adott ügyben.
197. Ezért a döntésnek a 60. cikk (6) bekezdése szerinti kötelező ereje mellett egy adott együttműködési eljárás eredménye az esetleges hasonlóságok ellenére sem terjeszthető ki automatikusan más együttműködési eljárásokra. Az 51. cikk (2) bekezdése szerint azonban minden felügyeleti hatóságnak hozzá kell járulnia az általános adatvédelmi rendelet következetes alkalmazásához, ezért a fő felügyeleti hatóság újra felhasználhatja az ugyanazon vagy különböző adatkezelőt és az általános adatvédelmi rendelet ugyanazon megsértését érintő korábbi együttműködési eljárás során elfogadott döntéstervezet szövegét és következtetéseit a szóban forgó eljárás felgyorsítása érdekében, amennyiben úgy ítéli meg, hogy ez a jelenlegi esetben is megkönnyítheti a megállapodás elérését.
198. Az Európai Adatvédelmi Testület úgy véli, hogy egy adott döntésnek a 60. cikk (6) bekezdése szerinti kötelező ereje nem terjedhet ki olyan absztrakt jogi kérdések tisztázására, amelyek nem kapcsolódnak

⁶⁹ Lásd a 22. és a soron következő pontokat.

a valós ügghöz. Annak a felügyeleti hatóságnak, amely absztrakt jogi kérdések tisztázását kívánja kérni az Európai Adatvédelmi Testülettől, ehelyett a 64. cikk (2) bekezdése szerinti eljárást kell mérlegelnie, ha a kérdés általánosan alkalmazandó kérdésre vonatkozik, vagy egynél több tagállamban fejt ki hatást.

9 60. CIKK (7) BEKEZDÉS – A FŐ FELÜGYELETI HATÓSÁG ELFOGADJA A DÖNTÉST ÉS KÖZLI AZT

9.1 Általánosságban

199. A 60. cikk (7)–(9) bekezdése az azt követő különböző forgatókönyvekkel foglalkozik, hogy döntéstervezet kötelezővé vált a fő felügyeleti hatóságra és a többi érintett felügyeleti hatóságra nézve. Ezek a lépések azután következhetnek, hogy:

- (i) az előző fejezetben megállapított eljárást lezárták és konszenzusra jutottak; vagy
- (ii) a Testület lezárta a vitarendezést.

200. A fent említett bekezdések a következőket vázolják fel:

- (i) mely felügyeleti hatóság hozza meg a jogerős döntést a korábbi lépéseket követően; és
- (ii) mely felügyeleti hatóság értesíti vagy tájékoztatja az adatkezelőt, az adatfeldolgozót, illetve a panaszost.

201. A 60. cikk (7) bekezdése rendelkezik arról az eljárásról, amelyet abban az esetben kell követni, ha a fő felügyeleti hatóságnak az adatkezelőt vagy adatfeldolgozót célzó döntést kell elfogadnia. A 60. cikk (8) és (9) bekezdése csak a panaszon alapuló esetekben releváns. A 60. cikk (8) bekezdése azokat az eseteket szabályozza, amikor a döntés visszautasítja vagy elutasítja a panaszt, és a döntést a panaszt fogadó felügyeleti hatóság(ok)nak kell elfogadnia⁷⁰. Végül a 60. cikk (9) bekezdése egyértelművé teszi, hogy milyen eljárást kell követni abban az esetben, ha a panasz egyes részeit visszautasítják vagy elutasítják, és az erre vonatkozó, a panaszost érintő döntést a panaszt fogadó felügyeleti hatóság fogadja el, míg a panasz többi részére vonatkozóan eljárnak, és az adatkezelőt vagy adatfeldolgozót érintő döntést a fő felügyeleti hatóság hozza meg.

202. E kapcsolat miatt a 60. cikk (7) bekezdéséhez kapcsolódó számos fogalom és megállapítás értelemszerűen érvényes lesz a 60. cikk (8) és (9) bekezdésére is.

9.2 A fő felügyeleti hatóság jogerős döntésének elfogadása

203. A 60. cikk (7) bekezdésének 1. mondata megállapítja, hogy a fő felügyeleti hatóságnak döntést kell elfogadnia. Ez az elfogadás az alábbiak valamelyikét jelenti:

- a 60. cikk (6) bekezdése alapján elért konszenzus végrehajtása nemzeti döntés révén; és/vagy

⁷⁰ A 60. cikk különleges szerepet biztosít azon érintett felügyeleti hatóság(ok) számára, amely(ek)hez az eljárás tárgyát jelentő panaszt benyújtották. Mindezt a 60. cikk (8) bekezdéséről és a 60. cikk (9) bekezdéséről szóló részben tárgyaljuk bővebben. Az említett felügyeleti hatóságok és más érintett felügyeleti hatóságok összetévesztésének elkerülése érdekében a „*panaszt fogadó felügyeleti hatóság*” kifejezést használjuk. Fontos megjegyezni, hogy még a fő felügyeleti hatóság is betöltheti a panaszt fogadó felügyeleti hatóság szerepét.

- az Európai Adatvédelmi Testület 65. cikk szerint elfogadott kötelező erejű döntése alapján hozott nemzeti döntés útján történő végrehajtás, a 65. cikk (6) bekezdésében előírt eljárásnak megfelelően.

204. A nemzeti döntésnek mindkét esetben teljes mértékben érvényre kell juttatnia a 60. cikk (6) bekezdése alapján elért kötelező erejű konszenzust és/vagy az Európai Adatvédelmi Testület 65. cikk szerinti döntésében meghatározott kötelező erejű utasításokat⁷¹.

205. Ugyanakkor a fő felügyeleti hatóságnak a formátumot a nemzeti közigazgatási szabályokhoz kell igazítania. Végül a nemzeti döntés elfogadása előtt tisztán szerkesztési változtatásokat hajthat végre⁷².

206. A 60. cikk (7) bekezdése nem határoz meg konkrét határidőt, amelyen belül az elfogadásnak meg kell történnie. Mindazonáltal az elfogadásnak a lehető leggyorsabban meg kell történnie, összhangban a megfelelő ügyintézés elvével. Ezzel szemben, ha ezt a pontot egy egységességi eljárást követően érik el, a 65. cikk (6) bekezdésében előírt egy hónapos határidő alkalmazandó.

207. Előfordulhatnak azonban kivételes helyzetek, amikor egy olyan döntés elfogadása, amely végrehajtja azokat a következtetéseket, amelyek a felügyeleti hatóságokra a 60. cikk (6) bekezdése értelmében kötelezőek, hatással lenne a nemzeti döntés jogszerűségére. Ennek oka lehet az EUB olyan ítélete, amelynek értelmezése eltér a többi érintett felügyeleti hatóságra és a fő felügyeleti hatóságra nézve kötelező értelmezéstől, vagy jogszabályváltozás. Ilyen körülmények esetén az új tényekről tudomást szerző érintett felügyeleti hatóságnak haladéktalanul tájékoztatnia kell a fő felügyeleti hatóságot, és fordítva. Ezt követően a fő felügyeleti hatóságnak ennek megfelelően tájékoztatnia kell a többi érintett felügyeleti hatóságot, és a megváltozott körülményeket figyelembe vevő új döntéstervezetet kell benyújtania a többi érintett felügyeleti hatóságnak. Ezt az új döntéstervezetet a lehető legnagyobb mértékben össze kell hangolni az előző döntéstervezettel a már kialakított konszenzus felhasználása érdekében.

9.3 Közlés és tájékoztatás

208. A döntés elfogadását követően a fő felügyeleti hatóság értesíti a döntés címzettjét vagy címzettjeit a döntésről. Panaszon alapuló esetekben a panaszt fogadó felügyeleti hatóság(ok) a panaszos(ok)at is tájékoztatja a döntésről. Bár az általános adatvédelmi rendelet nem határozza meg a „közlés” és a „tájékoztatás” fogalmát, azokat a nemzeti jog meghatározhatja. Az EUB azonban egyértelművé tette, hogy a közlési kötelezettség akkor teljesül, ha a címzett olyan helyzetbe kerül, hogy ténylegesen tudomást szerezhet a döntés létezéséről és annak okairól, hogy az intézmény miért kívánja azt indokolni⁷³.

⁷¹ Lásd a 114. pontot és a 192. pontot. Lásd az Európai Adatvédelmi Testületnek az általános adatvédelmi rendelet 65. cikke (1) bekezdése a) pontjának alkalmazásáról szóló 03/2021. sz. iránymutatásának 50. pontját (nyilvános konzultációra szánt változat).

⁷² Lásd az 58. lábjegyzetet.

⁷³ Bővebben lásd a C-6/72. sz. ügyben hozott ítéletet, a T-121/96. és a T-151/96. sz. egyesített ügyekben hozott ítéletet (40. o.), valamint a C-115. és a 116/81. sz. egyesített ügyekben hozott ítéletet (13. o.).

209. A fentiekkel összhangban úgy tűnik, hogy a 60. cikk (7)–(9) bekezdése formálisabbnak tekinti a „közlés” kifejezést, mivel azt az a döntés által esetlegesen hátrányos következményeket elszenvedő féllel való kommunikációra használja, aki esetleg meg kívánja támadni a döntést⁷⁴.
210. Ezért a 60. cikk (7)–(9) bekezdése tekintetében, amikor a felügyeleti hatóság a címzettel közli a döntést, a nemzeti jogszabályainak megfelelő nyelven rendelkezésre kell bocsátania a döntés teljes másolatát. Ezenkívül az a tagállam, amelyben a döntést közzétették, lesz az a tagállam, amelyben a döntést meg lehet támadni, és – amint azt az alábbiakban vázoljuk – fel kell hívni azon felek figyelmét, akiket csupán tájékoztattak, hogy a bírósági eljárást az adott tagállamban kell kezdeményezni.
211. Mindenesetre a 60. cikk (7) bekezdésével összefüggésben azt követően, hogy a fő felügyeleti hatóság közölte a döntést⁷⁵ az adatkezelő, illetve adatfeldolgozó tevékenységi központjával vagy egyetlen tevékenységi helyével, tájékoztatja a többi érintett felügyeleti hatóságot és a Testületet a szóban forgó döntésről, beleértve az alábbi alszakaszban meghatározott információkat is. E célból a felügyeleti hatóságnak az Európai Adatvédelmi Testület információs rendszerében a jogerős döntésről szóló értesítés 60. cikke szerinti eljárást kell alkalmaznia.
212. Amellett, hogy biztosítja az érintett felügyeleti hatóságok számára az átláthatóságot, elengedhetetlen, hogy ezeket az információkat a Testület rendelkezésére bocsássák, mert a felügyeleti hatóságok így tudnak eleget tenni az 51. cikk (2) bekezdésében előírt azon kötelezettségüknek, hogy elősegítsék az általános adatvédelmi rendelet egységes alkalmazását. Így ugyanis el tudják kerülni azt, hogy az általános adatvédelmi rendeletet ne egységesen alkalmazzák, amennyiben a jövőben hasonló ügyet kell kezelniük.
213. Ezt követően a panaszt fogadó felügyeleti hatóság(ok)nak a nemzeti jogszabályokkal és/vagy gyakorlattal összhangban tájékoztatnia (tájékoztatniuk) kell a panaszost a panasz eredményéről. Ezen túlmenően a panaszt fogadó felügyeleti hatóság(ok)nak a 77. cikk (2) bekezdése szerint tájékoztatniuk kell a panaszosukat (panaszosaikat) arról, hogy bírósági jogorvoslatot kérhetnek a fő felügyeleti hatóság tagállamának bírósága előtt, amennyiben a 78. cikk (1) bekezdése értelmében a fő felügyeleti hatóság döntés érinti őket⁷⁶.

9. példa: Miután a média beszámol arról, hogy a HappyCompany nevű cég adatkezelési tevékenységének törvényességével kapcsolatban kételyek merültek fel, több magánszemély panaszt tesz a helyi felügyeleti hatóságánál. A fő felügyeleti hatóság az azonosítását követően úgy dönt, hogy a panaszokat egyetlen ügyként kezeli, mivel azok ugyanarra az adatkezelési tevékenységre és ugyanarra a jogsértésre vonatkoznak. A fő felügyeleti hatóság döntésének elfogadását és a döntésnek az adatkezelővel való közlését követően a panaszt fogadó felügyeleti hatóságok mindegyike tájékoztatja panaszosait a döntésről. Ennek során a panaszt fogadó felügyeleti hatóságok arról is tájékoztatják a panaszosokat, hogy ténylegesen jogorvoslatot kérhetnek a fő felügyeleti hatóság tagállamában.

⁷⁴ Lásd az Európai Adatvédelmi Testület 03/2021. sz. iránymutatását az általános adatvédelmi rendelet 65. cikke (1) bekezdése a) pontjának, 78. cikkének és (143) bekezdésének alkalmazására vonatkozóan, 55. pont.

⁷⁵ Lásd még a „*döntéstervezet*” kifejezésről szóló 5.2.2. szakaszt az alaki követelményekkel kapcsolatban.

⁷⁶ A panaszt fogadó felügyeleti hatóságnak képesnek kell lennie arra, hogy a fő felügyeleti hatóság által elfogadott döntés alapján azonosítsa az érintett bíróságot.

214. A fő felügyeleti hatóságnak ezen a ponton tájékoztatnia kell az adatkezelőt, illetve az adatfeldolgozót a 60. cikk (10) bekezdése szerinti kötelezettségeiről és a meg nem felelés lehetséges következményeiről.

9.1 A releváns tények és indokok összefoglalása

215. Amikor a fő felügyeleti hatóság tájékoztatja a többi érintett felügyeleti hatóságot és a Testületet, összefoglalja⁷⁷ a szóban forgó döntéssel kapcsolatos releváns tényeket és indokokat. Ennek az összefoglalónak tartalmaznia kell a döntés hivatalos lépéseit és indokait, valamint tartalmát.

216. Az összefoglalónak legalább a következő információkat kell tartalmaznia⁷⁸:

-) a jogerős döntés kelte;
-) a fő felügyeleti hatóság és más érintett felügyeleti hatóságok azonosítása;
-) az adatkezelő(k) és/vagy adatfeldolgozó(k) neve;
-) a releváns jogi következtetések (megsértett rendelkezések/nem biztosított jogok⁷⁹) az ügy ténybeli alapjával kapcsolatban⁸⁰;
-) az eljárás eredménye és adott esetben a meghozott korrekciós intézkedések⁸¹.

217. Az esettől függően az összefoglalónak lehetővé kell tennie a Testület bármely tagja számára, hogy megértse a döntés tárgyát és következtetését. Javasolt, hogy a fő felügyeleti hatóság angol nyelven is küldje meg a döntést. Ehhez az Európai Adatvédelmi Testület információs rendszerének megfelelő mezőit kell használni.

10 60. CIKK (8) BEKEZDÉS – A PANASZ VISSZAUTASÍTÁSA/ELUTASÍTÁSA

218. A 60. cikk (8) bekezdése arra a helyzetre vonatkozik, amikor az érintett felügyeleti hatóságok – beleértve a fő felügyeleti hatóságot is – arról állapodtak meg, hogy a panaszt teljes egészében visszautasítják vagy elutasítják, vagy ha az Európai Adatvédelmi Testület a 65. cikk alapján erre a következtetésre jutott. A panaszt fogadó felügyeleti hatóság lehet a fő felügyeleti hatóság vagy egy másik érintett felügyeleti hatóság is. Három kötelezettséget vezet be azon felügyeleti hatóság számára, amelyhez a panaszt benyújtották:

-) a döntés elfogadása;
-) a döntés közlése a panaszossal;
-) az adatkezelő tájékoztatása.

Ezt a 60. cikk (7) bekezdésétől eltérve kell megtenni.

⁷⁷ Ez nem ugyanaz, mint a döntés összefoglalója.

⁷⁸ Ezeket az információkat az Európai Adatvédelmi Testület információs rendszerének „final decision” (jogerős döntés) formanyomtatványában kitöltendő mezők tartalmazzák.

⁷⁹ Ennek oka 23. cikk szerinti korlátozások is lehetnek.

⁸⁰ Lásd például a „Description of the Cooperation Case” (Együttműködési ügy leírása) és a „GDPR Legal reference” (GDPR jogi hivatkozás) mezőket.

⁸¹ Lásd pl.: „Kind of Decision” (Döntés típusa).

10.1 A (7) bekezdéstől eltérve

219. A 60. cikk (8) bekezdése eltérést vezet be attól a helyzettől, amikor a fő felügyeleti hatóság elfogadja a döntést, és közli azt az adatkezelő vagy adatfeldolgozó Unión belüli fő vagy egyedüli tevékenységi helyével. Kizárólag abban az esetben alkalmazandó, ha a panaszt visszautasítják vagy teljes egészében elutasítják.
220. Bár az egyablakos ügyintézési mechanizmusban általában továbbra is a fő felügyeleti hatóságnak kell az adatkezelő/adatfeldolgozó egyetlen kapcsolattartójának lennie a határokon átnyúló adatkezelés tekintetében, ebben a konkrét helyzetben az érintett felügyeleti hatóságnak tájékoztatnia kell az adatkezelőt/adatfeldolgozót az ügy visszautasításáról vagy elutasításáról.

10.2 A „visszautasítás/elutasítás” kifejezés

221. A visszautasítás és az elutasítás fogalma nemzeti szinten eltérő meghatározásokat tartalmazhat, ezért eltérő eljárási/közigazgatási következményekkel járhat. Az általános adatvédelmi rendelet azonban mindig utal mindkét esetre, vagyis a visszautasításra és az elutasításra⁸².
222. Az EUB állandó ítélkezési gyakorlata szerint a jelentésének és hatályának meghatározása céljából a tagállami jogra kifejezett utalást nem tartalmazó uniós jogi rendelkezést az egész Unióban önállóan és egységesen kell értelmezni, figyelembe véve nemcsak annak szövegét, hanem a kontextusát és a szóban forgó szabályozás célját is. Ez következik az uniós jog egységes alkalmazásának követelményéből és az egyenlőség elvéből⁸³.
223. Azzal kapcsolatban, hogy mit jelent a visszautasítás/elutasítás, hivatkozni lehet a 60. cikk (9) bekezdésének szövegére, amely szerint a visszautasítást/elutasítást szembe kell állítani azzal, amikor a panasszal kapcsolatban „*eljárnak*”. Meg kell jegyezni, hogy a 60. cikk (9) bekezdése arra utal, hogy a fő felügyeleti hatóság fogadja el „*az adatkezelővel kapcsolatos intézkedéseket érintő részre vonatkozó döntést*”, amely esetben a fő felügyeleti hatóság közli az adatkezelővel/adatfeldolgozóval a döntést, míg az érintett felügyeleti hatóság fogadja el „*a panasz visszautasított vagy elutasított részére*” vonatkozó döntést”, amely esetben a határozatot a panaszt fogadó felügyeleti hatóság közli a panaszossal. Így a 60. cikknek a 60. cikk (8) bekezdésével összefüggésben értelmezett (9) bekezdése értelmezhető úgy, hogy a panasznak a 60. cikk szerinti eljárás eredményeként történő visszautasítása/elutasítása azzal jár, hogy az elfogadandó jogerős döntés (adott része) nem tartalmaz semmilyen intézkedést az adatkezelővel kapcsolatban.
224. Ebből a szempontból úgy tekinthető, hogy egy ilyen döntés hátrányosan érinti a panaszost. Ezt megerősíti az általános adatvédelmi rendelet jogalkotási folyamata is, amelyben általánosabban utaltak a panaszossal számára „*hátrányos*” döntésekre⁸⁴. A bírósági jogorvoslathoz való jogra és a

⁸² Az érintett felügyeleti hatóságok előzetesen megállapodnak a döntés érdemi következményeiről. A következményeket a nemzeti joggal összhangban kell végrehajtani, például visszautasítás vagy elutasítás révén.

⁸³ Lásd pl. a C-617/15. sz., Hummel Holding ügyben hozott ítélet 22. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot.

⁸⁴ Lásd: <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14788-2014-REV-1/en/pdf> Ebben a változatban a rendelkezés szövege a következő volt: „*Ha a közösen elfogadott döntés panaszon alapul, és amennyiben hátrányosan érinti a panaszost – különösen, ha a panaszt visszautasítják, elutasítják vagy csak részben adnak neki helyt –, minden felügyeleti hatóság, amelyhez ilyen panaszt nyújtottak be, elfogadja az egységes döntést, és azt megküldi a panaszosnak*”, 36. o.

panaszoshoz való közelségre való kifejezett hivatkozás (lásd különösen a 213. pontot) arra enged következtetni, hogy a panaszosok tekintetében hozott hátrányos döntéseknek ebbe a kategóriába kell tartozniuk. Amennyiben a panasznak a jogerős döntés egyik szintjén sem adnak helyt, és a fő felügyeleti hatóság az adatkezelővel/adatfeldolgozóval kapcsolatban nem hoz semmilyen intézkedést a döntésben, az adatkezelőnek/adatfeldolgozónak nem fűződik érdeke ahhoz, hogy bírósági jogorvoslattal éljen a tevékenységi központja szerinti tagállamban. A panaszosnak viszont érdeke fűződik ahhoz, hogy saját tagállamán belül és saját nyelvén megtámadja az őt hátrányosan érintő döntéseket⁸⁵.

225. Így a panaszt (vagy annak egy részét) visszautasító vagy elutasító döntést úgy kell értelmezni, mint olyan helyzetet, amelyben a fő felügyeleti hatóság a panasz kezelése során megállapította, hogy nincs jogalap eljárni a panaszos követelésével kapcsolatban, és az adatkezelővel szemben semmilyen intézkedésre nem került sor. Ebben az esetben a panaszt – az esettől függően – a panaszt fogadó felügyeleti hatóság által elfogadott döntéssel vissza kell utasítani vagy el kell utasítani⁸⁶.
226. A 60. cikk (8) bekezdése alapján kapott értesítést a panaszos felhasználhatja a felügyeleti hatóság által hozott döntéssel szembeni jogorvoslat jogának gyakorlására. Mivel ezt a döntést a panaszt fogadó felügyeleti hatóságnak kell elfogadnia, ez lehetővé teszi a panaszos számára, hogy az illetékes bírósághoz forduljon a 78. cikk (3) bekezdése és az Alapjogi Charta 47. cikke értelmében (a panaszos tagállamában lévő bíróság megkeresésével, mivel a döntést az adott tagállamban az illetékes felügyeleti hatóság fogadja el)⁸⁷.
227. Ez azt jelenti, hogy a 60. cikk (8) és (9) bekezdésének, valamint a 60. cikk (7) bekezdése utolsó mondatának alkalmazásában az együttműködési eljárás eredményeként hozott döntésnek egyértelműen elő kell írnia a panasz visszautasítását vagy elutasítását, vagy a fő felügyeleti hatóság által az adatkezelővel kapcsolatban meghozandó intézkedést annak érdekében, hogy a fő felügyeleti hatóság és az érintett felügyeleti hatóság a 60. cikk (8), (9) vagy (7) bekezdésének megfelelően ennek megfelelően irányíthassa a vonatkozó nemzeti döntések ezt követő elfogadását.
228. Amennyiben a nemzeti jog úgy rendelkezik, a felügyeleti hatóságoknak a visszautasítás/elutasítás e fogalommeghatározásaira, valamint a panasz visszautasításának/elutasításának eseteit meghatározó nemzeti közigazgatási gyakorlatokra kell támaszkodniuk, és ezekben az esetekben ennek megfelelően kell eljárniuk⁸⁸. Mindenesetre az előző szakaszokban jelzettek szerint megosztott döntéstervezetnek

⁸⁵ Lásd még a C-645/19. sz. Facebook-ügyre vonatkozó főtanácsnoki indítványt. Az indítvány 105. pontjában a következőket állapítja meg:

„Úgy tűnik, hogy a határozatok meghozatalára vonatkozó illetékesség átadásának és a szükség szerint esetlegesen kétszintű határozathozatalnak (a fő felügyeleti hatóság jár el az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó tekintetében, valamint a helyi hatóság a panaszos tekintetében) e mechanizmusai kifejezetten annak elkerülésére irányulnak, hogy az érintetteknek »körbe kelljen járniuk« az Európai Unió tárgyalótermeit az eljárni elmulasztó felügyeleti hatósággal szembeni eljárás megindítása érdekében”.

⁸⁶ Lehetőség szerint összhangban az alkalmazandó nemzeti rendelkezésekkel, amennyiben azok meghatározzák a visszautasítás/elutasítás pontos hatályát.

⁸⁷ Lásd a (141) preambulumbekendést: *„jogosult arra, hogy [...] a Charta 47. cikkével összhangban hatékony bírósági jogorvoslattal éljen [...], ha a felügyeleti hatóság részben vagy egészben elutasítja vagy megalapozatlannak tekinti a panaszát [...]”.*

⁸⁸ A felügyeleti hatóságoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az ilyen fogalommeghatározások alkalmazása összhangban legyen az e szakaszban meghatározott fogalmak értelmezésével.

egyértelműen meg kell indokolnia, hogy a panaszt miért utasítják vissza/utasítják el a vonatkozó nemzeti jogszabályok alapján.

229. Fontos megjegyezni, hogy ebben a szakaszban a visszautasítás vagy elutasítás különbözik a visszautasításnak vagy elutasításnak a panasztételi eljárás átvilágítási szakaszában történő esetleges megállapításától. Amint azt az 50. pontban kiemeltük, ez az átvilágítás megelőzi a panasznak a fő felügyeleti hatósághoz történő benyújtását, és azt a panaszt fogadó felügyeleti hatóság végzi el. Ilyen esetben a panaszt az együttműködési szakasz elérése előtt visszautasítanak vagy elutasítanak.
230. Azt is el kell ismerni, hogy előfordulhatnak olyan helyzetek, amikor az egyablakos ügyintézési eljárás eredménye nem érinti hátrányosan az érintett érdekeit a fő felügyeleti hatóság által a panasz kezelése során tett lépések miatt. Ilyen esetekben a fő tényező a jogalap bizonyított megszűnése, azaz a panaszos a fő felügyeleti hatóság beavatkozása révén tudta érvényesíteni jogait az adatkezelővel szemben, amely időközben eleget tett a panaszos követelésének. Ilyen esetekben, feltéve, hogy a panaszost az eljárás során tájékoztatták az elért kedvező eredményről, a fő felügyeleti hatóság dönthet úgy, hogy a továbbiakban nem tesz lépéseket az adatkezelővel szemben, azaz a fent említett tényezők egyike sem alkalmazható a visszautasítás/elutasítás, illetve az intézkedés meghozatala tekintetében.
231. Ez különösen igaz a békés vitarendezési helyzetre, azaz arra a helyzetre, amikor az ügyet az érintett megelégedésére oldották meg, ha a fő felügyeleti hatóság megállapította a panaszban hivatkozott jogsértést, és amikor a panaszos beleegyezett a panasz békés úton történő rendezésébe. Ez a helyzet a 60. cikk (7) bekezdésének hatálya alá tartozik. Ugyanis, amint arra már rámutattunk, a döntés nem érinti hátrányosan a panaszost, aki elégedettségét fejezte ki a javasolt egyezséggel kapcsolatban, és mint ilyent nem fogadhatja el a panaszt fogadó felügyeleti hatóság a 60. cikk (8) vagy (9) bekezdése alapján – mivel nincs szó visszautasításról vagy elutasításról. Ilyen esetben a fő felügyeleti hatóságnak kell meghoznia a jogerős döntést⁸⁹, hogy az 56. cikk (6) bekezdése értelmében az adatkezelő/adatfeldolgozó egyetlen kapcsolattartójaként figyelembe vegye az elért egyezséget.
232. Ez azokra az esetekre is vonatkozik, amelyek nem tartoznak a békés vitarendezésbe, mivel a fő felügyeleti hatóság nem tett vagy nem kísérelhetett meg ilyen egyezséget, azonban a panasz kezelése során tett beavatkozása arra készítette az adatkezelőt, hogy véget vessen a jogsértésnek, és teljes mértékben kielégítse a panaszos követelését. Tekintettel erre az eredményre és az ügy sajátos körülményeire, a fő felügyeleti hatóság úgy ítélheti meg, hogy a szóban forgó panasz esetében a legmegfelelőbb döntés az ügyben való eljárás megszüntetése, figyelembe véve az elért megoldást, és anélkül, hogy bármilyen intézkedést hozna az adatkezelővel szemben⁹⁰.
233. Mivel azonban a fő felügyeleti hatóság valóban megállapította a jogsértést, annak a döntésnek, hogy az adatkezelővel szemben semmilyen intézkedést nem kell tenni, a panasz összes körülményének gondos értékelésén kell alapulnia annak érdekében, hogy az érintettek számára biztosított garanciák szintje változatlan maradjon.

⁸⁹ Mivel ez az általános szabály, lásd még a Bíróság C-645/19. sz. ügyben hozott ítéletének 56. pontját: „A fenti rendelet 60. cikke (7) bekezdésének megfelelően főszabály szerint a fő felügyeleti hatóság feladata, hogy az érintett, határokon átnyúló adatkezelés vonatkozásában döntést fogadjon el, [...]”.

⁹⁰ Ez nem érinti annak értékelését, hogy az 57. cikk (1) bekezdésének f) pontja értelmében a panaszt milyen mértékben kell kivizsgálni, amely tekintetében a felügyeleti hatóságok rendelkeznek mérlegelési jogkörrel.

234. Másrészről ebben az összefüggésben a jogerős döntést nem a panaszt fogadó felügyeleti hatóság hozza meg, hanem a fő felügyeleti hatóság, amint azt a (7) bekezdés előírja, még akkor is, ha az adatkezelővel szemben ilyen jogerős döntéssel nem kell fellépni – elismerve a fő felügyeleti hatóságnak a szóban forgó panasszal érintett adatkezelő egyetlen kapcsolattartójaként betöltött szerepét, valamint azt a tényt, hogy a jogsértés megállapítása hátrányosan érintheti az adatkezelőt. Ez lehetetlenné tenné a panaszos számára, hogy megtámadja a döntést a panasz benyújtásának helye szerinti tagállamban, függetlenül attól, hogy a panaszosnak még mindig van vagy nincs jogalapja jogorvoslással élni a felügyeleti hatósággal szemben. Ezt a konkrét ügyben a bíróságoknak kell eldönteniük. Ezért minden olyan esetben, amikor ez a forgatókönyv bekövetkezhet, a fő felügyeleti hatóságnak a panaszt fogadó felügyeleti hatóságon keresztül biztosítani kell, hogy a panaszost megfelelően tájékoztassák a panasz pozitív eredményéről és várható eredményéről, és a panaszos nem fejezi ki egyet nem értését.
235. Végül emlékeztetni kell arra, hogy arról, hogy az adatkezelővel szemben nem járnak el – még akkor sem, ha jogsértés történt –, a fő felügyeleti hatóságnak és a többi érintett felügyeleti hatóságnak meg kell egyeznie, ami azt jelenti, hogy az ügy valamennyi körülményét megfelelően figyelembe vették, beleértve a panaszos jogainak és szabadságainak garantálását is.

10. példa: Az elégedetlen ügyfél panaszt nyújt be az „A” tagállambeli helyi felügyeleti hatóságához. A felügyeleti hatóság elvégzi az előzetes átvilágítást, és továbbítja a panaszt a fő felügyeleti hatóságnak. A panasz beérkezését követően és az ügy kivizsgálása után a fő felügyeleti hatóság nem talál bizonyítékot a panasz alátámasztására. Ezért a fő felügyeleti hatóság nem tudja megállapítani a jogsértést, és arra a következtetésre jut, hogy a panaszt vissza kell utasítani/el kell utasítani, mivel nem történik intézkedés az adatkezelővel szemben. A fő felügyeleti hatóság egyetért egy ilyen értelmű döntéstervezettel, és mivel nem emelnek kifogást, a 60. cikk (8) bekezdése értelmében a panaszt fogadó felügyeleti hatóság elfogadja a panaszt visszautasító/elutasító nemzeti jogerős döntést, és arról értesíti a panaszost.

11. példa: Egy panaszos jelzi, hogy kérelmet küldött az adatkezelőnek, és nem kapott választ. Az adatvédelmi hatóság nem kap választ előzetes átvilágítási intézkedéseire. A panaszt fogadó felügyeleti hatóság elküldi az ügyet a fő felügyeleti hatóságnak. A fő felügyeleti hatóság megállapítja, hogy a kérelmet az adatkezelő honlapján megadott címhez képest téves/nem létező címre küldték (a panaszos a jelek szerint a honlapon említett kapcsolattartási címek ellenőrzése nélkül próbálta meg kérelmét egy contact@XXX.com címre küldeni). A fő felügyeleti hatóság egyetért egy olyan döntéstervezettel, amely szerint a panaszt vissza kell utasítani/el kell utasítani, mivel csupán a panaszos tévedéséről van szó. Mivel nem emelnek kifogást, a panaszt fogadó felügyeleti hatóság elfogadja a 60. cikk (8) bekezdése szerint a jogerős visszautasító/elutasító döntést, és erről értesíti a panaszost.

12. példa: Az elégedetlen ügyfél panaszt nyújt be az „A” tagállamban működő helyi felügyeleti hatóságához, azt állítva, hogy a HappyCompany webhely megsérti jogait. Az előzetes átvilágítás elvégzését követően a panaszt továbbítják a „B” tagállambeli fő felügyeleti hatósághoz. A fő felügyeleti hatóság vizsgálatot indít, de nem férhet hozzá a szóban forgó webhelyhez. További vizsgálódást követően megállapítja, hogy időközben az adatkezelő vállalat megszűnt. Ezért a vizsgálat nem folytatható, és a fő felügyeleti hatóság nem talál elegendő bizonyítékot a panaszos állításainak alátámasztására. A fő felügyeleti hatóság egyetért azzal a döntéstervezettel, hogy a panaszt el kell utasítani, mivel a panasz oka megszűnt. Mivel nem emelnek kifogást, a panaszt fogadó felügyeleti hatóság elfogadja a 60. cikk (8) bekezdése szerint a panaszt visszautasító/elutasító jogerős döntést, és erről értesíti a panaszost.

13. példa: Az elégedetlen ügyfél panaszt nyújt be a helyi felügyeleti hatóságnak azzal érvelve, hogy adatait a HappyCompany jogellenesen tárolja és kezeli, ami sérti a jogait. Az előzetes átvilágítás elvégzését követően a panasz átkerül a fő felügyeleti hatósághoz. A fő felügyeleti hatóság vizsgálatot indít, és az adatkezelő tájékoztatja arról, hogy a panaszos adatait valóban tárolják az ügyfélkapcsolatkezelő rendszerük hibája miatt, amely nem törölte kellő időben az információkat (preferenciák, vásárlási előzmények stb.); a fő felügyeleti hatóság által küldött levelet követően azonban azonnal törölték az információkat, és erről bizonyítékot szolgáltatnak a fő felügyeleti hatóságnak. Ezért a fő felügyeleti hatóság olyan döntéstervezetet oszt meg, amelyben megállapítja, hogy az adatkezelő jogsértést követett el, és ismerteti a fő felügyeleti hatóság beavatkozását követően orvosolt helyzetet, anélkül, hogy korrekciós intézkedéseket javasolna az adatkezelővel szemben, különösen azért, mert ez volt az első alkalom, hogy ilyen jogsértést követett el. Ennek megfelelően a fő felügyeleti hatóság a jogerős döntés 60. cikk (7) bekezdése szerinti elfogadásának lehetőségét javasolja. Mivel nem emelnek kifogást, a fő felügyeleti hatóság az említett irányvonalak mentén nemzeti jogerős döntést fogad el, és arról értesíti az adatkezelőt, míg a panaszt fogadó felügyeleti hatóság tájékoztatja a panaszost erről a döntésről.

10.3 A döntés elfogadása

236. A döntés elfogadására kötelezett felügyeleti hatóság az a felügyeleti hatóság, amelyhez a panasz(oka)t benyújtották. Ez több felügyeleti hatóságra is vonatkozhat. A felügyeleti hatóságnak a nemzeti jogszabályok által előírt módon kell eljárnia. Még abban az esetben is, ha a panaszt fogadó felügyeleti hatóság a fő felügyeleti hatóság, döntését a (7) bekezdéstől (*lex specialis* szabály) eltérve a (8) bekezdés szerinti eljárás szerint kell elfogadnia. Ezért a panaszt fogadó felügyeleti hatóság, amely a döntést elfogadja, lehet a fő felügyeleti hatóság, egy másik érintett felügyeleti hatóság, vagy mindkettő (vagy az összes), a panasz(ok) számától és jellegétől függően.
237. Amennyiben a panaszt egy vagy több érintett felügyeleti hatósághoz nyújtják be, a fő felügyeleti hatóság elkészíti a panasz(ok) visszautasításáról/elutasításáról szóló döntéstervezetet, az érintett felügyeleti hatóságok pedig jogerős döntést adnak ki az Európai Adatvédelmi Testület információs rendszerében, amelyet nemzeti szinten is elfogadnak, és bevezetik a szükséges nemzeti jogi rendelkezéseket.
238. Az érintett felügyeleti hatóságnak a döntés meghozatalakor teljes mértékben érvényre kell juttatnia a döntéstervezetet, amely a 60. cikk (6) bekezdése értelmében kötelező a fő felügyeleti hatóságra és más érintett felügyeleti hatóságokra és/vagy az Európai Adatvédelmi Testület 65. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti kötelező erejű döntését⁹¹.

10.4 Tájékoztatás és közlés

239. A döntés elfogadását követően a panaszt fogadó felügyeleti hatóság értesíti a panaszost és tájékoztatja az adatkezelőt/adatfeldolgozót⁹². Ezt minden panaszt fogadó felügyeleti hatóságnak a saját nemzeti jogszabályainak és gyakorlatának megfelelően, az e rendelkezésekben előírt nyelven kell megtennie. E célból a panaszt fogadó felügyeleti hatóság(ok) igénybe vehetik a fő felügyeleti hatóság segítségét annak érdekében, hogy az a nevében tájékoztassa az adatkezelőt/adatfeldolgozót. A panaszt fogadó felügyeleti hatóságnak minden esetben tájékoztatnia kell mind a panaszost, mind az adatkezelőt arról, hogy lehetséges van bírósági jogorvoslatért folyamodni a tagállamában.

⁹¹ A lehetséges változtatások hatályát a 207. pont ismerteti.

⁹² Lásd a közlés és a tájékoztatás közötti különbségről szóló 10.4. szakaszt.

240. A panaszt fogadó felügyeleti hatóságnak ezt követően a releváns tények és indokok összefoglalásával tájékoztatnia kell a többi érintett felügyeleti hatóságot és a Testületet a 9.4. szakaszban leírtak szerint. Ez a 60. cikk (7) bekezdésében említett, a fő felügyeleti hatóság által elfogadott döntésre vonatkozó tájékoztatási kötelezettség logikáján alapul, amely a többi érintett felügyeleti hatóság és a Testület egészének tájékoztatása révén biztosítja az egységességet. A nemzeti szinten jogerősen elfogadott tényleges döntésre vonatkozó információcsere – függetlenül attól, hogy melyik felügyeleti hatóság hozza meg a nemzeti jogerős döntést – célja a nemzeti döntések kölcsönös megismerésének biztosítása és az uniós jog végrehajtása során felmerülő következetlenségek elkerülése. Úgy tűnik tehát, hogy bár a 60. cikk (8) bekezdése nem írja elő kifejezetten az érintett felügyeleti hatóság számára, hogy foglalja össze a releváns tényeket és indokokat, ez olyan átfogó követelmény, amelynek célja az általános adatvédelmi rendelet egységes végrehajtásának biztosítása.

11 60. CIKK (9) BEKEZDÉS – RÉSZLEGES VISSZAUTASÍTÁS/ELUTASÍTÁS

241. A 60. cikk (9) bekezdése főként a 60. cikk szerinti eljárás eljárási lépése, amely azt követően alkalmazandó, hogy az érintett felügyeleti hatóságok megállapodtak egy olyan döntéstervezetben, amely mind az elfogadott részeket, mind a visszautasított/elutasított részeket tartalmazza, és amely kötelező rájuk nézve⁹³.

242. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy az eljárás ezen szakaszában már meghozták a részleges visszautasításról/elutasításról szóló döntést, és a döntéstervezetnek a visszautasításra/elutasításra vonatkozó, valamint a fő felügyeleti hatóság további intézkedéseire vonatkozó részeit egyértelműen megjelölték a döntéstervezetben. A felügyeleti hatóságnak csupán annyit kell tennie, hogy a 60. cikk (9) bekezdésében leírt szükséges elfogadási eljárások révén hivatalossá tegye a döntést. Így születik meg a nemzeti jogerős döntés, amelynek teljes mértékben érvényre kell juttatnia a döntéstervezetet – amely a 60. cikk (6) bekezdése értelmében kötelező az összes érintett felügyeleti hatóságra – és/vagy az Európai Adatvédelmi Testület 65. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti kötelező erejű döntését.

243. Ennek megfelelően a kapcsolódó közlési/tájékoztatási kötelezettségek megoszlanak a fő felügyeleti hatóság és a panaszt fogadó felügyeleti hatóságok között. A fő felügyeleti hatóság a panasz azon részeiről hoz döntést, amelyeket nem utasítottak vissza vagy utasítottak el a 10.2. szakaszban meghatározottaknak megfelelően. A fő felügyeleti hatóság közli a döntést az adatkezelővel, és erről tájékoztatja a panaszost; e tekintetben az Európai Adatvédelmi Testület úgy véli, hogy a fő felügyeleti hatóság az adminisztratív hatékonyság érdekében igénybe veheti a panaszt fogadó felügyeleti hatóság(ok) segítségét ezen információk panaszos(ok)nak történő továbbításában. Valamennyi panaszt fogadó felügyeleti hatóság döntést fogad el a hozzá benyújtott panasz visszautasított/elutasított részeire vonatkozóan, az előző szakaszban meghatározott megközelítést követve (lásd különösen a 239. pontot).

14. példa: Az elégedetlen ügyfél panaszt nyújt be a helyi felügyeleti hatóságnak azzal érvelve, hogy adatait a HappyCompany jogellenesen tárolja és kezeli, ami sérti a jogait. Az előzetes átvilágítás elvégzését követően a panasz átkerül a fő felügyeleti hatósághoz. A fő felügyeleti hatóság vizsgálatot indít, és az adatkezelő tájékoztatja arról, hogy a panaszos adatait valóban tárolják az ügyfélkapcsolatkezelő rendszerük hibája miatt, amely nem törölte kellő időben a felesleges információkat

⁹³ Lásd a 10.2. szakaszt. E fogalmak jelentése mindkét pont esetében azonos.

(preferenciák, vásárlási előzmények stb.). A panaszos bizonyos adatait azonban pénzügyi és adózási előírások miatt hosszabb ideig kell tárolni, és erről bizonyítékot szolgáltat a fő felügyeleti hatóságnak. Ezért a fő felügyeleti hatóság olyan döntéstervezetet oszt meg, amelyben a panasz bizonyos részeire vonatkozóan eljár, arra kötelezve az adatkezelőt, hogy véglegesen törölje a felesleges információkat, és megrovásban részesíti az adatkezelőt, de elismeri az adatkezelő azon jogát, hogy a jogszabályban előírtak szerint megőrizze a többi személyes adatot, valamint azt, hogy a panaszt fogadó felügyeleti hatóságnak el kell utasítania a panasz e részét. Mivel nem emelnek kifogást, a fő felügyeleti hatóság nemzeti jogerős döntést fogad el, amelyben felszólítja az adatkezelőt, hogy a szükségtelen információk törlése tekintetében tegyen eleget a panaszos kérésének, ezt közli az adatkezelővel, és erről tájékoztatja a panaszost; a panaszt fogadó felügyeleti hatóság nemzeti jogerős döntést fogad el, amelyben elutasítja a panaszt a szükséges információk törlése iránti kérelem tekintetében, és ezt közli a panaszossal, valamint tájékoztatja erről az adatkezelőt. A fő felügyeleti hatóság és az érintett felügyeleti hatóság az Európai Adatvédelmi Testület információs rendszerén keresztül összefoglalót küld a releváns tényekről és indokokról a többi felügyeleti hatóság és a Testület számára, mindegyiküknek a vonatkozó nemzeti jogerős döntések tekintetében.

12 60. CIKK (10) BEKEZDÉS – AZ ADATKEZELŐ VAGY ADATFELDOLGOZÓ ÁLTAL ELFOGADOTT INTÉZKEDÉSEK KÖZLÉSE A FŐ FELÜGYELETI HATÓSÁGGAL/HATÓSÁGOKKAL

244. A (10) bekezdés az egyablakos ügyintézési mechanizmus keretében felmerülő azon helyzettel foglalkozik, miután a fő felügyeleti hatóság közölte az adatkezelővel vagy adatfeldolgozóval a vele szemben hozott döntést, amely előírja az adatkezelő vagy adatfeldolgozó számára, hogy járjon el a panasz ügyében.
245. Ezt a döntést a 60. cikk (7) vagy (9) bekezdése szerint közlik, amennyiben a fő felügyeleti hatóság az adatkezelővel vagy adatfeldolgozóval szembeni panaszban foglalt sérelmek közül csak néhányal kapcsolatban jár el.
246. A 60. cikk (10) bekezdésének első mondata magában foglalja az adatkezelő vagy adatfeldolgozó azon kötelezettségét, hogy meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy biztosítsa a döntésnek való megfelelést, amely az 58. cikk (2) bekezdésében biztosított korrekciós hatáskört alkalmazza.
247. Az adatkezelő vagy adatfeldolgozó köteles biztosítani, hogy ezeket az intézkedéseket az EGT-ben található valamennyi olyan tevékenységi helye végrehajtsa, ahol a szóban forgó adatkezelésre sor kerül.
248. A 60. cikk (10) bekezdésének 2. mondata egy második kötelezettséget is tartalmaz az adatkezelő vagy adatfeldolgozó számára, nevezetesen azt, hogy közölnie kell a fő felügyeleti hatósággal minden olyan intézkedést, amelyet a döntésnek való megfelelés érdekében fogadott el, amennyiben az korrekciós intézkedéseket von maga után. Ez a kötelezettség biztosítja a végrehajtás eredményességét. Ez az alapja azon esetlegesen szükséges nyomonkövetési intézkedéseknek is, amelyeket a fő felügyeleti hatóságnak – szintén a többi érintett felügyeleti hatósággal együttműködve – meg kell kezdenie⁹⁴.

⁹⁴ Lásd a 4. szakaszt.

249. A 60. cikk (10) bekezdésének második mondata arra is kötelezi a fő felügyeleti hatóságot, hogy tájékoztassa a többi érintett felügyeleti hatóságot az adatkezelő vagy adatfeldolgozó által a vele szemben hozott döntésnek való megfelelés érdekében elfogadott intézkedésekről. Bár a fő felügyeleti hatóság számára nincs konkrét határidő arra, hogy ezeket az információkat a többi érintett felügyeleti hatóság rendelkezésére bocsássa, ezeket az információkat azonnal rendelkezésre kell bocsátania, amint megkapja azokat az adatkezelőtől vagy adatfeldolgozótól.

A többi érintett felügyeleti hatóság tájékoztatásakor a fő felügyeleti hatóságnak – amennyiben azt állapítja meg, hogy a meghozott intézkedések nem elégségesek – mérlegelnie kell, hogy az értékelését is rendelkezésre bocsátja, különösen annak eldöntéséhez, hogy szükség van-e további intézkedésekre.

13 60. CIKK (11) BEKEZDÉS – SÜRGŐSSÉGI ELJÁRÁS

250. A 60. cikk (11) bekezdése azokra a „rendkívüli körülményekre” vonatkozik, amelyek fennállása esetén a felügyeleti hatóság a 60. cikk szerinti eljárás során a 66. cikk szerinti sürgősségi eljárást alkalmazhatja.

251. Ezen iránymutatásban ennek megfelelően a hangsúly elsősorban a 60. cikk (11) bekezdésének szövegén lesz, vagyis azon feltételeken, amelyek alapján az egyablakos ügyintézési eljárás során a 66. cikkre lehet hivatkozni, valamint ennek a folyamatban lévő egyablakos ügyintézési eljárásra gyakorolt következményein.

13.1 A 66. cikkre való hivatkozás feltételei

252. Ahhoz, hogy a felügyeleti hatóság a 60. cikk (11) bekezdése alapján a 66. cikk szerinti sürgősségi eljárást igénybe vehesse, a következő **kumulatív** feltételeknek kell teljesülniük:

-) a felügyeleti hatóság érintett felügyeleti hatóság;
-) rendkívüli körülmények állnak fenn;
-) az illetékes felügyeleti hatóság úgy véli, hogy sürgős fellépésre van szükség; valamint
-) e sürgősség célja az érintettek érdekeinek védelme.

Az egyes feltételekre vonatkozóan lentebb bővebb magyarázatot adunk.

253. A 60. cikk (11) bekezdése az érintett felügyeleti hatóságra a 60. cikk szerinti eljárás részeként, azaz az egyablakos ügyintézési eljárásban részt vevő érintett felügyeleti hatóságként hivatkozik⁹⁵. Az ilyen illetékes felügyeleti hatóság akkor hivatkozhat a 66. cikkre, ha valamennyi alkalmazandó feltétel teljesül. Mivel a fő felügyeleti hatóság a 4. cikk 22. pontjában szereplő fogalommeghatározás szerint szintén érintett felügyeleti hatóság, elvben a fő felügyeleti hatóság is hivatkozhat a 60. cikk (11) bekezdésére, ha az összes többi feltétel teljesül.

254. Ami a „rendkívüli körülmények” fogalmát illeti, ezek olyan helyzetekben merülhetnek fel, amikor a szóban forgó helyzet sürgőssége miatt a helyzetnek megfelelő időkereten belül nem lehetséges a „standard” együttműködési vagy egységességi eljárás alkalmazása. Az ilyen körülmények kivételes jellege megszorító értelmezést tesz szükségessé. Ez különösen akkor érvényes, ha a 60. cikk szerinti, folyamatban lévő eljárás ellenére az érintett felügyeleti hatóság a 60. cikk (11) bekezdésével

⁹⁵ Lásd a 22. és a soron következő pontokat.

összhangban fel kívánja kérni az Európai Adatvédelmi Testületet, hogy a 66. cikk (3) bekezdése értelmében fogadjon el sürgős véleményt vagy kötelező erejű döntést – azaz ha úgy ítélik meg, hogy egy illetékes felügyeleti hatóság (minden valószínűség szerint a fő felügyeleti hatóság) „nem tett megfelelő intézkedést”. A felügyeleti hatóság minden arra irányuló kísérletét, hogy informálisan az illetékes felügyeleti hatóság közbeavatkozását kérje, előzetesen meg kell tenni, és ez egyértelműen összhangban van a 60. cikk szerinti eljárás egészének alapjául szolgáló, konszenzusra irányuló célkitűzéssel is.

255. A „sürgős fellépés szükségessége” és az érintett felügyeleti hatóság által az adott körülmények között a sürgősség megítélésében alkalmazandó kritériumok tekintetében hivatkozni lehet a (137) preambulumbekzdésre, amely kimondja, hogy különösen akkor van szükség sürgős fellépésre, amikor „fennáll annak a veszélye, hogy az érintett jelentősen akadályoztatva van jogainak gyakorlásában”. Az európai ítélkezési gyakorlat szerint a kár közvetlenségét nem szükséges teljes bizonyossággal megállapítani: elegendő, ha a kár megfelelő valószínűséggel előrelátható⁹⁶.

256. A negyedik feltétellel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a 60. cikk (11) bekezdése – a 66. cikkel ellentétben – nem „az érintettek jogaira és szabadságaira”, hanem tágabb értelemben „érdekeikre” hivatkozik. Mivel azonban az alkalmazandó eljárás a „66. cikkben említett” eljárás, az Európai Adatvédelmi Testület úgy véli, hogy ezek az érdekek egybeesnek az érintettek 66. cikk szerinti jogaival és szabadságaival.

257. A fent említettek szerint ezek a feltételek kumulatívák, és az érintett felügyeleti hatóság feladata, hogy minden egyes feltételhez indokolást adjon, függetlenül attól, hogy a 66. cikk (1) bekezdése értelmében sürgős intézkedéseket kíván-e hozni, vagy a 66. cikk (2) vagy (3) bekezdése szerint sürgősségi eljárás keretében elfogadandó véleményt vagy kötelező erejű döntést kíván-e kérni az Európai Adatvédelmi Testülettől.

258. Továbbá az érintett felügyeleti hatóságnak több további tényezőt is figyelembe kell vennie a 60. cikk (11) bekezdésében meghatározott feltételeken felül, mielőtt ilyen lépést tenne, például:

-) az egyablakos ügyintézési eljárás során begyűjtött információk;
-) a többi érintett felügyeleti hatósággal (köztük a fő felügyeleti hatósággal) folytatott információcsere;
-) információcsere az adatkezelővel/adatfeldolgozóval és adott esetben a panaszossal a szóban forgó, határokon átnyúló adatkezelésről;
-) a 60. cikk szerinti eljárás során elért szakasz (különösen az eljárás lezárása, és ezáltal az adatkezelővel/adatfeldolgozóval szembeni végrehajtási intézkedések meghozatala).

259. Ami a „sürgős fellépés szükségességét” illeti, az érintett felügyeleti hatóságnak különösen az utolsó pontot kell figyelembe vennie.

13.2 A 60. cikk szerinti, folyamatban lévő együttműködési eljárással való kapcsolat

260. A 66. cikk szerinti sürgősségi eljárás kivételes jellege miatt eltér a 60. cikk szerinti eljárástól; azonban nem érinti a 60. cikk szerinti eljárást. Így ha az érintett felügyeleti hatóság a 60. cikk (11) bekezdésével összhangban sürgősségi eljáráshoz folyamodik, és valamennyi vonatkozó feltétel teljesül, a sürgősségi eljárás nem eredményezi a meglévő egyablakos ügyintézési eljárás megszüntetését. Ezért az illetékes

⁹⁶ Lásd a T-346/06 sz., R IMS kontra Bizottság ügyben hozott végzés ([2007] EBHT II-1781) 121. és 123. pontját.

felügyeleti hatóság által a 66. cikk (1) bekezdése szerint elfogadott ideiglenes intézkedésekből és/vagy az Európai Adatvédelmi Testület által a 66. cikk (2) vagy (3) bekezdése alapján kért, sürgősségi eljárás keretében elfogadandó véleményből vagy kötelező erejű döntésből eredő következményeket ennek megfelelően figyelembe kell venni az egyablakos ügyintézési eljárásban.

261. Általában véve különbséget lehet tenni a meghozni kívánt sürgős intézkedések jellege szerint:

- J az érintett felügyeleti hatóság a 66. cikk (1) bekezdése értelmében ideiglenes és időben korlátozott és a nemzeti területére korlátozott intézkedéseket fogadott el, és nem szándékozik végleges intézkedéseket kérni az Európai Adatvédelmi Testülettől;
- J az érintett felügyeleti hatóság a 66. cikk (1) bekezdése alapján ideiglenes intézkedéseket fogadott el, és a 66. cikk (2) bekezdésének alkalmazása révén végleges intézkedéseket kíván elérni, vagy az érintett felügyeleti hatóság a 66. cikk (3) bekezdésének alkalmazása révén közvetlenül végleges intézkedéseket kíván elérni;

262. A 66. cikk (1) bekezdésének alkalmazása esetén az egyablakos ügyintézési eljárás folytatódhat a jogerős intézkedéseknek a fő felügyeleti hatóság irányításával történő elfogadása felé anélkül, hogy az érintett felügyeleti hatóság ideiglenes intézkedéseinek bármilyen különös következménye lenne az egyablakos ügyintézési eljárásra. Abban az esetben, ha a 66. cikk (2) vagy (3) bekezdését alkalmazzák, az illetékes felügyeleti hatóság által az Európai Adatvédelmi Testülettől kért sürgős intézkedések végleges jellegűek. Ezért ilyen forgatókönyv esetén az Európai Adatvédelmi Testület által elfogadott sürgős, kötelező erejű döntés vagy sürgős vélemény várhatóan hatással lesz a folyamatban lévő egyablakos ügyintézési eljárásra, különösen azért, mert a fő felügyeleti hatóságnak haladéktalanul végre kell hajtania azt. Ennek megfelelően a fő felügyeleti hatóságnak és a többi érintett felügyeleti hatóságnak fel kell függesztenie az ügy kezelését a sürgősségi eljárásban elfogadandó vélemény vagy kötelező erejű döntés kibocsátásáig.

263. Amint az Európai Adatvédelmi Testület kibocsátotta a sürgősségi eljárás keretében elfogadott véleményt vagy kötelező erejű döntést, újraindulhat az egyablakos ügyintézési eljárás, és a sürgősségi eljárás joghatásait figyelembe kell venni az egyablakos ügyintézési eljárásban. Ugyanakkor szem előtt kell tartani, hogy a fő felügyeleti hatóságnak az Európai Adatvédelmi Hatóság sürgősségi eljárás keretében elfogadott véleményén vagy kötelező erejű döntésén alapuló jogerős döntését az Európai Adatvédelmi Testület által eseti alapon meghatározott, nagyon korlátozott határidőn (pl. két hét vagy egy hónap) belül kell meghoznia, pontosan az ügy sürgőssége miatt, amelyet az Európai Adatvédelmi Testület elismert.

264. A fő felügyeleti hatóság és a többi érintett felügyeleti hatóság van a legjobb helyzetben annak megállapításához, hogy a folyamatban lévő egyablakos ügyintézési eljárás által kezelt kérdéseket teljes mértékben lefedte-e a fő felügyeleti hatóság jogerős döntése, amelyet az Európai Adatvédelmi Testület sürgősségi eljárás keretében elfogadott véleménye vagy kötelező erejű döntése alapján fogadott el, vagy vannak még lezáratlan kérdések.

265. Az előbbi esetben az egyablakos ügyintézési eljárás a fő felügyeleti hatóság jogerős döntésének elfogadását követően zárul le, amelyet adott esetben a 60. cikk (7)–(9) bekezdésében szabályozott eljárási lépések követnek. Ez azt jelentheti, hogy mivel az ügyet lezárták, a fő felügyeleti hatóság nem

nyújt be semmilyen döntéstervezetet a 60. cikk (3) bekezdésével összhangban⁹⁷. Amennyiben a sürgős vélemény vagy sürgős kötelező erejű döntés tárgyát képező kérdéseken kívül további kérdéseket is meg kell oldani, a fő felügyeleti hatóságnak egyértelműen meg kell határoznia, hogy a döntéstervezet mely része vár még rendezésre a jelenlegi egyablakos ügyintézési eljárás keretében, és mely kérdéseket rendezték már az Európai Adatvédelmi Testület által sürgősségi eljárás keretében elfogadott véleménnyel vagy kötelező erejű döntéssel. Ilyen esetben, miután a fő felügyeleti hatóság elfogadta és közölte jogerős döntését, a 60. cikk szerinti megkezdett eljárás folytatódik, attól a szakasztól kezdve, amikor azt a sürgősségi eljárás miatt felfüggesztették.

⁹⁷ A többi érintett felügyeleti hatóság véleményét már az Európai Adatvédelmi Testület által sürgősségi eljárás keretében elfogadott vélemény vagy kötelező erejű döntés útján is kifejezésre juttatták.

ÁTTEKINTŐ ÚTMUTATÓ

I. BEVEZETÉS

Ez a melléklet az általános adatvédelmi rendeleten és az Európai Adatvédelmi Testület 60. cikkre vonatkozó iránymutatásain alapul, és azokat a jogértelmezési kérdések tekintetében a vonatkozó szakaszokkal együtt kell értelmezni.

E dokumentum célja, hogy gyors referenciainformációkkal szolgáljon a fő felügyeleti hatóság és a többi érintett felügyeleti hatóság közötti, határokon átnyúló adatkezelést érintő együttműködéssel kapcsolatban. Ennek megfelelően a dokumentum a 60. cikk szerinti eljárás során végrehajtandó lépések sorrendjének megfelelően épül fel, kiemelve a jogi kötelezettségeket az említett iránymutatásban ismertetett bevált gyakorlatokat.

Ami a 60. cikk szerinti eljárás megindítását megelőző szakaszt illeti, különösen a fő felügyeleti hatóság meghatározása és az ügyek előzetes átvilágítása tekintetében, hivatkozni kell a WP244 rev.01 dokumentumra és az egyéb vonatkozó iránymutatásokra.

Az egyablakos ügyintézési eljárás fő szakaszait az alábbiakban ismertetjük.

0. SZAKASZ: A fő felügyeleti hatóság meghatározása

Ehhez meg kell erősíteni, hogy határokon átnyúló adatkezelésről van szó, valamint az adatkezelő/adatfeldolgozó tevékenységi központjának vagy egyetlen tevékenységi helyének helyszínét (56. cikk)

I. SZAKASZ: releváns információk cseréje és vizsgálat

60. cikk (1) bekezdés

Esetleg 60. cikk (2) bekezdés:

kölcsönös segítségnyújtás és közös műveletek

II. SZAKASZ: a döntés előkészítése

60. cikk (3)–(5) bekezdés

III. szakasz: döntés elfogadása

60. cikk (6)–(10) bekezdés

Esetleg 60. cikk (2) bekezdés:

kölcsönös segítségnyújtás és közös műveletek

EDPB
információs
rendszere

60. cikk
(12) bekezdés

II. AZ ELJÁRÁS LÉPÉSÉRŐL LÉPÉSRE

I. szakasz: Információcsere és vizsgálat

	Jogszabályi követelmények	Ki, mikor és mit	Ajánlások és bevált gyakorlatok	EDPB információs rendszere (IMI)
1a.	60. cikk (1) bekezdés – A fő felügyeleti hatóság konszenzusra törekedve együttműködik a többi érintett felügyeleti hatósággal [...]. [...]	<p>Ki: A fő felügyeleti hatóság és az érintett felügyeleti hatóság egyenlő mértékben</p> <p>Mikor: a teljes együttműködési eljárás során</p> <p>Mit:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Kötelező együttműködés - Aktív (tisztességes és konstruktív) együttműködés a viták megelőzése és a konszenzus elérése érdekében (42) 	<ul style="list-style-type: none"> - A felügyeleti hatóságoknak a lehető legnagyobb mértékben, eltökélten törekedniük kell a konszenzusra mint jogszabályban előírt célkitűzés elérésére (39) - A közös megegyezésen alapuló fellépésnek kell a főszabálynak lennie (41) - Minden lehetséges eszközt fel kell használni a konszenzus elérésére (40, 42) - Az adott esetnek leginkább megfelelő együttműködési megközelítést kell követni (43) - Biztosítsanak lehetőséget egymásnak a véleményük kifejtésére (42) - Vegyék figyelembe egymás véleményét (42, 127) 	
1b.	60. cikk (1) bekezdés: – [...] A fő felügyeleti hatóság és az érintett felügyeleti hatóságok minden releváns információt kicserélnek egymással.	<p>Ki: A fő felügyeleti hatóság és az érintett felügyeleti hatóság egyenlő mértékben</p> <p>Mikor: a teljes együttműködési eljárás során, kellő időben</p> <p>Mit:</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Minden olyan információt (tények és jogi érvelés) meg kell osztani, amely szükséges az ügy lezárásához (46) - A felügyeleti hatóságok közötti informális eszmecserék a korábbi szakaszokban, valamint a lehetséges kérdések felvetése a hivatalos lépések kezdeményezése előtt, a 	60. cikk Informális konzultáció

	Jogszabályi követelmények	Ki, mikor és mit	Ajánlások és bevált gyakorlatok	EDPB információs rendszere (IMI)
		<ul style="list-style-type: none"> - A tárgyra vonatkozó valamennyi releváns információ kötelező cseréje - A szükséges dokumentumok és vélemények cseréje a döntéstervezet benyújtása előtt 	<ul style="list-style-type: none"> konszenzusra jutás valószínűségének növelése érdekében (55–57) - Az információcserének megfelelőnek és arányosnak kell lennie, hogy a felügyeleti hatóságok el tudják látni szerepüket (47) - A fő felügyeleti hatóság esetében: az adatkezelővel/adatfeldolgozóval való kapcsolattartás során releváns információk (megállapítások, jelentések, a szervezettel folytatott információcsere) (48–50) - Az érintett felügyeleti hatóság esetében: az ügygel kapcsolatos releváns információk (panasz, további levelezés, adatvédelmi incidensről szóló értesítés, további megállapítások stb.) (50) - Csak akkor osszanak meg személyes adatokat, ha ez az ügy kezeléséhez szükséges (51) - A konkrét kérdéseket bizalmas információként kell megjelölni a nemzeti jogi követelményeknek való megfelelés érdekében (52) 	
2.	60. cikk (2) bekezdés – A fő felügyeleti hatóság bármikor kérheti más érintett felügyeleti hatóságoktól a 61. cikk szerinti	Ki: Fő felügyeleti hatóság	<ul style="list-style-type: none"> - A kérelmek a következőkre terjedhetnek ki: további információk a panaszostól; az ellenőrizendő tények; a begyűjtendő bizonyítékok; 	61. cikk Kölcsönös segítségnyújtás

	Jogszabályi követelmények	Ki, mikor és mit	Ajánlások és bevált gyakorlatok	EDPB információs rendszere (IMI)
	kölcsönös segítségnyújtást, különösen [...] vizsgálatok lefolytatása céljából [...]	<p>Mikor: a döntéstervezet benyújtása előtt bármikor</p> <p>Mit:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Lehetőség arra, hogy kölcsönös segítségnyújtást kérjen az érintett felügyeleti hatóság(ok)tól, beleértve egy folyamatban lévő, határokon átnyúló ügy kivizsgálását is - Az ilyen kérelmek a 61. cikkben foglalt szabályokat követik (a kérelem indokolása; a válaszadás határideje) - Az érintett felügyeleti hatóságok indokolatlan késedelem nélkül, de legkésőbb a kérelem kézhezvételétől számított egy hónapon belül válaszolnak 	az adatkezelő/adatfeldolgozó tevékenységi helye tekintetében elvégzendő helyszíni szemlék (70–73)	61. cikk Önkéntes kölcsönös segítségnyújtás
3.	60. cikk (2) bekezdés – A fő felügyeleti hatóság [...] végezhet a 62. cikk szerinti közös műveleteket, különösen [...] vizsgálatok lefolytatása céljából [...].	<p>Ki: Fő felügyeleti hatóság</p> <p>Mikor: a döntéstervezet benyújtása előtt bármikor</p> <p>Mit:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Közös művelet létrehozásának lehetősége egy másik 	<ul style="list-style-type: none"> - A közös műveletnek helyet adhat a fő felügyeleti hatóság, vagy megszervezheti a fő felügyeleti hatóság, és végrehajthatják egy vagy több olyan tagállamban, ahol az adatkezelőnek/adatfeldolgozónak vannak az adott ügy szempontjából releváns tevékenységi helyei (79–80) 	60. cikk Informális konzultáció 62. cikk Közös művelet

	Jogsabályi követelmények	Ki, mikor és mit	Ajánlások és bevált gyakorlatok	EDPB információs rendszere (IMI)
		<p>tagállamban letelepedett adatkezelő vagy adatfeldolgozó vizsgálata céljából</p> <ul style="list-style-type: none"> - Az ilyen közös műveletre a 62. cikk szabályai alkalmazandók 	<p>MEGJEGYZÉS: A 60. cikk (2) bekezdésére az egyablakos ügyintézési eljárás lezárását követően is lehet hivatkozni a 60. cikk (10) bekezdése szerinti ellenőrzések elvégzéséhez (lásd alább) (74, 80)</p>	

II. szakasz: A döntés előkészítése

	Jogszabályi követelmények	Ki, mikor és mit	Ajánlások és bevált gyakorlatok	IMI
1a.	60. cikk (3) bekezdés – A fő felügyeleti hatóság késedelem nélkül közli a többi [...] felügyeleti hatósággal az üggyel kapcsolatos releváns információkat.	<p>Ki: Fő felügyeleti hatóság</p> <p>Mikor: késedelem nélkül</p> <p>Mit:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Közli az érintett felügyeleti hatóságokkal a szóban forgó üggyel kapcsolatos releváns információkat 	<ul style="list-style-type: none"> - Az információkat az érintett felügyeleti hatóságok számára az adott eset körülményeinek megfelelően, gyorsan kell nyújtani (87–88) - A fő felügyeleti hatóságnak fontolóra kell vennie, hogy proaktívan és gyorsan megosszon egy ütemtervet a határozattervezet benyújtásáig teendő lépésekről (89–90, 102) - A vizsgálat befejezését követően a fő felügyeleti hatóságnak meg kell küldenie az eredmények összefoglalóját az érintett felügyeleti hatóságoknak, hogy azok rövid és észszerű határidőn belül visszajelzést adjanak. A fő felügyeleti hatóság megosztja a kapott visszajelzésekre vonatkozó értékelését (94) - A „releváns információ” magában foglalja a vitatott kérdésekre vagy az eltérő álláspontokra vonatkozó, a konszenzusos célkitűzéssel összhangban lévő további információcserét (93–95) - A fő felügyeleti hatóság a döntéstervezet hivatalos benyújtását megelőzően 	<p>60. cikk Informális konzultáció</p>

	Jogszabályi követelmények	Ki, mikor és mit	Ajánlások és bevált gyakorlatok	IMI
			<p>megoszthatja a többi érintett felügyeleti hatósággal annak hatályát és főbb következtetéseit annak érdekében, hogy az érintett felügyeleti hatóságok elősegítsék az eljárás egészét (57, 93)</p> <ul style="list-style-type: none"> - A döntéstervezet előkészítése során a fő felügyeleti hatóságnak figyelembe kell vennie az érintett felügyeleti hatóságok által előzetesen kifejtett véleményeket (93–94) - Egyszerű esetekben, amikor a döntéstervezet magától értetődő, és/vagy csak nagyon kevés releváns információ cseréjére van szükség, a releváns információkat csak a döntéstervezettel egy időben lehet megosztani (104) <p>MEGJEGYZÉS: Lásd az 1. szakasz 1b. lépését.</p>	
1b.	60. cikk (3) bekezdés – (A fő felügyeleti hatóság) a döntés tervezetét haladéktalanul benyújtja a többi érintett felügyeleti hatóságnak, hogy azok véleményezhessék [...]	<p>Ki: Fő felügyeleti hatóság</p> <p>Mikor: az összes tény összegyűjtése és az érintett felügyeleti hatóságokkal folytatott információ- és véleménycseré után a lehető</p>	<ul style="list-style-type: none"> - A döntéstervezet benyújtása valamennyi egyablakos ügyintézési eljárásra vonatkozik, beleértve azokat a helyzeteket is, amikor: a panaszt egy folyamatban lévő 60. cikk szerinti eljárás során 	60. cikk Döntéstervezet

	Jogsabályi követelmények	Ki, mikor és mit	Ajánlások és bevált gyakorlatok	IMI
		<p>leghamarabb, ami az ügyek összetettségétől és sajátosságaitól függ.</p> <p>Mit:</p> <ul style="list-style-type: none"> - A döntéstervezet kötelező benyújtása az érintett felügyeleti hatóságoknak valamennyi 60. cikk szerinti esetben konzultáció céljából 	<p>visszavonják; peren kívüli megállapodásra kerül sor; a jogsértés megszűnt; az ügyet le kell zárni; az adatkezelővel vagy adatfeldolgozóval szemben nem terveznek eljárást; vagy ha a fő felügyeleti hatóság nem hozza meg a jogerős döntést (97–100)</p> <ul style="list-style-type: none"> - A döntéstervezetnek formájában és tartalmában meg kell egyeznie az adott ügyben elfogadandó döntéssel, és a jogilag kötelező erejű intézkedések összes alaki követelményének meg kell felelnie (109–110, 114–117) - A döntéstervezetet írásos formában, világos és egyértelmű megfogalmazással kell benyújtani, feltüntetve a felügyeleti hatóságot és a kibocsátás dátumát, a felügyeleti hatóság felhatalmazott tagjának alá kell írnia, és tartalmaznia kell a hatékony jogorvoslathoz való jogra történő hivatkozást (109) - A döntéstervezetnek tartalmaznia kell továbbá a releváns tények leírását, a megalapozott indokolást és a megfelelő jogi értékelést, hogy az érintett felügyeleti hatóságok teljes mértékben megértsék a következtetéseit (104, 111, 113) 	
		<p>KIVÉTELES ESET: Újabb tényezők felmerülése esetén, mint az érintett felügyeleti hatóságok által benyújtott észrevételek vagy az adatkezelő/adatfeldolgozó további beadványai, a fő felügyeleti hatóság a 60. cikk (4) bekezdésében előírányzott, a konzultációt követő négyhetes időszak során – egyértelműen megindokolva – visszavonhatja döntéstervezetét, és a lehető leghamarabb új döntéstervezetet nyújthat be az érintett felügyeleti hatóság(ok)nak, és új határidő kezdődik (163)</p>		

	Jogszabályi követelmények	Ki, mikor és mit	Ajánlások és bevált gyakorlatok	IMI
			<ul style="list-style-type: none"> - A döntéstervezetnek egyértelműen meg kell határoznia, hogy a 60. cikk (7), (8) vagy (9) bekezdése szerinti kibocsátásra kerül-e sor. A 60. cikk (9) bekezdése esetében egyértelművé kell tenni, hogy mit fog kibocsátani a fő felügyeleti hatóság, és mit fog(nak) kibocsátani a panaszt fogadó felügyeleti hatóság(ok) (227) - A négyhetes időszak a döntéstervezet benyújtásával kezdődik (103, 135) - A fő felügyeleti hatóságnak biztosítania kell, hogy a munkafolyamatot csak munkanapokon indítsa el, és hogy a határidő ne uniós ünnepnapon járjon le (138) - A fő felügyeleti hatóságnak gondoskodnia kell arról, hogy a döntéstervezet teljes mértékben megfeleljen a meghallgatáshoz való jogra vonatkozó nemzeti szabályoknak, és hogy az e tekintetben tett lépésekre hivatkozzanak a döntéstervezetben (105) 	
1c.	60. cikk (3) bekezdés – [A fő felügyeleti hatóság]	<p>Ki: Fő felügyeleti hatóság</p> <p>Mikor: a lehető leggyorsabban</p>	<ul style="list-style-type: none"> - A fő felügyeleti hatóságnak reagálnia kell az összes érintett 	

	Jogsabályi követelmények	Ki, mikor és mit	Ajánlások és bevált gyakorlatok	IMI
	<i>véleményüket kellően figyelembe veszi</i>	<p>Mit:</p> <ul style="list-style-type: none"> - A konszenzus elérése érdekében mérlegelje az érintett felügyeleti hatóságok döntéstervezettel kapcsolatos véleményét 	<p>felügyeleti hatóság véleményére (129)</p> <ul style="list-style-type: none"> - A fő felügyeleti hatóságnak ki kell fejtenie, hogy miként kívánja kellően figyelembe venni ezeket a véleményeket, melyeknek ad helyt és melyeknek nem, többek között azért, mert egymásnak ellentmondanak (129) - A fő felügyeleti hatóságnak a lehető legnagyobb mértékben figyelembe kell vennie a panaszt fogadó felügyeleti hatóság véleményét, mivel az a panaszos kapcsolattartó pontjaként jár el, és ez az érintett felügyeleti hatóság köteles lehet döntést elfogadni és azt megvédeni (130) <p>MEGJEGYZÉS: Lásd az I. szakasz 1a. lépését konszenzus eléréséről, valamint a II. szakasz 1a. lépését a döntéstervezet előkészítéséről</p>	
2a.	<i>60. cikk (4) bekezdés – Ha a többi érintett felügyeleti hatóság valamelyike a(z) [...] konzultációt követő négy héten belül releváns és megalapozott kifogást emel a döntéstervezettel szemben, [...]</i>	<p>Ki: Az egyablakos ügyintézési eljárásban résztvevőként elismert érintett felügyeleti hatóság(ok)</p> <p>Mikor: A fő felügyeleti hatóság által benyújtott döntéstervezet benyújtását követő 4 héten belül</p>	<ul style="list-style-type: none"> - A konszenzus elérésének elsőbbséget kell élveznie a vitarendezési eljárás kezdeményezésével szemben, ezért a korábbi lépéseket figyelmesen követni kell (133) - Az érintett felügyeleti hatóságnak egyetlen beadványban kell 	60. cikk Döntéstervezet

	Jogszabályi követelmények	Ki, mikor és mit	Ajánlások és bevált gyakorlatok	IMI
		<p>Mit: A döntéstervezettel szembeni releváns és megalapozott kifogás benyújtásának lehetősége</p> <p>MEGJEGYZÉS: Lásd az Európai Adatvédelmi Testület 09/2020. sz. iránymutatását a releváns és megalapozott kifogás fogalmáról</p>	<p>előterjeszteni kifogását/kifogásait, ugyanakkor különbséget kell tennie a különböző kifogások között (139)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ha az érintett felügyeleti hatóság módosítani kívánja beadványát, ezt a 4 hetes időszak alatt is megteheti azáltal, hogy törli az előző verziót és újat tölt fel az IMI-be (139) - Valamely másik érintett felügyeleti hatóság kifogásának jóváhagyása vagy az arra való hivatkozás nem minősül releváns és megalapozott kifogásnak. Ezt követően minden érintett felügyeleti hatóságnak a releváns és megalapozott kifogásokra vonatkozó iránymutatásoknak megfelelő saját kifogást kell benyújtania (142–145) 	

	Jogsabályi követelmények	Ki, mikor és mit	Ajánlások és bevált gyakorlatok	IMI
2b.	<i>[...] a fő felüyeleti hatóság, ha nem ért egyet a releváns és megalapozott kifogással, vagy azt nem találja relevánsnak vagy megalapozottnak, az ügyet a(z) [...] egységességi mechanizmus keretében kezeli</i>	<p>Ki: Fő felüyeleti hatóság</p> <p>Mikor: a döntéstervezettel kapcsolatos négyhetes konzultációs időszakot követően a lehető leghamarabb</p> <p>Mit:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Az ügynek a 65. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti kötelező benyújtása az Európai Adatvédelmi Testülethez, ha a fő felüyeleti hatóság nem ad helyt a releváns és megalapozott kifogásnak/nem tartja a kifogást relevánsnak vagy megalapozottnak <p>MEGJEGYZÉS: Lásd az Európai Adatvédelmi Testület 09/2020. sz. iránymutatását a releváns és megalapozott kifogás fogalmáról</p>	<ul style="list-style-type: none"> - A konszenzus elérésének elsőbbséget kell élveznie a vitarendezési eljárás kezdeményezésével szemben, ezért a korábbi lépéseket figyelmesen követni kell (133, 149) - A releváns és megalapozott kifogásra válaszul a fő felüyeleti hatóságnak közölnie kell első értékelését, valamint azt, hogy melyik releváns és megalapozott kifogásnak kíván helyt adni, és milyen mértékben, és jobban tisztáznia kell álláspontját, ugyanakkor lehetőséget kell biztosítania az érintett felüyeleti hatóság(ok) számára a kifogások további kifejtésére (146–149) - Az ilyen további együttműködés különböző formákat ölthet, beleértve találkozókat szervezését vagy informális konzultációs eljárások alkalmazását (146, 159) - A fő felüyeleti hatóság magyarázatát követően, és ha az egymásnak ellentmondó álláspontok csak marginálisak, az érintett felüyeleti hatóság(ok) mérlegelhetik a releváns és megalapozott kifogás visszavonását. Ilyen helyzetben az érintett felüyeleti hatóságnak kifejezetten 	65. cikk – A Testület általi vitarendezés

	Jogsabályi követelmények	Ki, mikor és mit	Ajánlások és bevált gyakorlatok	IMI
			<p>nyilatkoznia kell arról, hogy visszavonja releváns és megalapozott kifogását (147–149)</p> <ul style="list-style-type: none"> - A fő felügyeleti hatóságnak dokumentálnia kell ezt a visszavonást, és haladéktalanul értesítenie kell a többi érintett felügyeleti hatóságot (148) - Amennyiben nem sikerül konszenzust elérni, a fő felügyeleti hatóságnak az ügyet a lehető leghamarabb az Európai Adatvédelmi Testület elé kell utalnia (151–153, 174, 181) <p>MEGJEGYZÉS: Ha a fő felügyeleti hatóság bizonyos kifogásoknak helyt kíván adni, de más kifogásoknak nem, és/vagy azokat nem tartja relevánsnak és/vagy megalapozottnak, a fő felügyeleti hatóságnak a 60. cikk (5) bekezdése szerinti eljárás során módosított tervezetet kell benyújtania a következő szakasznak megfelelően. →A fő felügyeleti hatóságnak informális kommunikáció keretében egyértelműen jeleznie kell, hogy a módosított döntéstervezetben mely kifogásoknak kíván helyt adni, és hogyan kívánja ezt megtenni. Továbbá a fő felügyeleti hatóságnak egyértelműen jeleznie kell, hogy mely kifogásokról</p>	

	Jogszabályi követelmények	Ki, mikor és mit	Ajánlások és bevált gyakorlatok	IMI
			<p>állapították meg, hogy a későbbiekben a 65. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti vitarendezés tárgyát képezhetik (154)</p>	

<p>3a.</p>	<p>60. cikk (5) bekezdés – Ha a fő felügyeleti hatóság helyt kíván adni a releváns és megalapozott kifogásnak, módosított döntéstervezetet nyújt be a többi érintett felügyeleti hatóságnak, hogy azok véleményezhessék.</p>	<p>Ki: Fő felügyeleti hatóság</p> <p>Mikor: a lehető leghamarabb (a megfelelő ügyintézés elve)</p> <p>Mit:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Módosított döntéstervezet kötelező benyújtása az érintett felügyeleti hatóság(ok)nak, csak abban az esetben, ha a fő felügyeleti hatóság helyt kíván adni egy releváns és megalapozott kifogásnak <p>MEGJEGYZÉS: Lásd a döntéstervezet benyújtásáról szóló II. szakasz 1b. lépését</p>	<ul style="list-style-type: none"> - A fő felügyeleti hatóság kizárólag észrevételek vagy egyéb megjegyzések miatt nem nyújthat be módosított döntéstervezetet (162–163 és az Európai Adatvédelmi Testület 09/2020. sz. iránymutatása) - A releváns és megalapozott kifogás értékelését követően a fő felügyeleti hatóságnak egyértelműen jeleznie kell az összes érintett felügyeleti hatóság felé, hogy módosított döntéstervezetet kíván benyújtani (169–170) - A releváns és megalapozott kifogás és a módosított döntéstervezet benyújtása között a lehető legrövidebb – és az egyablakos ügyintézési eljárás szempontjából megfelelő – időnek kell lennie (167–168) - A hivatalos benyújtást megelőzően a fő felügyeleti hatóság informális konzultáció keretében megoszthatja az előzetes módosított döntéstervezetet annak biztosítása érdekében, hogy megállapodás szülessen a tervezetben tett módosításokról és konszenzust lehessen elérni (170) - A módosított döntéstervezetnek teljes mértékben kezelnie kell azokat a kockázatokat, amelyeket a 	<p>60. cikk Módosított döntéstervezet</p>
-------------------	--	---	--	--

			<p>releváns és megalapozott kifogás szerint az eredeti döntéstervezet jelent az érintettek alapvető jogaira és szabadságaira (158)</p>	
--	--	--	--	--

	Jogsabályi követelmények	Ki, mikor és mit	Ajánlások és bevált gyakorlatok	IMI
3b.	60. cikk (5) bekezdés – [...] A módosított döntéstervezet tekintetében két héten belül kell lefolytatni a (4) bekezdésben említett eljárást.	<p>Ki: A fő felügyeleti hatóság és az egyablakos ügyintézési eljárásban résztvevőként elismert érintett felügyeleti hatóság(ok)</p> <p>Mikor: Lásd a II. szakasz 2a./2b. lépését.</p> <p>Mit: Lásd a II. szakasz 2a./2b. lépését.</p> <p>MEGJEGYZÉS: Amennyiben nem merül fel releváns és megalapozott kifogás, a 60. cikk (6) bekezdését kell alkalmazni</p>	<ul style="list-style-type: none"> - A módosított döntéstervezetet a 60. cikk (4) bekezdése szerint benyújtott döntéstervezettől eltérő jogi eszköznek kell tekinteni (183) - Az érintett felügyeleti hatóságok akkor is emelhetnek releváns és megalapozott kifogást a módosított döntéstervezettel szemben, ha az eredeti döntéstervezettel szemben nem emeltek kifogást (183–184) - Az érintett felügyeleti hatóság nem emelhet releváns és megalapozott kifogást a módosított döntéstervezettel szemben, ha korábban nem volt releváns és megalapozott kifogás az adott kérdéssel kapcsolatban, és a fő felügyeleti hatóság nem módosította a döntéstervezetet az adott kérdés tekintetében (186) <p>MEGJEGYZÉS: Lásd a releváns és megalapozott kifogás benyújtásáról szóló II. szakasz 2a./2b. lépését</p> <p>KIVÉTELES ESET: Újjonnan felmerülő rendkívüli körülmények esetén, amennyiben a fő felügyeleti hatóság helyt kíván adni egy olyan, az utolsó konzultációs időszak során felvetett releváns és megalapozott kifogásnak, amely lehetővé teszi a</p>	60. cikk <i>Módosított döntéstervezet</i>

	Jogszabályi követelmények	Ki, mikor és mit	Ajánlások és bevált gyakorlatok	IMI
			konszenzus elérését és az ügy Európai Adatvédelmi Testület elé utalásának elkerülését, ha már nincs rendezendő vita, a fő felügyeleti hatóság (újra)módosított döntéstervezetet nyújthat be (176–180)	

III. szakasz: A jogerős döntés elfogadása

	Jogsabályi követelmények	Ki, mikor és mit	Ajánlások és bevált gyakorlatok	IMI
1.	<p>60. cikk (6) bekezdés – Ha a (4), illetve az (5) bekezdésben említett határidőn belül a többi érintett felügyeleti hatóság egyike sem emel kifogást a fő felügyeleti hatóság által benyújtott döntéstervezettel szemben, úgy kell tekinteni, hogy a fő felügyeleti hatóság és az érintett felügyeleti hatóságok egyetértenek a döntéstervezettel és az rájuk nézve kötelező.</p>	<p>Ki: Az egyablakos ügyintézési eljárásban résztvevőként elismert érintett felügyeleti hatóság(ok)</p> <p>Mikor: A döntéstervezet benyújtásától számított 4 hét elteltével (60. cikk (4) bekezdés); vagy az (utolsó) módosított döntéstervezet benyújtásától számított 2 hét elteltével (60. cikk (5) bekezdés)</p> <p>Mit:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Megállapodás a fő felügyeleti hatóság és az érintett felügyeleti hatóság között a döntéstervezetről/módosított döntéstervezetről, releváns és megalapozott kifogások hiányában - A döntéstervezet/módosított döntéstervezet kötelezi a fő felügyeleti hatóságot és az érintett felügyeleti hatóságokat → a döntéstervezet/módosított döntéstervezet a továbbiakban nem vonható vissza és nem módosítható, kivételes 	<ul style="list-style-type: none"> - Nincs szükség intézkedésre, a megállapodást a releváns és megalapozott kifogások hiánya jelenti (hallgatólagos beleegyezés) (188) - A fő felügyeleti hatóság/az érintett felügyeleti hatóság nemzeti jogerős döntése [lásd a 2a./2b. pontot] nem térhet el a kötelező érvényű döntéstervezettől/módosított döntéstervezettől (189–191) - A kötelező erő a vizsgált konkrét esetre korlátozódik (196) - Annak az érintett felügyeleti hatóságnak, amely ebben a szakaszban csatlakozni kíván az eljáráshoz, fontolóra kell vennie egy külön egyablakos ügyintézési eljárás megindítását (más esetben automatikusan kötelező rá nézve a döntéstervezet/módosított döntéstervezet). (192–195) - A kötelező erejű döntéstervezet/módosított döntéstervezet szövegét/következtetéseit újra fel lehet használni egy későbbi egyablakos ügyintézési eljárás céljára 	

	Jogszabályi követelmények	Ki, mikor és mit	Ajánlások és bevált gyakorlatok	IMI
		körülményektől eltekintve. (187; 191)	(ugyanazon vagy eltérő adatkezelő, ugyanaz a jogsértés), ha ez felgyorsíthatja az ügy kezelését. (197–198)	
2a.	60. cikk (7) bekezdés – (l) A fő felügyeleti hatóság elfogadja a döntését és közli azt az adatkezelő, vagy adott esetben az adatfeldolgozó tevékenységi központjával vagy egyetlen tevékenységi helyével, továbbá a releváns tények és indokok összefoglalásával tájékoztatja a szóban forgó döntésről a többi érintett felügyeleti hatóságot és a Testületet.	<p>Ki: A fő felügyeleti hatóság</p> <p>Mikor: A lehető leggyorsabban azt követően, hogy a döntéstervezet a 60. cikk (6) bekezdése szerint kötelezővé vált (a megfelelő ügyintézés elve) (206) / MEGJEGYZÉS: az Európai Adatvédelmi Testület 65. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti kötelező erejű döntésétől számított egy hónapon belül (206)</p> <p>KIVÉTELES ESET: Az ezen időszak alatt felmerülő korlátozások (pl. a vonatkozó uniós ítélkezési gyakorlat/jogszabályok) kötelezhetik a fő felügyeleti hatóságot arra, hogy tartózkodjon a nemzeti jogerős döntés elfogadásától, és az érintett felügyeleti hatóságok tájékoztatását követően új döntéstervezetet nyújtson be az érintett felügyeleti hatóságoknak (207)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - A nemzeti jogerős döntés teljes másolatának (a nemzeti jog szerint) az adatkezelő/adatfeldolgozó rendelkezésére bocsátása (210) - Az adatkezelő/adatfeldolgozó tájékoztatása a 60. cikk (10) bekezdése szerinti kötelezettségeiről is (214) - Az IMI „Final decision” (jogerős döntés) mezőinek használatával a többi érintett felügyeleti hatóság és az Európai Adatvédelmi Testület tájékoztatása a nemzeti jogerős döntésről (211–212) - Az IMI „Final decision” (jogerős döntés) mezőinek segítségével a tények és az indokok összegzése a többi érintett felügyeleti hatóság és az Európai Adatvédelmi Testület számára (215–216) - Ajánlott továbbá, hogy az érintett felügyeleti hatóságok az IMI-n keresztül megkapják a nemzeti jogerős döntés angol nyelvű példányát (217) 	60. cikk Jogerős döntés

	Jogszabályi követelmények	Ki, mikor és mit	Ajánlások és bevált gyakorlatok	IMI
		<p>Mit:</p> <ul style="list-style-type: none"> - A nemzeti jogerős döntés elfogadása (203–205; 230–235) - A nemzeti jogerős döntés közlése az adatkezelő/adatfeldolgozó tevékenységi helyével (a nemzeti jog alapján) (208–209) - A többi érintett felügyeleti hatóság és az Európai Adatvédelmi Testület tájékoztatása a nemzeti jogerős döntésről - A döntésben szereplő tényállás és indokolás összefoglalása 		
2b.	<p>60. cikk (7) bekezdés – (II) Az a felügyeleti hatóság, amelyhez a panaszt benyújtották, tájékoztatja a panaszost a döntésről.</p>	<p>Ki: Az az érintett felügyeleti hatóság, amelyhez a 60. cikk (6) bekezdése vagy a 65. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti kötelező erejű döntés tárgyát képező panasz érkezett, amely döntésben a fő felügyeleti hatóság intézkedik a panasszal kapcsolatban</p> <p>Mikor: A fő felügyeleti hatóság által a nemzeti jogerős döntés elfogadásáról nyújtott tájékoztatást követően a lehető leggyorsabban (a megfelelő ügyintézés elve)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - A panaszost a nemzeti joggal és gyakorlattal összhangban tájékoztatni kell (213) - A panaszost tájékoztatni kell arról, hogy a jogorvoslathoz való jogát (ha van ilyen) a fő felügyeleti hatóság tagállamában (nemzeti jog) gyakorolhatja (213) 	<p>60. cikk Jogerős döntés</p>

	Jogszabályi követelmények	Ki, mikor és mit	Ajánlások és bevált gyakorlatok	IMI
		Mit: A panaszos tájékoztatása a fő felügyeleti hatóság által elfogadott nemzeti jogerős döntésről		
3.	60. cikk (8) bekezdés – Amennyiben a panaszt visszautasították vagy elutasították, a (7) bekezdéstől eltérve az a felügyeleti hatóság fogadja el a döntést, közli a panaszossal, és tájékoztatja az adatkezelőt, amelyhez a panaszt benyújtották.	Ki: Az az érintett felügyeleti hatóság, amelyhez a 60. cikk (6) bekezdése vagy a 65. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti kötelező erejű döntés tárgyát képező panasz érkezett, amennyiben a panaszt visszautasították vagy elutasították (218–219; 236–238) Mikor: A 60. cikk (6) bekezdése szerinti kötelező erejűvé válást követően a lehető leggyorsabban (a megfelelő ügyintézés elve) A 65. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti kötelező erejűvé válást követő egy hónapon belül Mit: <ul style="list-style-type: none"> - A panaszt visszautasító/elutasító nemzeti jogerős döntés elfogadása (nemzeti jog) (221–225; 228–229) - A panaszos értesítése a nemzeti jogerős döntésről (nemzeti jog) (219; 226) 	<ul style="list-style-type: none"> - Az érintett felügyeleti hatóság igénybe veheti a fő felügyeleti hatóság segítségét az adatkezelőnek/adatfeldolgozónak a nemzeti jogerős döntésről való tájékoztatásához (239) - Az IMI „Jogerős döntés” mezőinek használatával a többi érintett felügyeleti hatóság és az Európai Adatvédelmi Testület tájékoztatása a nemzeti jogerős döntésről (240) - Az IMI „Jogerős döntés” mezőinek segítségével a tények és az indokok összegzése a többi érintett felügyeleti hatóság és az Európai Adatvédelmi Testület számára (240) - Az adatkezelőt/adatfeldolgozót tájékoztatni kell arról, hogy a jogorvoslathoz való jogát (ha van ilyen) a fő felügyeleti hatóság tagállamában (nemzeti jog) gyakorolhatja (239) - Az érintett felügyeleti hatóságok az IMI-n keresztül megkaphatják a nemzeti jogerős döntés angol nyelvű példányát (240) 	60. cikk Jogerős döntés

	Jogszabályi követelmények	Ki, mikor és mit	Ajánlások és bevált gyakorlatok	IMI
		<ul style="list-style-type: none"> - Az adatkezelő tájékoztatása a nemzeti jogerős döntésről (nemzeti jog) (220) - A többi érintett felügyeleti hatóság és az Európai Adatvédelmi Testület tájékoztatása a nemzeti jogerős döntésről - A döntésben szereplő tényállás és indoklás összefoglalása 		
4a.	<p>60. cikk (9) bekezdés – (I) Ha a fő felügyeleti hatóság és az érintett felügyeleti hatóságok egyetértenek abban, hogy a panasz egyes részeit visszautasítják vagy elutasítják, más részeivel kapcsolatban viszont eljárnak, külön döntést fogadnak el az ügy minden ilyen részére vonatkozóan.</p>	<p>Ki: A fő felügyeleti hatóságot és az érintett felügyeleti hatóságot megállapodás (a 60. cikk (6) bekezdése alapján) / döntés (a 65. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint) kötelezi arra, hogy a panaszt részben visszautasítsa/elutasítsa és részben eljárjon azzal kapcsolatban (241–242)</p> <p>Mikor: A 60. cikk (6) bekezdése szerinti kötelező erejűvé válást követően a lehető leggyorsabban (a megfelelő ügyintézés elve)</p> <p>A 65. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti kötelező erejűvé válást követő egy hónapon belül</p> <p>Mit:</p>		

	Jogszabályi követelmények	Ki, mikor és mit	Ajánlások és bevált gyakorlatok	IMI
		<ul style="list-style-type: none"> - Külön nemzeti jogerős döntések elfogadása a fő felügyeleti hatóság és az érintett felügyeleti hatóság által ugyanazon panasz eltérő kimenetelére vonatkozóan (242) 		
4b.	<p>60. cikk (9) bekezdés – (II) Az adatkezelővel kapcsolatos intézkedéseket érintő részre vonatkozó döntést a fő felügyeleti hatóság fogadja el, és közli az adatkezelőnek, illetve az adatfeldolgozónak a hatóság tagállama területén lévő tevékenységi központjával vagy egyetlen tevékenységi helyével, valamint tájékoztatja a panaszost</p>	<p>Ki: A fő felügyeleti hatóság, amely az adatkezelővel kapcsolatos panasz egy részével kapcsolatban eljár</p> <p>Mikor/Mit: Lásd a II. szakasz 2a. lépését</p> <p>MEGJEGYZÉS: A fő felügyeleti hatóságnak tájékoztatnia kell a panaszost az általa elfogadott nemzeti jogerős döntésről (243)</p>	<p>Lásd a II. szakasz 2a. lépését</p> <p>MEGJEGYZÉS: A fő felügyeleti hatóság igénybe veheti az érintett felügyeleti hatóság segítségét az adatkezelőnek/adatfeldolgozónak a nemzeti jogerős döntésről való tájékoztatásához (243)</p>	<p>60. cikk Jogerős döntés</p>
4c.	<p>A 60. cikk (9) bekezdése –III [...] a panasz visszautasított vagy elutasított részére vonatkozó döntést a panaszos felügyeleti hatósága fogadja el, és közli a panaszossal, valamint tájékoztatja az adatkezelőt vagy az adatfeldolgozót</p>	<p>Ki: A panaszt egy részét visszautasító vagy elutasító érintett felügyeleti hatóság</p> <p>Mikor/Mit: Lásd a 3. lépést az érintett felügyeleti hatóságra vonatkozóan</p>	<p>Lásd a 3. lépést az érintett felügyeleti hatóságra vonatkozóan</p>	<p>60. cikk Jogerős döntés</p>
5a.	<p>60. cikk (10) bekezdés – (I) Az adatkezelő, illetve az</p>	<p>Ki: Adatkezelő/adatfeldolgozó</p>		

	Jogszabályi követelmények	Ki, mikor és mit	Ajánlások és bevált gyakorlatok	IMI
	adatfeldolgozó, miután a (7) vagy a (9) bekezdésnek megfelelően közölték vele a fő felügyeleti hatóság döntését, megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az adatkezelési tevékenységek az Unióban lévő minden tevékenységi helyén megfeleljenek a döntésben foglaltaknak.	<p>Mikor: Azt követően, hogy a fő felügyeleti hatóság közölte a 60. cikk (7) bekezdése vagy a 60. cikk (9) bekezdése szerinti nemzeti jogerős döntést (244–245)</p> <p>Mit: A fő felügyeleti hatóság nemzeti jogerős döntésének való megfelelést biztosító intézkedések meghozatala és közlése (243; 246–248)</p>		
5b.	60. cikk (10) bekezdés – (IIa.) Az adatkezelő, illetve az adatfeldolgozó közli a fő felügyeleti hatósággal a döntésnek való megfelelés érdekében tett intézkedéseket [...]			
5c.	60. cikk (10) bekezdés – (IIb.) a fő felügyeleti hatóság tájékoztatja a többi érintett felügyeleti hatóságot.	<p>Ki: A fő felügyeleti hatóság</p> <p>Mikor: Az adatkezelő/adatfeldolgozó általi értesítést követően a lehető leghamarabb (249)</p> <p>Mit: Az érintett felügyeleti hatóságok tájékoztatása az adatkezelő/adatfeldolgozó által hozott intézkedésekről</p>	<ul style="list-style-type: none"> - A fő felügyeleti hatóságnak mérlegelnie kell, hogy megossza az érintett felügyeleti hatóságokkal az adatkezelő/adatfeldolgozó által hozott intézkedések értékelését (249) - A fő felügyeleti hatóság kölcsönös segítségnyújtást kérhet a 60. cikk (2) bekezdése szerint az érintett felügyeleti hatóságoktól annak ellenőrzése érdekében, hogy az adatkezelő/adatfeldolgozó a 	

	Jogszabályi követelmények	Ki, mikor és mit	Ajánlások és bevált gyakorlatok	IMI
			releváns tevékenységi helyein megfelel-e a döntésben előírtaknak (62; 69; 74; 80)	

60. CIKK (11) BEKEZDÉS – SÜRGŐSSÉGI ELJÁRÁS

	Követelmények	Ki, mikor és mit	Ajánlások és bevált gyakorlatok	IMI
U	<p>(11) bekezdés – Ha egy érintett felügyeleti hatóság rendkívüli körülmények fennállása esetén megalapozottan úgy véli, hogy az érintettek érdekeinek védelme érdekében sürgős fellépésre van szükség, a 66. cikkben említett sürgősségi eljárást kell alkalmazni</p>	<p>Ki: Érintett felügyeleti hatóságok és a fő felügyeleti hatóság</p> <p>Mikor: Rendkívüli körülmények fennállása esetén az egyablakos ügyintézési eljárás során bármikor</p> <p>Mit: A 66. cikk szerinti sürgősségi eljárás alkalmazása</p> <p>MEGJEGYZÉS: Az Európai Adatvédelmi Testületnek a 66. cikk (3) bekezdése szerinti sürgősségi eljárás keretében hozott kötelező erejű döntése maga után vonhatja nemzeti jogerős döntés elfogadását döntéstervezet/módosított döntéstervezet nélkül (265)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - A felügyeleti hatóságoknak több tényezőt is figyelembe kell venniük, különös tekintettel az egyablakos ügyintézési eljárásban elért szakaszra, mielőtt arra hivatkoznának, hogy sürgős intézkedésre van szükség (252–259) - Az érintett felügyeleti hatóságoknak és a fő felügyeleti hatóságoknak közösen mérlegelniük kell, hogy a 66. cikk szerinti eljárás eredményét hogyan lehet a legjobban figyelembe venni a folyamatban lévő egyablakos ügyintézési eljárásban (260–265) 	<p>66. cikk Elfogadott ideiglenes intézkedések</p> <p>66. cikk Az Európai Adatvédelmi Testület sürgősségi eljárás keretében kiadott véleménye/döntése</p>